

Obsah

ÚVODNÍ POZNÁMKY	3
SPOLEČNÍK/AKCIONÁŘ A KONFLIKT ZÁJMŮ	3
„FREKVENCE“ KONÁNÍ VALNÝCH HROMAD	4
VALNÁ HROMADA SPOLEČNOSTI S RUČENÍM OMEZENÝM	6
Zasedání v. per rollam	6
Účast na valné hromadě	6
Dodatečné hlasování	6
Rozhodování per rollam	7
Jak hlasování per rollam probíhá?	7
Hlasování per rollam s využitím technických prostředků	8
Co když musí být rozhodnutí VH osvědčeno veřejnou listinou?	9
per rollam a jediný společník	10
Usnášeníschopnost	10
Sistace hlasovacích práv	11
Hlasování	12
Osvědčení notářským zápisem	15
Zastoupení	17
Svolání valné hromady SRO	17
Osoba oprávněná svolat VH	18
Lhůta pro svolání VH	18
Forma pozvánky	19
Obsah pozvánky	20
Doba a místo konání VH	20
Průběh VH	21
Zápis z VH	21
Působnost valné hromady	21
Přezkum platnosti usnesení valné hromady	26
Aktivní legitimace	26
Lhůta k podání návrhu	28
Důvody neplatnosti	30
Zneužití hlasovacího práva	31
Posuzování platnosti usnesení valné hromady mimo režim § 191 a násl. ZOK	31
Protest	33
Důvody nevyslovení neplatnosti usnesení valné hromady	34
Neplatnost rozhodnutí jiných orgánů	35
Určení, že usnesení valné hromady bylo přijato?	36
Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady	37
Usnesení, na něž se hledí, jako by nebyla přijata	41
Účinnost rozhodnutí valné hromady	42
VALNÁ HROMADA AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI	42
Zasedání (jednání); rozhodování per rollam	42
Usnášeníschopnost	43
Náhradní valná hromada	43
Hlasování	44
Zastoupení na VH	45
Svolání valné hromady	45
Osoba oprávněná svolat valnou hromadu	45
Forma pozvánky	46
Lhůta pro svolání valné hromady	48
Obsah pozvánky	48
Rozhodný den	49
Doba a místo konání VH	50
Průběh valné hromady	50
Právo akcionáře na vysvětlení	50
Zápis z valné hromady	50
Osvědčení notářským zápisem	51
Působnost valné hromady	51
Přezkum platnosti usnesení valné hromady	54
Usnesení, na něž se hledí, jako by nebyla přijata	54

ÚVODNÍ POZNÁMKY

Valná hromada je nejvyšším orgánem SRO a AS (§ 44/1 ZOK), tvořeným všemi společníky, resp. všemi akcionáři.

Upravena v ustanoveních

- **§ 151 an. OZ** – obecná úprava orgánů PO.
- **§ 44 an. ZOK** – obecná úprava orgánů OK, a to § 44/1, § 45, 48, § 54 až 56 a § 61/1 (§ 70 ZOK).
- **§ 167 až 193 ZOK** – zvláštní úprava VH SRO.
 - **§ 191/1 ZOK** => odkaz na úpravu neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo společenskou smlouvou (§ 258 až 260 OZ)
 - + dle § 193/2 ZOK se použije ustanovení § 261 OZ o právu na zadostiučinění člena spolku
- **§ 398 až 434 ZOK** – zvláštní úprava VH AS.
 - **§ 428/1 ZOK** => odkaz na úpravu neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami (§ 258 až 260 OZ)
 - + dle § 430/2 ZOK se použije ustanovení § 261 OZ o právu na zadostiučinění člena spolku

Právo účastnit se VH = jedno ze základních práv společníka/akcionáře

=> nelze společníku odebrat, a to ani vytvořením zvláštního druhu podílu/akcie (nelze vydat zvláštní druh podílu/akcie bez práva účastnit se valné hromady)

Valná hromada je per definitionem kolektivním orgánem

- i tehdy, vykonává-li práva společníka/akcionáře ve skutečnosti jediná osoba např. proto, že je zástupcem (smluvním či zákonným) všech
- i tehdy, může-li hlasovací právo vykonávat jen jediný společník proto, že ostatní mají hlasovací práva sistována (§ 173 ZOK) nebo je nemohou z jiných důvodů vykonávat (§ 149/2 ZOK)

=> NZ podle § 80a NŘ

- naopak v situaci, kdy jsou podíly všech společníků – s výjimkou jediného – uvolněné, a nelze s nimi vykonávat **žádná** práva a povinnosti (§ 212/4 ZOK), rozhoduje zbývající společník jako jediný společník (**29 Cdo 282/2010**)

=> NZ podle § 62 NŘ

- taktéž v situaci, kdy práva spojená s různými podíly/akciemi jediného společníka/akcionáře vykonává více osob (např. různí zástavní věřitelé), nebudou tyto osoby tvořit valnou hromadu; jejich (společné) rozhodnutí bude rozhodnutím jediného společníka/akcionáře
- obdobně i tehdy, je-li jediným akcionářem ČR, ale akcionářská práva „vykonává více ministerstev“ (každé s určitým počtem akcií), jde stále o rozhodnutí jediného akcionáře (zástupci ministerstev netvoří valnou hromadu)

SPOLEČNÍK/AKCIONÁŘ A KONFLIKT ZÁJMŮ

- společník/akcionář = člen orgánu (VH)
- § 70 ZOK nevylučuje aplikaci § 54 až 56 ZOK na valnou hromadu
- **podléhá společník/akcionář povinnostem dle § 54 až 56 ZOK?**
 - úprava střetu zájmů zjevně míří zejména na členy statutárních orgánů
 - § 70 vylučuje aplikaci § 57 na VH
 - sankce v podobě zákazu výkonu funkce??
 - NE!
 - § 70 zmiňuje § 54 až 56 pouze proto, že VH je orgánem, jemuž se podává informace, nikoliv proto, že dopadá na jeho členy
 - společníci/akcionáři jsou nicméně vázáni povinností loajality (§ 212/1 OZ)
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 198
 - *Ustanovení § 70 vyvolává od počátku nejasnosti, jde-li o vyloučení dílu 7 (§ 44 až 62), upravujícího orgány obchodních korporací, na valnou hromadu či členskou schůzi. Je totiž sporné, zda lze na společníky či členy družstev (jakožto „členy“ nejvyššího orgánu) vztáhnout úpravu konfliktu zájmů a dovozovat, že i oni jsou podřízeni*

povinností podle § 54 až 56, tedy že musí informovat ostatní členy orgánu (a dále kontrolní orgán), resp. přímo nejvyšší orgán o střetu zájmů „při výkonu funkce“ (§ 54), jakož i o tom, že hodlají (oni nebo osoby jim blízké, jimi ovlivněné či ovládané) uzavřít se „svou“ korporací smlouvu (§ 55), resp. že korporace má zajistit nebo utvrdit dluh společníka (člena družstva), popřípadě osob jemu blízkých, jím ovlivněných či ovládaných (§ 56 odst. 1). V prvním vydání jsme dovozovali, že tomu tak je, přičemž „výkonem funkce“ ve smyslu § 54 odst. 1 (tedy situací, kdy vzniká členu nejvyššího orgánu povinnost informovat o střetu zájmů podle § 54) jsme rozuměli hlasování, popřípadě výkon dalších práv společníka (člena družstva) na valné hromadě (členské schůzi). Nepochybovali jsme však, že valná hromada ani dozorčí rada nemohou (postupem podle § 54 odst. 4) společníku či členu družstva zakázat výkon hlasovacího práva či jiných práv společníka (člena družstva) a že i pro společníky (členy družstev) by bylo třeba dovodit aplikaci pravidla obsaženého v § 57 (tedy že členové nejvyššího orgánu nemusí informovat o tom, že oni či osoby jim blízké, popřípadě jimi ovlivněné či ovládané hodlají uzavřít smlouvu s obchodní korporací v rámci běžného obchodního styku).

Po zvážení všech argumentů jsme se ale nakonec přiklonili k názoru, podle něhož výjimka o aplikaci § 54 až 56 (z pravidla o neaplikovatelnosti dílu 7 a 8 na valnou hromadu, resp. členskou schůzi), pouze „reflektuje“, že nejvyšší orgán korporace je ve vypočtených ustanoveních uveden jako orgán, ve vztahu k němuž členové ostatních orgánů plní (mohou plnit) informační povinnost, tedy že nelze *stricto sensu* tvrdit, že se tato ustanovení na valnou hromadu či dozorčí radu neaplikují. Aplikují, nicméně pouze v tom smyslu, že členové ostatních (volených) orgánů konflikt zájmů nejvyššímu orgánu oznamují (mohou oznámit). Tomu ostatně nasvědčuje skutečnost, že § 57 není v tomto výčtu uveden; chtěl-li by zákonodárce uložit informační povinnost i společníkům a členům družstev, jistě by pro ně upravil stejnou výjimku jako pro členy volených orgánů.

Slovensko: spoločník:

- nemá povinnosť odbornej starostlivosti,
- mäkká forma lojality (§ 56a OBZ – Csach in Ovečková, O. a kol.: Obchodný zákonník, Wolters Kluwer),
- zodpovednosť za znižujúce pokyny voči veriteľom (§ 66aa OBZ)
- zodpovednosť za úmyselné konanie proti dobrým mravom

„FREKVENCE“ KONÁNÍ VALNÝCH HROMAD

- § 181/1, § 402/1 ZOK – valná hromada se schází minimálně jednou za účetní období, přičemž společenská smlouva/stanovy nebo zákon mohou určit, že musí být svolána častěji
- § 181/2, § 403/1 ZOK řádnou účetní závěrku musí VH projednat nejpozději do 6 měsíců od konce předcházejícího účetního období => do té doby se tedy musí VH konat
 - 29 Cdo 4284/2007 (R 80/2010), 29 Cdo 2363/2011 (R 75/2013) - „po uplynutí lhůty upravené v § 184 odst. 3 ObchZ (s účinností od 1. prosince 2009 v ustanovení § 184a odst. 1 ObchZ) nemůže řádná účetní závěrka zpracovaná za předchozí účetní období sloužit jako podklad pro rozdělení zisku“
 - platí uvedený závěr i v poměrech ZOK? – **NE!**
 - smysl (cíl) judikatorně dovozeného omezení = zabránit vyplacení podílů na zisku „na úkor“ věřitelů společnosti
 - ZOK – na rozdíl od obchodního zákoníku – výslovně upravuje tzv. insolvenční test (§ 40 odst. 1), který by měl dostačovat pro dosažení uvedeného cíle
 - omezení „využitelnosti“ řádné účetní závěrky nemá žádný dopad na akcie s pevným podílem na zisku (viz § 276 odst. 3 a § 348 odst. 4), jelikož právo na pevný podíl na zisku za předchozí účetní období vzniká k prvnímu dni následujícího účetního období (byl-li zisk v předchozím účetním období vytvořen), přičemž § 348 odst. 4 upravuje toliko jeho splatnost
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 688

- Nejvyšší soud v režimu obchodního zákoníku dovedl, že „lhůta ke svolání řádné valné hromady určená (počítaná) od posledního dne účetního období je logicky nejen lhůtou určující, dokdy by měla valná hromada (při řádném a obvyklém chodu věcí) odsouhlasit výsledky onoho účetního období, ale též nejzazší lhůtou, ve které lze výsledky účetní závěrky sloužící pro jednání řádné valné hromady pokládat za ty, jež mohou akcionářům sloužit jako reálný obraz účetnictví akciové společnosti, na jehož základě mohou kvalifikovaně rozhodovat o rozdělení zisku“ (NS 29 Cdo 4284/2007). Ačkoliv i zákon o obchodních korporacích určuje, že „podíl na zisku se stanoví na základě řádné nebo mimořádné účetní závěrky schválené nejvyšším orgánem obchodní korporace“ (§ 34 odst. 1) a současně upravuje lhůtu pro projednání řádné účetní závěrky akciové společnosti, máme za to, že se uvedené závěry nadále neprosadí. Je tomu tak proto, že nově zákon – na rozdíl od obchodního zákoníku – výslovně upravuje tzv. insolvenční test (§ 40 odst. 1), který by měl dostačovat pro dosažení cíle sledovaného shora citovaným rozhodnutím (tj. zabránit vyplacení podílů na zisku „na úkor“ věřitelů společnosti). Opačný závěr by navíc ve společnostech, které emitovaly akcie s pevným podílem na zisku (viz § 276 odst. 3 a § 348 odst. 4 a komentář k nim), založil nerovnost mezi akcionáři s tímto druhem akcií a ostatními akcionáři; jelikož právo na pevný podíl na zisku za předchozí účetní období vzniká k prvnímu dni následujícího účetního období (byl-li zisk v předchozím účetním období vytvořen), přičemž § 348 odst. 4 upravuje toliko jeho splatnost, dosáhli by tito akcionáři na pevný podíl na zisku (na rozdíl od ostatních akcionářů) i tehdy, nestihla-li by valná hromada do šesti měsíců rozhodnout o rozdělení zisku.
 - opačně usnesení Vrchního soudu v Praze z 22. 3. 2017, **sp. zn. 14 Cmo 506/2015**, Právní rozhledy 5/2018

ZOK ukládá svolat VH SRO též např.

- k podání informací o střetu zájmu (není-li zřízena DR) – § 54, 55
- v případě hrozícího úpadku, ohrožení cíle sledovaného společností nebo z jiných vážných důvodů – § 182
- nemá-li společnost jednatelů či neplní-li jednatel dlouhodobě své povinnosti – § 183
- požádá-li o její svolání společník či společníci, jejichž vklady dosahují výše min. 10 % na ZK, popř. s 10 % podílem na hlasovacích právech – § 187/1
- dojde-li k zániku funkce stávajícího jednatelů – § 198/1
- má-li být rozhodnuto o naložení s uvolněným podílem po vyplacení vypořádacího podílu – § 215/1
- má-li být uzavřena či byla-li uzavřena některá ze smluv podléhajících souhlasu VH
 - smlouvy mezi společnostmi a členem orgánu, resp. k zajištění nebo utvrzení závazků (§ 2018 an., § 2048 OZ) člena orgánu – § 55 a § 56
 - smlouva o výkonu funkce – § 59
 - převod či zastavení závodu nebo jeho části, smlouva o tichém společenství, finanční asistence – § 190/2
 - smlouva o převodu podílu – § 208/1

ZOK ukládá svolat VH AS též např.

- k podání informací o střetu zájmu – § 54
- na žádost kvalifikovaného akcionáře (kvalifikovaných akcionářů) – § 367
- na žádost hlavního akcionáře – squeeze out – § 375
- v případě, že podle účetní závěrky dosáhne nehrazená ztráta (celková ztráta minus disponibilní zdroje) poloviny ZK, nebo z jiných vážných důvodů – § 403/2
- nemá-li společnost představenstvo či neplní-li představenstvo dlouhodobě své povinnosti, popř. vyžadují-li to zájmy společnosti – § 404
- dojde-li k zániku funkce člena představenstva – § 443/1
- má-li být uzavřena či byla-li uzavřena některá ze smluv podléhajících souhlasu VH
 - smlouvy mezi společnostmi a členem orgánu, resp. k zajištění nebo utvrzení závazků (§ 2018 an., § 2048 OZ) člena orgánu – § 55 a § 56

- smlouva o výkonu funkce – § 59
- finanční asistence – § 311/c
- převod či zastavení závodu nebo jeho části, smlouva o tichém společenství – § 421/2

VALNÁ HROMADA SPOLEČNOSTI S RUČENÍM OMEZENÝM

Zasedání v. per rollam

- rozhodnutí lze přijmout
 - na zasedání (jednání) valné hromady nebo
 - mimo zasedání (per rollam)

Účast na valné hromadě

- § 156/1 věta první OZ – rozlišuje přítomnost a jinou účast členů orgánu právnické osoby
- § 167/2 ZOK forma jiné účasti (slovy ZOK „s využitím technických prostředků“) musí být výslovně připuštěna společenskou smlouvou
 - co se rozumí účastí s využitím technických prostředků?
 - společník není na zasedání valné hromady přítomen, ale účastní se prostřednictvím videokonference, internetových komunikačních programů, služeb telekomunikačních operátorů (SMS, MMS, hlasové služby) či jinak
 - možnou podobu této formy účasti popisuje obecně čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES (přenos valné hromady v reálném čase; dvousměrná komunikace v reálném čase umožňující akcionářům oslovit valnou hromadu ze vzdáleného místa; mechanismus pro odevzdávání hlasů před konáním valné hromady nebo v jeho průběhu bez potřeby udělit plnou moc třetí osobě, která je na valné hromadě osobně přítomna).

Slovensko: Zákonem nepredvídané (mimo kótovaných a.s.), § 66 ods. 4 OBZ umožňuje dohody len pre rozhodovanie v štatutárnych a dozorných orgánoch spoločnosti. Ale, sporné je, či by šlo o porušenie niečíich práv – a teda dôvod neplatnosti uznesenia VZ.

- § 167/2 ZOK připustí-li spol. smlouva účast na VH „s využitím technických prostředků“, musí být upraveny její podmínky tak, aby bylo možné
 - **určit totožnost osoby takto zúčastněné** a
 - **určit podíl, s nímž tato osoba vykonává hlasovací právo**
 - např. ověření totožnosti společníka účastnického se např. prostřednictvím internetového komunikačního programu pomocí „svědků totožnosti“ (srov. obdobně ověření totožnosti notářem podle § 64 odst. 1 NŘ), pomocí hesla, PIN apod.
- Neodpovídají-li podmínky účasti a hlasování těmto požadavkům, nastupuje ex lege sankce => k účasti takto hlasujících ani k jejich hlasům se nepřihlíží.
- § 80a odst. 2, § 80e NŘ => povinnost notáře posoudit, zda podmínky vyhovují zákonným požadavkům
- § 167/3 ZOK Podmínky jiné účasti musí upravit
 - **společenská smlouva**; neučiní-li tak
 - **jednatelé**
- Podmínky musí být uvedeny v pozvánce na VH.
- § 167/4 ZOK Za hlasování (a tedy i účast) na VH s využitím technických prostředků se považuje i korespondenční hlasování.
 - i zde platí požadavek na určení totožnosti takto hlasujícího => zpravidla bude nutný úředně ověřený podpis, popř. zaručený elektronický podpis
 - prostý podpis sám o sobě obvykle nepostačí k „ověření totožnosti“ hlasujícího
 - ale ne bezvýjimečně (možné podpisové vzory, užití sjednaných hesel či kódů apod.)

Slovensko: korespondenčné hlasovanie len per rollam, nie valné zhromaždenie.

Problém zastúpenia spoločníka na valnom zhromaždení: Môže sa VZ zúčastniť aj zástupca aj spoločník?

Dodatečné hlasování

Slovensko: zákonom nepredvídané.

- § 174/1 ZOK spoločník neprítomný na jednaní VH môže dodatečne písemne vykonať hlasovací právo najdele do 7 dní ode dne konaní VH
- dodatečné hlasování ≠ korespondenční hlasování (§ 167/4 ZOK) ani hlasování per rollam (§ 175 až 177 ZOK)
- právo na dodatečné hlasování plyne ze zákona, ale spoločenská smlouva je môže vyloučiť, popř. modifikovat (omezit jen na některá rozhodnutí, změnit délku lhůty apod.)
- odlišná úprava viz § 18 PřemZ
- lhůta, v níž lze dodatečně hlasovat
 - ve lhůtě stanovené zákonem či společenskou smlouvou musí být právo vykonáno, tj. projev vůle spoločníka musí dojít společnosti
 - lhůta je prekluzivní, k později doručeným hlasům se nepřihlíží
 - běh lhůty - § 607 OZ
- § 174/3 ZOK požaduje-li zákon, aby o rozhodnutí VH byla pořizena veřejná listina, musí vyjádření spoločníka obsahovat znění usnesení, s nímž vyslovuje souhlas, a jeho podpis musí být úředně ověřen - legalizován (§ 175/3 ZOK)
 - => hlasovací právo v tomto případě nelze vykonat elektronicky
- § 174/2 ZOK - využije-li spoločník práva na dodatečné hlasování, platí, že byl na VH při hlasování o dotčené záležitosti přítomen
 - => jeho hlasy se započítávají jak do kvora, tak do většiny potřebné pro přijetí rozhodnutí
- rozhodnutí VH je v takovém případě přijato nikoliv dnem, kdy se konalo zasedání (jednání) valné hromady, ale až dnem, kdy společnosti došel projev vůle takto hlasujícího spoločníka
 - vždy?
 - **vliv na NZ podle § 80a NŘ**
 - *novela ZOK počítá se změnou § 174*
- § 174/3 ZOK - Svolavatel VH musí všem spoločníkům poslat oznámení obsahující
 - **výsledek hlasování** (zda navržená usnesení byla přijata, znění přijatých usnesení a výsledek hlasování, tj. jakou většinou byla přijata), a
 - **den přijetí rozhodnutí** (§ 177 ZOK).

Rozhodování per rollam

- § 158/2 OZ – **obecná úprava** možnosti přijímání rozhodnutí mimo zasedání orgánu právnické osoby stanoví, že **možnost rozhodování per rollam musí připustit zakladatelské právní jednání**
- § 175 až 177 ZOK – **zvláštní úprava** rozhodování valné hromady mimo zasedání **vychází z obrácené premisy** – možnost VH SRO přijmout usnesení mimo zasedání (jednání) plyne ze zákona, nicméně **společenská smlouva ji může vyloučit**

Slovensko: všeobecne prípustné rozhodovanie *per rollam* v zmysle § 130. Nemožné vylúčiť v SZ (je to právo spoločníka na rozhodovanie *per rollam*). Aj keby bolo v SZ vylúčené, tak prijaté rozhodnutie je záväzné.

Jak hlasování per rollam probíhá?

- 1) § 175/1 ZOK – Osoba oprávněná svolat VH zašle

- návrh rozhodnutí každému společníku, neurčí-li spol. smlouva jinak, na adresu uvedenou v seznamu společníků
 - možné odchylky (upravené spol. smlouvou) – např.
 - na emailovou adresu uvedenou v seznamu společníků
 - s využitím sociálních sítí
 - osobně

• Slovensko: NSSR 1 Obdo 22/2018 z 12. 2. 2019 umožňuje aj emailom – bez toho, aby to bolo v spoločenskej zmluve ako odchylka od zákona: „mal možnosť vyjadriť sa napríklad aj telegraficky, ďalekopisom alebo prostredníctvom elektronickej pošty....“

- spoločnosť musí byť s to prokázat doručení návrhu
- § 175/2 ZOK - návrh musí „obsahovať“
 - text usnesení,
 - lhůtu, v níž se musí společník vyjádřit
 - délku lhůty upraví spol. smlouva, neučiní-li tak, platí zákonná lhůta 15 dnů
Slovensko: bez výslovného limitu, testuje sa ex post – možnosť porušenia práv spoločníka: NSSR 1 Obdo 22/2018 z 12. 2. 2019 – aj 3 dni!

„dĺžka lehoty ... bude závisieť od konkrétnych okolností jednotlivého prípadu. Je však potrebné trvať na tom, aby lehota na vyjadrenie bola primeraná, s prihliadnutím na obsah návrhu, závažnosť rozhodnutia a naliehavosť jeho prijatia tak, aby poskytovala spoločníkom primeraný časový priestor na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia prijímaného spôsobom per rollam...
... o návrhu predkladaného uznesenia sa musia spoločníci dozvedieť, inak by o ňom nemohli hlasovať. ... musí sa dostať do ich dispozičnej sféry ... nie je nutné, aby si spoločník návrh rozhodnutia fyzicky prevzal“

- rozhodná skutečnost pro začátek běhu lhůty = doručení návrhu => první den lhůty = den následující po dni, kdy byl návrh doručen (§ 605/1 OZ)
- podklady potřebné pro přijetí usnesení
- další údaje určené společenskou smlouvou

2) § 176/1 ZOK Společník musí ve stanovené lhůtě **doručit souhlas s návrhem** usnesení osobě oprávněně volat VH. **Neučiní-li tak, nastupuje nevyvrátitelná domněnka, že nesouhlasí => nelze se zdržet hlasování.** Slovensko: nemožno zmluvne vylúčiť prezumpciu nesúhlasu.

3) § 176/2 ZOK Většina potřebná pro přijetí rozhodnutí se počítá z celkového počtu hlasů **všech společníků**. Slovensko: neprihliada sa na niektoré (§ 127 ods. 5-6 OBZ)

- i při tomto způsobu přijímání rozhodnutí valné hromady platí, že se do tohoto počtu nezahrnují sistované hlasy (§ 173 ZOK) ani hlasy spojené s podíly vlastněnými společnostmi (§ 149 odst. 2 ZOK)
- 4) § 177 ZOK Společnost (nebo osoba oprávněná svolat VH) **oznámí všem společníkům**
 - **výsledek hlasování** (zda navržená usnesení byla přijata, znění přijatých usnesení a jakou většinou byla přijata) a
 - **den přijetí rozhodnutí**
 - dnem přijetí je den, kdy společnosti dojdou „poslední“ hlasy, popř. den následující po dni, kdy poslednímu společníku marně uplyne lhůta pro doručení vyjádření.

Hlasování per rollam s využitím technických prostředků

- § 167/2 ZOK - jestliže to spol. smlouva **výslovně připustí**, může rozhodování per rollam probíhat i s využitím technických prostředků
- V takovém případě musí být podmínky hlasování určeny tak, aby umožňovaly
 - **určit totožnost osoby** takto hlasující a
 - **určit podíl**, s nímž tato osoba **vykonává hlasovací právo**
- § 167/3 ZOK - tyto podmínky musí být uvedeny v návrhu rozhodnutí podle § 175/1 ZOK.
- **příklad**: aktivní webové stránky

Co když musí být rozhodnutí VH osvědčeno veřejnou listinou?

- § 776/2 ZOK pro potřeby ZOK se veřejnou listinou rozumí notářský zápis
- § 172/1 ZOK rozhodnutí o zde uvedených záležitostech musí být osvědčena veřejnou listinou Slovensko: Netreba
- rozhodnutí přijaté per rollam je rozhodnutím valné hromady
- § 175/3 ZOK – vyjádření společníka musí obsahovat text návrhu usnesení VH a podpis společníka musí být úředně ověřen => nemusí být ve formě veřejné listiny
- § 175/3 ZOK – lex specialis k § 172/1 ZOK, tedy výjimka z povinnosti osvědčení usnesení VH veřejnou listinou? I ve vztahu k rozhodnutí o změně společenské smlouvy?
 - § 6 a § 8 ZOK, jakož i § 564 OZ; § 92 odst. 1 písm. a) ZOK
 - článek 11 směrnice 2009/101/ES, resp. článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132
 - předpoklad racionálního zákonodárce a povinnost k eurokonformnímu výkladu v. legitimní očekávání lidí – adresátů právních norem?
 - k řešení mezer či rozporů v zákonech srov. důvody nálezu ÚS ze dne 27. 3. 2014, **sp. zn. III. ÚS 2264/13**, zejm. body 15 až 17:

15. *Pokud zákon výslovně stanoví, že dopadá na skutkové podstaty A, B, C, má soudce a priori dvě možnosti, jak nastolenou otázku posoudit ve vztahu ke skutkovým podstatám D, E, F (a dalším). Obecně může postupovat podle doslovného výkladu vykládaného ustanovení, např. za použití argumentu a contrario, a zákon na skutečnosti výslovně neuvedené (D, E, F a další) nepoužít. Tuto metodologickou cestu zvolil i Nejvyšší soud. Z jeho sdělení totiž plyne, že na jiný vztah mezi bývalými manžely (než případný poměr druhovský) ustanovení § 37 odst. 1 věty první tr. ř. nedopadá, protože zde výslovně uveden není.*

16. *Nicméně obecně akceptovatelná je i cesta jiná. Soudce by si totiž měl položit otázku, zda případný interpretační závěr, získaný argumentem a contrario, nezakládá bezdůvodnou diferenciaci, což by bylo v rozporu s principem bezrozpornosti právního řádu a principem rovnosti. Tyto principy jsou legitimačním důvodem pro dotváření práva cestou analogie legis (za pomoci argumentu a simili či a fortiori). Nejde o tvorbu práva, nýbrž o dotváření práva, kterým soudce "toliko" domýšlí existující právní řád do důsledků, čímž soudce stále zůstává na půdě platného práva a toliko vychází z presumpce racionálního zákonodárce. Toto dotváření práva je třeba odlišit od právně politické představy soudce rozporné s platným právem, jejíž realizace by byla možná jen cestou změny zákona.*

17. *Hranicí mezi tvorbou práva a (ještě) dotvářením práva je kritérium, zda bezdůvodná diferenciaci mezi komparovanými skutkovými podstatami je vědomým rozhodnutím zákonodárce, či nikoli. Soudce zásadně není oprávněn vyplnit vědomou mezeru v zákoně. Pokud je hodnotově nekoherentní úprava zákonodárcem skutečně chtěná (je si vědom rozporu s teleologickým pozadím právního řádu, a přesto takovou úpravu přijme), je tím posílen demokratický princip a princip dělby moci, když tvorba práva přísluší primárně demokraticky zvolenému zákonodárci, nikoli soudci. To, zda šlo o vědomé či nevědomé rozhodnutí zákonodárce (mezeru vědomou či nevědomou), lze zjistit především jasně průkazným úmyslem zákonodárce; jde o skutečnou vůli zákonodárce (subjektivní historický výklad), nikoli o vůli, která se bude jen předpokládat (platí totiž presumpce opačná, předpoklad racionálního zákonodárce). Tímto způsobem lze tedy zodpovědět i související otázku, kdy lze aplikované ustanovení právního předpisu dotvořit a kdy má naopak být navrženo Ústavnímu soudu ke zrušení pro porušení principu rovnosti; je-li právní úprava zákonodárcem koncipována s vědomím teleologického rozporu, pak obecný soud či Ústavní soud nemůže toto řešení změnit, ale může dojít jen ke zrušení právního předpisu. Dojde-li však k následné změně faktického stavu či právního řádu, která teprve způsobí či značně zesílí rozpornost zkoumaného ustanovení s teleologickým pozadím právního řádu, obecně nelze již hovořit o tom, že tento stav byl zákonodárcem chtěný, když se rozhodoval za zcela jiných podmínek; pak*

dotváření práva obecně přípustné je, přičemž lze hovořit o tzv. následné mezeře v zákoně. Shrnuto, mezerou v zákoně, způsobilou být řešenou cestou dotváření práva, se rozumí neúplnost zákona proti-plánová (z hlediska záměru zákonodárce). Uvedenou metodologicky korektní cestu analogie legis - za pomoci argumentu a simili či a fortiori - v judikatuře uplatnil i Ústavní soud. Lze poukázat kupříkladu na nálezy ze dne 26. 3. 1996 sp. zn. Pl. ÚS 48/95 (N 21/5 SbNU 171; 121/1996 Sb.) či nálezy ze dne 6. 3. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 3/06 [(N 41/44 SbNU 517; 149/2007 Sb.), body 29 a násl.]. Shodně či podobně je metodologicky usuzováno i v právní teorii, resp. minimálně v její části (srov. především Melzer, F. Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, zejména str. 227-236 a tam uvedenou zahraniční literaturu).

- jde o vědomý a zákonodárcem chtěný rozpor v právním řádu, jakož i nesoulad s unijním právem
- jasný text § 175/3 ZOK, vedoucí k legitimnímu očekávání adresátů právních norem
- **závěr: přijímá-li valná hromada usnesení, jež musí být ex lege osvědčeno notářským zápisem, mimo své zasedání (per rollam), není osvědčení notářským zápisem nutné; postačí, jsou-li úředně ověřeny (legalizovány) podpisy společníků na jejich vyjádřeních**
 - částečný odklon od publikovaného názoru vyjádřeného in: Čech, P., Šuk, P. Právo obchodních korporací v praxi a pro praxi (nejen soudní). Praha: Polygon, 2016, s. 302 a 303
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 379 a 380
- ministerská novela ZOK zavádí nový druh NZ o rozhodnutí přijatém mimo zasedání

per rollam a jediný společník

- § 12/1 ZOK – společnost s jediným společníkem nemá valnou hromadu, jediný společník pouze vykonává její působnost
- § 158/2 OZ – per rollam = způsob přijímání rozhodnutí kolektivním orgánem mimo jeho zasedání
- jediný společník ≠ kolektivní orgán SRO (nezasedá, nehlasuje....) => nemůže přijímat rozhodnutí per rollam (s cílem vyhnout se požadavku § 12/2 ZOK)
- Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 380

Usnášeníschopnost

- § 156/1 OZ - obecně pro poměry všech kolektivních orgánů všech PO.
- § 169/1 ZOK – zvláštní úprava pro VH SRO, odchylně od § 156/1 OZ ve dvou směrech
 - není rozhodný počet členů (společníků), ale počet jejich hlasů, a
 - nemusí být přítomna většina, ale postačí alespoň polovina všech hlasů
- dispozitivní => společenská smlouva může
 - určit odlišný počet hlasů (vyšší i nižší)
 - upravit usnášeníschopnost v závislosti na jiných kritériích
 - určit, že VH je usnášeníschopná bez ohledu na „počet“ účastníků se společníků
- § 169/3 ZOK – při posouzení schopnosti VH se usnášet se nepřihlíží k hlasům společníků, kteří nemohou vykonávat hlasovací právo (29 Cdo 649/2015, R 21/2016)
 - Hlasovací právo nemůže vykonávat
 - společnost, která nabude vlastní podíl (§ 149/2 ZOK)
 - společník, jehož hlasovací práva jsou sistována (§ 173 ZOK)
 - je-li podíl uvolněný (§ 212 odst. 4 ZOK)

Sistace hlasovacích práv

- má-li společník sístována hlasovací práva, společnost nesmí k jeho hlasům přihlédnout ani při posuzování kvora (§ 169 odst. 3), ani při počítání, zda bylo dosaženo většiny potřebné k přijetí daného usnesení (**29 Cdo 649/2015, R 21/2016**).
- Slovensko: iba pri sistácii podľa § 127 ods. 5 OBZ. Sporné pri nemožnosti vykonávať práva společníka samotnou spoločnosťou – vlastný OP podľa § 120 ods. 2 OBZ. Sporné tiež v prípade neodkladného opatrenia zakazujúceho hlasovať?.
- zákaz výkonu hlasovacích práv se vztahuje buď k určitému usnesení [§ 173 odst. 1 písm. a) až c)], nebo k osobě společníka bez ohledu na to, o jakých záležitostech valná hromada rozhoduje [§ 173 odst. 1 písm. d), § 149 odst. 2].
- i společník, jehož hlasovací práva jsou sístována, má právo se valné hromady účastnit a musí být na její zasedání řádně pozván. Taktéž další práva společníka (např. právo na informace, § 155 a § 167 odst. 1), nejsou dotčena.
- jaké jsou důsledky nerespektování sistace?
 - považuje-li společnost usnesení za přijaté, ale bez započtení hlasů tohoto společníka by nebylo usnesení přijato potřebnou většinou (popřípadě by valná hromada nebyla usnášeníschopná), může být tato vada důvodem pro vyslovení neplatnosti dotčeného usnesení postupem podle § 191 a násl. ZOK
 - jinde než v řízení podle § 191 a násl. ZOK nelze otázku porušení zákazu výkonu hlasovacího práva posuzovat (§ 192 odst. 1, **29 Cdo 4221/2011**)
 - má-li společnost za to, že usnesení nebylo přijato (neboť pro jeho přijetí nehlasovala potřebná většina), ale při odhlédnutí od hlasů, které určitý společník (hlasující proti přijetí) nemohl vykonávat, by usnesení (v důsledku odlišného počtu hlasů účastníků se společníků, tedy jiného – nižšího – jmenovatele ve zlomku, jímž se určuje, zda byla pro usnesení potřebná většina hlasů) bylo přijato, nezbývá společníkům (chtějí-li prosadit svůj názor, že usnesení přijato bylo) než podat návrh na určení, že valná hromada společnosti přijala určité usnesení (viz dále)
- **§ 173/1/a až c ZOK** – společník, rozhoduje-li VH o zde vypočtených záležitostech, jež se ho týkají – Slovensko: § 127 ods. 5 OBZ
 - jde o vyloučení jen pro uvedená usnesení, o ostatních záležitostech na dané valné hromadě je společník oprávněn hlasovat a k jeho účasti se přihlíží
 - rozhodnutí o nepeněžitém vkladu ve smyslu § 173 odst. 1 písm. a) ZOK = usnesení o zvýšení základního kapitálu nepeněžitým vkladem podle § 223 ZOK
 - rozhodnutí o vyloučení = rozhodnutí v kadučním řízení podle § 151 odst. 2 věty první a druhé ZOK
 - rozhodnutí o podání návrhu na vyloučení = rozhodnutí o podání žaloby podle § 204 odst. 1 ZOK (=> spadá do působnosti VH)
 - rozhodnutí o odvolání z funkce člena voleného orgánu (typicky jednatele) pro porušení povinností při výkonu funkce
 - zákaz výkonu hlasovacího práva se prosadí pouze tehdy, porušil-li společník - člen orgánu skutečně své povinnosti.
 - dotčený společník se může svému odvolání z funkce bránit návrhem na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (§ 191 a 192 ZOK). Soud v tomto řízení posoudí, zda byl tvrzený důvod odvolání z funkce naplněn (**29 Cdo 585/2010**)
 - ze zápisu z VH by měl být důvod odvolání patrný
 - společníci jednající ve shodě se společníkem, jemuž svědčí zákaz výkonu hlasovacího práva?
 - **29 Cdo 3387/2013, 29 Cdo 649/2015, R 21/2016** - zákaz výkonu hlasovacího práva podle § 173 odst. 1 písm. c) ZOK nedopadá na společníka, jednajícího ve shodě se společníkem, o jehož odvolání z funkce jednatele pro porušení povinností při výkonu funkce valná hromada rozhoduje

- možná obrana - § 212/2 OZ
 - *ministerská novela ZOK mění*
- § 173/1/d ZOK – společník, je-li v prodlení s plněním vkladové povinnosti nebo povinnosti příplatkové, a to pouze v rozsahu prodlení
 - rozsah prodlení a počet hlasů?
- lze sjednat sistaci nad rámec zákonných důvodů ve společenské smlouvě?
 - v poměrech akciové společnosti viz výslovně § 412/2 ZOK
 - Janošek, V. *Dohody o výkonu hlasovacích práv, akcie bez hlasovacích práv, sistace hlasovacích práv akcionáře (nejen) na základě ujednání stanov*, Obchodněprávní revue číslo 4, ročník 2016
○ Slovensko: sporné; je možné všeobecne obmedziť hlasovacie práva, je možné meniť kvóra. Prečo by nebolo možné tak urobiť na konkrétny prípad?
- § 173/2 ZOK – jednání ve shodě a domněnka dle § 78/2/d ZOK?
 - Kittel, D.: *Notářský zápis o rozhodnutí valné hromady s. r. o. – předpoklady způsobilosti valné hromady přijímat rozhodnutí*, Ad Notam, číslo 4, ročník 2014, s. 11 – **NE!**
 - § 78 odst. 2 písm. d) nezakládá vyvratitelnou právní domněnku jednání ve shodě společníků vůči „své“ společnosti, ale vůči „jiné“ společnosti
 - ratio v pozadí = mezi společníky a společností existuje shoda zájmů, které budou v „jiné“ společnosti prosazovat, a to i tehdy, nebude-li společníkem této jiné společnosti sama „jejich“ společnost, ale pouze její společníci (obdobně **29 Cdo 2751/2012**)
 - domněnka se prosadí pouze tehdy, jsou-li tytéž osoby současně společníky více společností s ručením omezeným

Hlasování

- § 169/2 ZOK – jeden hlas na jednu korunu vkladu, nestanoví-li společenská smlouva jinak
- lze vytvořit podíly bez hlasovacího práva?
 - v literatuře srov. např. Josková, L.: *Je ve společnosti s ručením omezeným možný podíl bez hlasovacího práva či práva na podíl na zisku?*, Obchodněprávní revue, 9/2015, nebo Dědič, J., Lasák, J.: *Vlastnictví více podílů a druhy podílů ve společnosti s ručením omezeným*, Bulletin Komory daňových poradců ČR, 3/2015 (klonící se k závěru, že hlasovací právo je možné odebrat), či naopak Čech, P., Šuk, P. *Právo obchodních korporací v praxi a pro praxi (nejen soudní)*. Praha: Polygon, 2016, s. 270 a 271, nebo Černá, S.: *Volba druhů podílů (akcií) a její limity*, Rekodifikace & Praxe, číslo 12, ročník 2015 (klonící se k závěru, že hlasovací právo odebrat nelze), anebo Pokorná, J. in Lasák, J., Pokorná, J., Čáp, Z., Doležil, T. a kol.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář – I. díl*, Praha: Wolters Kluwer, 2014, s. 874 (dovozující, že je lze odebrat za podmínky, že půjde o prioritní podíly)
 - hlasovací právo úzce souvisí s rozhodováním valné hromady, tedy s úpravou statusovou; to nicméně bez dalšího nemusí znamenat, že je nelze – u některých podílů – zcela odebrat
 - zákon počítá s tím, že v určitých případech společník hlasovací právo nesmí vykonávat
 - § 149 odst. 2, § 173, § 212 odst. 4 ZOK
 - další případy předvídané společenskou smlouvou (srov. výše)
 - limity pro odebrání hlasovacího práva plynoucí z úpravy SRO
 - odebráním hlasovacího práva nesmí dojít k narušení úpravy valné hromady => alespoň s některými podíly musí být hlasovací práva spojeno
 - hranice? analogická aplikace § 279 ZOK? – Ne, stačí 1 podíl.
 - ani odebráním hlasovacího práva nelze vyloučit § 171 odst. 2 ZOK => i s podílem bez hlasovacího práva je spojeno právo hlasovat o usneseních vypočtených v § 171 odst. 2 ZOK

- jsou-li sistována všechna hlasovací práva společníků, s jejichž podíly jsou hlasovací práva spojena, musí tu být „někdo“, kdo hlasovací práva vykonává => hlasovací právo společníků s podíly bez hlasovacího práva pro tyto případy „ožívá“(?)
- na výše uvedené případy by měla „myslet“ společenská smlouva (určením počtu hlasů spojených s těmito podíly pro případ ožití hlasovacího práva)
- co v případech, kdy je na projevení nesouhlasu s přijímaným usnesením valné hromady vázáno abandonní právo (?)
 - neurčí-li jinak společenská smlouva, zřejmě nebude možné abandonní právo vykonat (k dispozitivní úpravě abandonního práva viz § 164/5 ZOK)
- není-li s podílem spojeno hlasovací právo, mělo by s ním být spojeno právo na podíl na zisku a/nebo právo na podíl na likvidačním zůstatku
 - alespoň jedno z těchto práv by měl společník mít, jinak jej lze stěží považovat za společníka
- na druhou stranu odebrání hlasovacího práva není třeba podmiňovat jinými „výhodami“ (např. prioritním právem na podíl na zisku)
- => **lze vydat podíly bez hlasovacího práva, při dodržení popsanych limitů**
- Slovensko: Sporné, v zásade by malo byť možné (limit § 56a), korporáčna prax radí obzretnosť: aspoň minimálne hlasovacie práva

- § 170 ZOK – usnesení se přijímá zásadně prostou většinou hlasů účastnících se společníků; spol. smlouva, popř. zákon může stanovit jinak
- **zdržení se hlasování** – co to znamená, jaké důsledky (pro kворum a potřebné hlasovací většiny) má?
- § 171/1 ZOK – k přijetí zde vypočtených usnesení nutná alespoň dvoutřetinová většina hlasů všech společníků (nestanoví-li spol. smlouva vyšší počet hlasů) k přijetí rozhodnutí
 - o změně obsahu společenské smlouvy
 - jejichž důsledkem je změna společenské smlouvy

Zmena vs. prepichovanie spoločenskej zmluvy

- usnesení o souhlasu s převodem podílu podle § 208, popř. § 207 ZOK?
 - **Ne**, usnesení valné hromady není právním jednáním, v jehož důsledku se mění spol. smlouva, je pouze fakultativní podmínkou účinnosti takového právního jednání (smlouvy o převodu podílu). Výslovně **stanovisko OOK NS, Cpjn 204/2015, R 31/2016, bod III.**
- usnesení o souhlasu se zastavením podílu podle § 32/3 ZOK (§ 1320/1 OZ) a § 207, 208 ZOK?
 - **Ne**, není-li potřebná kvalifikovaná většina pro souhlas s převodem, není potřebná ani pro souhlas se zastavením (samotným zastavením navíc nedochází ke změně spol. smlouvy)
- usnesení valné hromady o podání žaloby o vyloučení společníka podle § 204?
 - **Ne**, UVH není právním jednáním, v jehož důsledku se mění spol. smlouva, je pouze předpokladem pro to, aby společnost mohla následně podat žalobu o vyloučení společníka. Společenská smlouva se změní až právní mocí rozhodnutí soudu o vyloučení společníka.
- usnesení o souhlasu s rozdělením podílu podle § 43/3 ZOK?
 - **Ne**, s týchž důvodů jako v případě převodu podílu
- usnesení o naložení s uvolněným podílem dle § 215 ZOK
 - **ano**, výslovně (byť nadbytečně) tak určuje § 215/2 ZOK
 - Slovensko: sporné, skôr nie
- usnesení o změně výše ZK
 - **ano**, UVH je právním jednáním, v jehož důsledku se mění společenská smlouva, další skutečnosti (převzetí vkladové povinnosti, vnesení nepeněžitěho vkladu, popř. splacení předepsané části

peněžitého vkladu), jsou pouze podmínkou účinnosti zvýšení ZK - § 216/2 ZOK

- o připuštění nepeněžitého vkladu či o možností započtení proti pohledávce na splnění vkladové povinnosti
- o zrušení společnosti s likvidací
- **§ 171/2 ZOK**
 - kdy změna zasahuje do práv všech společníků?
 - ne v případech předvídaných § 202 odst. 2 ZOK
 - ne např. změna firmy, sídla či předmětu podnikání společnosti [§ 146 odst. 1 písm. a), b)], změna počtu jednatelů, způsobu, jakým jednají za společnost [§ 146 odst. 1 písm. g)], či rozhodnutí, zda jednatele tvoří kolektivní orgán (§ 194 odst. 2)
 - ano např. změna počtu hlasů byť i jen u některých druhů podílů, v jejímž důsledku dojde ke změně celkového počtu hlasů ve společnosti, a tím i ke změně velikosti podílu jednotlivých společníků na celkovém počtu hlasů, anebo podřízení se zákonu o obchodních korporacích jako celku podle § 777 odst. 5
 - kdy změna zasahuje do práv některých společníků?
 - např. změna práv či povinností spojených s jedním z více druhů podílů, jehož vlastníky jsou jen někteří společníci (§ 135), změna hlasů spojená s některými podíly (§ 169 odst. 2), změny výše podílu na zisku (§ 161 odst. 1) či vyloučení nebo omezení přednostního práva k účasti na zvýšení základního kapitálu (§ 220), to vše za předpokladu, že těmito změnami budou dotčeni pouze někteří společníci
 - jak se souhlas projevuje?
 - Štenglová, I.: *Souhlas všech společníků či členů – co tím zákon myslí?*, Právní rozhledy číslo 6, ročník 2015 – i mimo proces hlasování
 - pokud ano, jaká forma, v jakých lhůtách?
 - nebo jen formou odevzdání hlasů?
 - podle mého názoru ano, arg. zejm. ustanovením § 174 ZOK
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání*, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 365 a 366:
 - *Sporné zůstává, zda je souhlas společníků podle § 171 odst. 2 nutné udělit ve formě hlasování (v jakékoliv podobě, tj. včetně korespondenčního hlasování podle § 167 odst. 4, umožňuje-li ho společenská smlouva, či dodatečného hlasování podle § 174, anebo – nekoná-li se zasedání valné hromady – hlasy odevzdanými postupem podle § 175 a násl.), anebo zda lze souhlas projevit i jinak (mimo proces hlasování). Většina autorského kolektivu se kloní k druhému z naznačených názorů (z důvodů popsaných v článku I. Štenglové zmíněném shora). Lze však diskutovat o tom, zda musí být souhlas společníka opatřen ověřeným podpisem.*
Podle autora této části komentáře ze systematiky právní úpravy rozhodování valné hromady společnosti s ručením omezeným plyne, že souhlas podle § 171 odst. 2 projevuje společník odevzdáním hlasů pro usnesení o změně společenské smlouvy, stejně, jako projevuje souhlas s přijetím usnesení valné hromady vypočtených v § 171 odst. 1. Ne-účastní-li se společník jednání valné hromady, může (nevylučuje-li tuto možnost společenská smlouva) souhlas projevit ve formě dodatečného hlasování podle § 174. Názor, podle něhož společník, který se neúčastní zasedání valné hromady, by mohl místo hlasů odevzdaných v přísnější formě pro usnesení valné hromady o změně společenské smlouvy dodatečně (srov. § 174 a komentář k němu), projevit svůj souhlas jakkoliv (i neformálně) a kdykoliv (i po uplynutí lhůty pro odevzdání dodatečných hlasů, s dopadem do právní jistoty společnosti i ostatních společníků), odporuje podle přesvědčení P. Šuka smyslu a účelu § 174, jakož i předpokladu racionálního zákonodárce (kdyby bylo možné souhlas s usnesením valné hromady projevit kdykoliv a v jakékoliv formě,

neupravil by zákonodárce dodatečné hlasování v § 174). K tomu I. Štenglová poznamenává, že v praxi mohou nastat situace, že nelze hlasovat per rollam ani dodatečně, společník se nemůže či nechce zúčastnit valné hromady, a přesto nechce její rozhodnutí zablokovat. Jeho souhlas v takovém případě nemá vliv na počet hlasů, kterými bylo rozhodnutí přijato a neovlivní ani kvorum, a není proto důvod pro přísnější formu. Pokud jde o časovou neomezenost vyslovení souhlasu, je třeba souhlasit s tím, že není možná. Řešení však spočívá v analogickém využití § 174 odst. 1 – časové omezení stanovené dodatečně hlasujícím společníkům tak bude omezením i pro vyslovení souhlasu.

Žádný z autorů však nepochybuje o tom, že absence souhlasu některého ze společníků, vyžadovaného podle § 171 odst. 2, může být toliko důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady v řízení podle § 191, nikoliv pro posuzování platnosti či neplatnosti změny společenské smlouvy v režimu § 45 odst. 1 a § 245 ObčZ. Rozhoduje-li valná hromada per rollam podle § 175 a násl., spory ohledně formy souhlasu s navrhovaným usnesením nenastanou; nehlasuje-li společník pro navrhované usnesení, platí, že hlasoval proti (§ 176 odst. 1), a souhlas požadovaný § 171 odst. 2 neprojevil.

- o platí jak pro usnesení o změně společenské smlouvy, tak i pro usnesení, v jejichž důsledku se mění společenská smlouva?

- **Ano**

Osvědčení notářským zápisem

- Slovensko: nie

- **§ 172 ZOK**

- o usnesení vypočtená v § 171/1 ZOK
- o NZ podle § 80a a násl. NŘ
- kromě usnesení vypočtených v § 171/1 ZOK dále např. usnesení o schválení přeměny společnosti (§ 17 odst. 3 PřemZ)
- notář může osvědčit zápisem podle § 80a a násl. NŘ taktéž rozhodnutí valné hromady „o skutečnostech zapisovaných do veřejného rejstříku, i když zvláštní právní předpis pořízení takového notářského zápisu nevyžaduje“
 - o předpoklady pro sepsání takového notářského zápisu lze vykládat extenzivně => také tehdy, rozhoduje-li orgán právnické osoby (valná hromada společnosti) o skutečnosti úzce související se skutečnostmi zapisovanými do obchodního rejstříku.
 - o např. tehdy, rozhoduje-li o souhlasu s převodem podílu na třetí osobu podle § 208 ZOK, na jiného společníka podle § 207 ZOK (vyžaduje-li takový souhlas společenská smlouva) či o souhlasu se zastavením podílu
 - o v literatuře shodně
 - Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání*, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 367: Vedle usnesení, která musí být povinně osvědčena notářským zápisem, může notář osvědčit zápisem podle § 80a a násl. NotŘ taktéž rozhodnutí valné hromady „o skutečnostech zapisovaných do veřejného rejstříku, i když zvláštní právní předpis pořízení takového notářského zápisu nevyžaduje“. Máme za to, že předpoklady pro sepsání notářského zápisu podle § 80a odst. 1 NotŘ lze vykládat extenzivně, tj. tak, že notář může tento zápis sepsat také tehdy, rozhoduje-li orgán právnické osoby (valná hromada společnosti) o skutečnosti úzce související se skutečnostmi zapisovanými do obchodního rejstříku. Například tehdy, rozhoduje-li o souhlasu s převodem podílu na třetí osobu podle § 208, na jiného společníka podle § 207 (vyžaduje-li takový souhlas společenská smlouva) či o souhlasu se zastavením či rozdělením podílu.
 - anebo Jindřich, M., in: Bílek, P., Jindřich, M., Ryšánek, Z., Bernard, P. a kol. *Notářský řád. 5. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 422: Otázkou však je, zda postup podle § 80a a násl. by neměl být vztažen i na taková rozhodnutí právnické osoby, jejichž osvědčení notářským zápisem není předepsáno a výslovně není jimi rozhodováno o skutečnosti zapisované do veřejného rejstříku, avšak zápis skutečnosti do veřejného rejstříku je takovým rozhodnutím podmíněn. Typickým takovým

příkladem je rozhodnutí valné hromady společnosti s ručením omezeným, kterým je rozhodováno o schválení převodu podílu ve společnosti. Zápis do obchodního rejstříku se provádí až na základě účinné smlouvy o převodu podílu, která byla, již účinná, doručena společnosti, a tak nastaly účinky i vůči společnosti. Nabytí účinnosti samotné smlouvy je podmíněno schválením převodu valnou hromadou buď před, nebo po jejím uzavření, není-li stanoveno ve společenské smlouvě, že takové schválení třeba není. Z tohoto důvodu i samotný zápis skutečnosti do obchodního rejstříku je podmíněn tím, že byl převod valnou hromadou schválen, což musí být při zápisu doloženo. Totéž platí například pro rozhodnutí o schválení rozdělení podílu ve společnosti s ručením omezeným. Z tohoto důvodu by mělo být notářem i v těchto případech, když už je o osvědčení rozhodnutí požádán, provedeno osvědčení kvalifikovaným způsobem podle § 80a a násl., tedy osvědčením, kterým notář potvrdí či nikoli řádné přijetí takového rozhodnutí – splnění právních jednání a formalit, jejich soulad s právními předpisy a soulad rozhodnutí s právními předpisy a zakladatelským právním jednáním právnícké osoby. Tedy osvědčení nejenom toho, že se jednání orgánu právnícké osoby konalo a kdy a že bylo a o jakém rozhodnutí rozhodováno a s jakým výsledkem, vše bez hodnotícího vyjádření notáře, jak je tomu při postupu podle obecných ustanovení nebo podle § 77. Z výše uvedeného lze dovodit logický výklad komentovaného ustanovení v tom smyslu, že **tímto způsobem se postupuje** nejen, je-li výslovně rozhodováno o skutečnostech zapisovaných do veřejných rejstříků, **ale také o skutečnostech, které zápis zapisované skutečnosti podmiňují.** Při úvaze *de lege ferenda* lze doporučit, aby z důvodu zamezení pochybnostem byl takto zákon výslovně doplněn.

- **důsledky absence notářského zápisu** (tam, kde jej vyžaduje zákon)? – tři možná řešení
 - 1) pouhá neplatnost usnesení valné hromady v režimu § 191 ZOK (v režimu ObchZ viz **29 Cdo 282/2010**)
 - 2) s ohledem na důsledek nedodržení formy notářského zápisu v případě přijetí společenské smlouvy či její změny dohodou všech společníků (§ 6 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 92 odst. 1 písm. a/ ZOK, § 564 OZ - absolutní neplatnost) jde o další, zákonem výslovně nepředjímaný případ, kdy se na usnesení valné hromady hledí, jako by nebylo přijato
 - 3) ve vztahu k usnesení valné hromady jde sice pouze o důvod neplatnosti v režimu § 191 ZOK (tedy není-li z tohoto důvodu napadeno, dojde ke „zhojení“ této vady), nicméně ve vztahu ke společenské smlouvě lze posuzovat dodržení požadavku na notářský zápis samostatně, mimo režim § 191 ZOK => změna společenské smlouvy, nebylo-li usnesení valné hromady osvědčeno notářským zápisem dle § 80a NŘ, je absolutně neplatným právním jednáním
 - důsledky absence notářského zápisu při změně obsahu společenské smlouvy by měly být shodné, bez ohledu na to, zda je společenská smlouva měněna dohodou všech společníků podle § 147 odst. 1 věta první ZOK anebo usnesením valné hromady podle § 147 odst. 1 věta druhá, § 171 odst. 1 písm. a) a § 190 odst. 2 písm. a) ZOK
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 367 a 368:
 - *Máme za to, že přinejmenším v případě usnesení o změně obsahu společenské smlouvy podle § 171 odst. 1 písm. a) není neplatnost takového usnesení pro rozpor se zákonem (již musí vyslovit soud v řízení podle § 191) jediným důsledkem. Uzavřou-li zakladatelé společenskou smlouvu, aniž dodrží požadavek na formu notářského zápisu podle § 62 a násl. NotŘ (§ 8 odst. 1), bude takto uzavřená společenská smlouva absolutně neplatná (důsledek nedodržení formy požadované § 6 odst. 1 na tam vypočtená právní jednání je nutné za použití argumentu a fortiori, případně a simili, aplikovat i na nedodržení formy zakladatelského právního jednání kapitálových společností podle § 8 odst. 1). Bude-li společnost založena společenskou smlouvou, jež nebyla sepsána ve formě notářského zápisu, zapsána do obchodního rejstříku, pak sice vznikne, ale soud ji za podmínek § 129 a 130 ObčZ prohlásí (a to i bez návrhu) za neplatnou [§ 92 odst. 1 písm. a)]. Taktéž dohoda o změně společenské smlouvy, kterou společníci neuzavřou ve formě notářského zápisu o právním jednání podle § 62 a násl. NotŘ (§ 147 odst. 1 věta první), bude absolutně neplatným právním*

jednáním (§ 582 odst. 1 ObčZ). Máme za to, že obdobně je třeba (při respektování předpokladu racionálního zákonodárce) nahlížet na nedodržení požadavku na osvědčení usnesení valné hromady o změně obsahu společenské smlouvy notářským zápisem podle § 80a NotŘ. Jinými slovy, důsledky absence notářského zápisu při změně obsahu společenské smlouvy by měly být shodné, bez ohledu na to, zda je společenská smlouva měněna dohodou všech společníků podle § 147 odst. 1 věty první anebo usnesením valné hromady podle § 147 odst. 1 věty druhé, § 171 odst. 1 písm. a) a § 190 odst. 2 písm. a). Proto se kloníme k názoru, podle něhož k nedodržení požadavku na osvědčení usnesení valné hromady o změně obsahu společenské smlouvy lze přihlídnout i mimo režim řízení podle § 191. Není-li usnesení valné hromady o změně obsahu společenské smlouvy napadeno návrhem podle § 191, nelze již přezkoumávat jeho platnost (§ 192 odst. 1), lze však i nadále posoudit platnost změny společenské smlouvy. Nebyl-li respektován požadavek na osvědčení notářským zápisem (§ 172 odst. 1), není změna společenské smlouvy platná; k této neplatnosti soud přihlédně z úřední povinnosti.

- § 12/2 ZOK
 - přijímá-li jediný společník rozhodnutí v působnosti VH, které musí být osvědčeno NZ, má rozhodnutí jediného společníka formu NZ => NZ o právním jednání dle § 62 a násl. NŘ Slovensko: len notárske osvedčenie podpisu
 - plná moc k přijetí takového rozhodnutí
 - nikoliv § 168/1 věta druhá ZOK – pouze k zastupování na VH
 - § 441/2 in fine OZ (novela č. 460/2016 Sb., od 28. 2. 2017 výslovná úprava, do té doby viz závěry 29 Cdo 3919/2014, R 43/2015)

Zastoupení

- § 168/1 ZOK = zvláštní plná moc, na níž jsou kladeny (pouze) dva požadavky
 - písemná forma
 - musí z ní vyplývat, zda je udělena pro zastoupení na jedné VH či na více VH (rozuměj na jednom či více jednáních valné hromady) Slovensko: nemusí
 - postačí i v případě, že usnesení VH musí být osvědčeno notářským zápisem
 - přísnější formu může upravit společenská smlouva
 - při udělení plné moci společníkem – právnickou osobou nutno dodržet způsob zastupování dle § 164 OZ a zakladatelského právního jednání
 - § 441 an. OZ obecná úprava zmocnění
 - § 168/2 ZOK nutno číst společně s § 437 a § 440 OZ
 - lze zmocnit i k jiné účasti na VH než formou přítomnosti?
 - ANO
 - účastní-li se společník – právnická osoba – „prostřednictvím“ členů svých statutárních orgánů, nejde o zmocnění; takový společník se účastní osobně
 - co když uplatňuje pravidlo čtyř očí dle § 164/2 OZ?
 - musí přijít dva členové statutárního orgánu společníka
 - co když hlasují rozporně?
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání*, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 354 a 355 (?)
 - řešení = plná moc k zastupování na konkrétní jednání valné hromady udělená dle § 164/2 in fine OZ jednomu z členů statutárního orgánu
- Slovensko: nie je explicitná požiadavka PM na konkrétne zasadnutie VZ, ale problematické sú všeobecné PM (Bröstl, A. Súkromné právo 1/2019), problém štyroch očí naďalej ostáva, ak je zástupcom jeden z dvoch členov ŠO

Svolání valné hromady SRO

- Účelem právní úpravy svolání valné hromady je zajistit, aby společníci mohli realizovat právo účastnit se (jednání) valné hromady, tj. aby byli
 - s dostatečným časovým předstihem informováni o tom, že se bude valná hromada konat a

- jaký bude pořad jejího jednání, a
 - mohli si tak vytvořit předpoklady pro účast na ní.
 - Povinností společnosti (osob, které valnou hromadu svolávají) je učinit vše, co po ní lze spravedlivě požadovat, aby takovou informovanost společníků zajistila
 - **29 Odo 1429/2006**
- Ak informovanosť společníka spoločnosť (zvolávateľ) nezbezpečí, tak môže ísť o porušenie práv společníka (vo vzťahu k programu, jeho zmenám – aj pre s.r.o., hoci OBZ upravuje prísne len program a jeho zmeny pri a.s.)

Osoba oprávněná svolat VH

§ 181/1 ZOK Jednatel

- má-li společnost více jednatelů, pak kterýkoliv z nich (**1 Odon 2/97**)
 - i tehdy, tvoří-li kolektivní orgán (§ 194/2 ZOK)?
 - ne, nemají-li rozdělenou působnost (§ 156 OZ, § 440 ZOK)
- ke svolání VH nemůže zmocnit třetí osobu (**29 Odo 1061/2004**), což neznamená, že musí svolávat osobně
 - rozhodne-li o svolání valné hromady, jejím pořadu, jakož i o místě a čase konání, může realizaci svolání pověřit třetí osobu

§ 183 ZOK Společník, nemá-li společnost jednatele nebo neplní-li jednatel dlouhodobě své povinnosti, Slovensko: nie

§ 187 ZOK Kvalifikovaný společník či společníci (mající alespoň 10% podíl na hlasovacích právech nebo jejichž vklady dosahují 10 % na ZK), jestliže VH nesvolá jednatel k jejich žádosti

- do jednoho měsíce a tato se nekoná v přiměřené lhůtě
- obdobně v poměrech družstva viz **29 Cdo 3188/2015** - *...oprávnění členů družstva pověřit jimi zvolenou osobu svoláním členské schůze podle § 239 odst. 3 věty druhé obč. zák. vzniká i v případech, kdy představenstvo (předseda družstva) sice svolá členskou schůzi tak, aby se konala do 40 dnů od doručení žádosti o její svolání, a zařadí na program jejího jednání záležitost, pro kterou členové o její svolání požádali, ale svým jednáním v průběhu členské schůze zmaří věcné projednání požadované záležitosti zařazené do programu.*
- práva kvalifikovaných společníků nelze omezit ani ve společenské smlouvě x lze ale rozšířit i na nekvalifikované společníky, popř. vytvořit zvláštní druh podílu s právem svolat VH bez ohledu na to, zda společník dosahuje hranice 10 %

§ 183 věta druhá ZOK Dozorčí rada, je-li zřízena a vyžadují-li to zájmy společnosti

Lhůta pro svolání VH

- § 184/1 ZOK
- Délka lhůty = 15 dnů přede dnem konání VH, neurčí-li společenská smlouva jinak
 - účel lhůty = **29 Odo 1429/2006** (R 22/2009), **29 Cdo 590/2009**
 - k počítání času – § 605 an. OZ a usnesení **29 Odo 783/2003**
 - ve lhůtě 15 dnů již musí být pozvánka společníku doručena (**29 Cdo 590/2009**) => pozvánku nutno odeslat s takovým předstihem, aby si ji společníci mohli převzít minimálně ve lhůtě 15 dnů před konáním valné hromady
 - **29 Odo 1429/2006** - není-li pozvánka doručena včas z příčin spočívajících na straně společníka, nelze dovozovat, že by lhůta pro doručení pozvánky nebyla dodržena –
 - **27 Cdo 1725/2017** - Není-li (společností řádně a včas odeslaná) pozvánka společníku doručena z příčin ležících nikoliv na straně společnosti (svolavatelů), ale na straně (společností zvoleného) provozovatele poštovních služeb (který zásilku obsahující pozvánku např. vůbec nedoručí), je zásadně nutné pochybení provozovatele poštovních služeb přičíst k tíži společnosti, která jej pro doručení zásilky obsahující pozvánku vybrala a jejímž je smluvním partnerem. Jinak řečeno, nespočívají-li důvody vadného či pozdního doručení pozvánky (či jejího nedoručení) na straně společníka, je zásadně nutné pochybení při doručování pozvánky přičíst na vrub společnosti

(byť by šlo o pochybení nikoliv její, ale jí vybraného provozovatele poštovních služeb).

- **27 Cdo 1725/2017** - Ne každé pochybení společnosti či jí zvoleného provozovatele poštovních služeb při odesílání, resp. doručování zásilky obsahující pozvánku na valnou hromadu má skutečný dopad do práv společníka (jakožto adresáta zásilky). Drobná pochybení, která (s ohledem na okolnosti konkrétní věci) reálně nebrání společníku, aby se s obsahem pozvánky řádně a včas seznámil, zpravidla nelze považovat za vadu svolání valné hromady. –
- **29 Cdo 272/2011, 29 Cdo 373/2014, 26 Cdo 1239/2016** - Je-li pozvánka zasílána prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, dostane se do sféry dispozice společníka tehdy, kdy je mu provozovatelem poštovních služeb předána, nebo - je-li společníku provozovatelem poštovních služeb oznámeno, že zásilka obsahující pozvánku je pro něj u tohoto provozovatele uložena - dnem, kdy si společník může zásilku poprvé vyzvednout; „možnost vyzvednout“ si zásilku je přitom třeba posuzovat objektivně.
- **§ 573 OZ** - domněnka dojití doručené zásilky odeslané prostřednictvím držitele poštovní licence
- společenská smlouva může upravit délku lhůty odlišně – např. **29 Cdo 3703/2009**
- **§ 184/3 ZOK** – vzdání se práva na včasné a řádné svolání VH, Slovensko: sporné, možné skúmať cez porušenie práva společníka

• **Doručovanie pozvánky:** hmotnoprávne, nie C.s.p. NSSR R 5/2009 (sp. zn. 1 Obdo V 63/2005aj keď si zásielku v odbernej lehote nevyzdvihol. Uložením zásielky na pošte sa pozvánka dostala do dispozície spoločníka, čím bol naplnený postup pre zvolávanie valného zhromaždenia upravený spoločenskou zmluvou“

Forma pozvánky

§ 184/1 ZOK

- Pozvánka musí být písemná, neurčí-li společenská smlouva jinak.
 - k písemné formě viz i § 562 OZ – v tom případě musí spol. smlouva určit elektronickou adresu, na kterou se pozvánka zasílá
 - Slovensko: email - NSSR 1 Obdo 22/2018 z 12. 2. 2019 považuje (obiter dictum) pre hlasovanie per rollam za písomnú formu aj email, sporné, či to platí aj pre pozvánku.
 - **35 Odo 755/2005** (R 102/2007) => **NE**, pozvánka = právní jednání společnosti => musí být podepsána (neurčí-li spol. smlouva jinak); absence podpisu nicméně nebude zpravidla důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení VH
- **§ 184/2 ZOK** Pozvánka se zasílá na adresu společníků uvedenou v seznamu společníků, neurčí-li společenská smlouva jinak
 - **29 Odo 1233/2006** – Z obálky obsahující pozvánku na valnou hromadu nemusí být patrné, jakou zásilku obsahuje.
 - **29 Cdo 373/2014** – Společnost s ručením omezeným doručuje pozvánku na valnou hromadu společníku na adresu uvedenou v seznamu společníků i tehdy, udělí-li společník třetí osobě plnou moc k zastupování na valných hromadách, jestliže současně společnost nepožádá, aby mu byla pozvánka doručována na jinou adresu, než adresu uvedenou v seznamu společníků.
- zřídí-li si společnost s ručením omezeným internetové stránky, není povinna – neupraví-li si takový způsob svolávání valné hromady společníci ve společenské smlouvě – na nich uveřejňovat pozvánku na valnou hromadu.
- společenská smlouva může upravit formu pozvánky odchýlně od zákona (zachován musí být účel právní úpravy svolání valné hromady)
 - pozvánka může být učiněna prostým e-mailem, s využitím internetových komunikačních programů, služeb telekomunikačních operátorů apod.

- o forma by měla umožnit v případě sporu doložit jak obsah pozvánky, tak i její doručení společníkům
- o upraví-li se odlišně forma, musí se zpravidla současně upravit i odlišný způsob doručení pozvánky

Obsah pozvánky

§ 184/1 ZOK – náležitostí pozvánky je:

- program VH (pořad jednání)
- termín a místo konání
 - o ač to výslovně neříká § 184 ZOK, plyne tato náležitost pozvánky z § 186 ZOK, jakož i z účelu právní úpravy svolání VH
- návrh usnesení VH
 - o má-li se měnit společenská smlouva, musí pozvánka obsahovat celé znění změn společenské smlouvy, nikoliv pouze „charakteristiku podstaty změn“. Slovensko: výslovně ustanovené len pre a.s., aj pre s.r.o. by však mala pozvánka zabezpečiť dostatočnú informovanosť společníka, inak možné porušenie jeho práv – napríklad NS SR sp. zn. 3 Obo 339/98.
- podmínky účasti a hlasování s využitím technických prostředků, určené společenskou smlouvou nebo, neurčuje-li je společenská smlouva, statutárním orgánem (§ 167/3 ZOK)
- záležitosti procedurální povahy (např. volba předsedy valné hromady a zapisovatele) v pozvánce na valnou hromadu uvedeny být nemusí
 - o **29 Cdo 2340/2007**
- pozvánka = právní jednání společnosti (aj keď zvoláva/jú společník/ci) => požadavek určitosti a srozumitelnosti (§ 553/1 OZ)
 - o přezkoumat lze jen v řízení podle § 191 a násl. ZOK (nikoliv samostatně)
 - o v poměrech ObchZ viz např. **29 Odo 155/2001** - *Účelem posuzovaného ustanovení je zcela nepochybně, umožnit společníkům, aby se mohli včas a se znalostí obsahu jednání valné hromady rozhodnout, zda se valné hromady zúčastní, aby si mohli zajistit podmínky pro tuto účast a připravit se na jednání valné hromady. Formulace jednotlivých bodů programu valné hromady proto musí být do té míry určitá, aby dosažení tohoto cíle umožňovala. Za situace kdy obchodní zákoník umožňuje zvýšení základního jmění společnosti s ručením omezeným jednak novými vklady a jednak z vlastních zdrojů společnosti, přičemž každý z uvedených způsobů má zcela jiný dopad do vnitřních poměrů společnosti a do práv společníků, Nejvyšší soud uzavřel, že aby byl naplněn požadavek určitosti pozvánky je nezbytné, aby bylo v programu uvedeno, který z uvedených způsobů má být použit. To platí i o určení rozsahu zvýšení, neboť jestliže z ustanovení § 143 odst. 1 obch. zák. vyplývá právo společníka na přednostní převzetí vkladů, musí mít společník možnost uvážit, zda je schopen a ochoten vklady na zvýšení základního jmění převzít, popřípadě v jakém rozsahu, což může v řadě případů záviset právě na rozsahu zvýšení základního jmění. Pokud by se pak zvyšovalo základní jmění z vlastních zdrojů společnosti, musí mít společník možnost zvážit, popřípadě konsultovat s odborníky, jaký dopad do hospodářských poměrů společnosti bude mít navrhované zvýšení, což bude opět mimo jiné záviset na rozsahu tohoto zvýšení.*
- **§ 185 ZOK** záležitosti neuvedené v pozvánce lze projednat jen tehdy, jsou-li přítomni a souhlasí-li s jejich projednáním všichni společníci. Slovensko: výslovně len pri a.s., ale malo by platit aj tu.
 - o nejprve nutno hlasovat o zařazení určitého bodu na program VH a až pak hlasovat o tomto bodu
 - o souhlas se zařazením a hlasování o takto zařazeném bodu lze i přes § 174 ZOK

Doba a místo konání VH

- **§ 186 ZOK** Doba a místo jednání VH nesmí nepřiměřeně omezovat právo společníka účastnit se VH
- **29 Cdo 4796/2010** Při posuzování vhodnosti místa konání VH ve smyslu ustanovení § 184/6 ObchZ, ve znění účinném do 30. 11. 2009, je nutno vzít v úvahu zejména akcionářskou strukturu společnosti a dopravní dostupnost určeného místa

- **29 Cdo 66/2011** Místo, den a hodina konání VH SRO musí být určeny tak, aby neomezovaly možnost účasti společníků na VH (*VH svolaná mimo území ČR*).

Průběh VH

- **§ 188/1 ZOK** Výslovně se stanoví, že není-li předseda VH zvolen, řídí VH svolavatel (Slovensko: konateľ alebo ním poverená osoba). Stejně se tak nově upravuje postup určení zapisovatele pro případ, není-li zvolen.
 - řešení situace, kdy se společníci neshodnou ani na osobě předsedy valné hromady (viz skutkové okolnosti **29 Cdo 9/2009**)
 - předsedou valné hromady nemusí být společník (obdobně pro poměry AS **35 Odo 755/2005**)
 - **§ 188/2 ZOK** Upravuje náležitosti listiny přítomných (*o níž se dříve stanovilo pouze to, že se vyhotoví – srov. § 129/4 věta poslední a § 188/3 ObchZ*).
 - Odkaz na **§ 413/2 ZOK** – povinnost uvést v listině přítomných odmítnutí zápisu určité osoby a jeho důvody
 - **§ 184/4 ZOK** Jednatel se vždy účastní VH
 - **29 Cdo 3009/2007:**
Účast členů představenstva na jednání VH je pro zajištění práva akcionářů na vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti potřebných pro posouzení předmětu jednání VH, zásadně nezbytná.
Členové představenstva jsou zásadně povinni se – nebrání-li jim v tom vážné důvody – jednání VH účastnit. Nicméně jejich neúčast na jednání VH nemůže být sama o sobě důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení přijatých VH.
- Slovensko NSSR sp. zn. 5 Obdo 7/2013 z 29. 4. 2014: „Zákon ani spoločenská zmluva nestanovujú právo konateľa byť pozývaný na VZ, resp. sa ho zúčastňovať.“ – nebrať doslovne, myslené je, že jeho neúčast nie je protiprávnym zásahom do jeho práv.
- Pro poměry SRO **29 Cdo 2363/2010**

Zápis z VH

§ 188/3 ZOK

- povinnost vyhotovit zápis svědčí zapisovateli
- zápis musí být vyhotoven do 15 dnů od konání VH,
- podepisuje jej předseda VH (popř. svolavatel) a zapisovatel
- musí být odeslán na náklady společnosti všem společníkům
- zápis z valné hromady ≠ notářský zápis podle § 80a a násl. NŘ
- **§ 189 ZOK** náležitosti a přílohy zápisu

- Slovensko, NSSR 5 Obdo 2/2017 z 30. 1. 2018: *Obchodný zákonník neustanovuje lehotu, dokedy k osvedčeniu podpisu musí dôjsť, ani neodkazuje na úpravu neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia pre prípad, že k splneniu tohto predpokladu nedošlo. Je zrejme, že ide predovšetkým o predpoklad zápisuschopnosti listiny do verejného - obchodného registra, so všetkými účinkami, ktoré bude mať odmietnutie takéhoto zápisu dovnútra spoločnosti. Týmito účinkami nie je neplatnosť uznesení na takomto valnom zhromaždení prijatých, keďže rozhodujúcim momentom pre prijatie uznesenia je dosiahnutie potrebného volebného kvóra.*“

Působnost valné hromady

- **§ 163 OZ** – veškerá působnost, jež není zákonem, zakladatelským právním jednáním či rozhodnutím orgánu veřejné moci svěřena jinému orgánu právnické osoby, náleží statutárnímu orgánu => VH SRO má jen tu působnost, kterou jí svěří zákon nebo společenská smlouva (nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci)
- **§ 190/3 ZOK** – VH si může vyhradit rozhodování o záležitostech, která náleží podle ZOK jinému orgánu (k limitům viz dále)

- úprava působnosti orgánů (tedy i valné hromady) společnosti s ručením omezeným spadá mezi tzv. statusové otázky právnických osob (**Cpjn 204/2015, R 31/2016**, bod I. odst. 3, **29 Cdo 1104/2016**)
 - lze se od ní ve společenské smlouvě odchýlit zásadně pouze tehdy, jestliže to zákon výslovně umožňuje (§ 1 odst. 2 OZ)
 - v ostatních případech budou odchylná ujednání, porušující statusovou úpravu, zpravidla neplatná pro rozpor se zákonem, a to většinou absolutně (§ 580 a § 588 OZ)
 - ne každá odchylka statusovou úpravu porušuje
 - působnost svěřenou kogentně (tj. bez výslovně upravené možnosti odchýlit se) valné hromadě tudíž zásadně nelze ujednáním ve společenské smlouvě svěřit jinému orgánu společnosti
- **§ 190/1 ZOK** – VH rozhoduje usnesením - **29 Odo 258/2005** – usnesení VH je projevem vůle společnosti, od 1.1.2014 i právním jednáním (viz ale § 45/3 ZOK), Slovensko: v zásade nie je právnym úkonom, ale...

§ 190/2 ZOK

- **a) rozhodování o změně obsahu společenské smlouvy**
 - jen určí-li tak společenská smlouva, jinak tato působnost náleží společníkům (§ 147/1 věta druhá ZOK), pak
 - kvalifikovaná (alespoň 2/3) většina hlasů všech společníků (§ 171/1/a ZOK), popř. souhlas dotčených či všech společníků (§ 171/2 ZOK)
 - notářský zápis (§ 172/1 ZOK)
 - nutno odlišit od rozhodnutí, v jejichž důsledku dochází ke změně společenské smlouvy
 - ta může valná hromada přijímat i tehdy, nesvěřuje-li společenská smlouva valné hromadě působnost měnit společenskou smlouvu
 - příklady = viz výše
- **b) rozhodování o změnách výše ZK** (zvýšení ZK § 216 až 232, snížení ZK § 233 až 240), **připuštění nepeněžitého vkladu** (viz výše výklad k sistaci), **možnosti započtení peněžité pohledávky** vůči společnosti proti pohledávce na splnění vkladové povinnosti (§ 21/3, § 224/3 ZOK).
 - kvalifikovaná (alespoň 2/3) většina hlasů všech společníků (§ 171/1/b, c ZOK)
 - notářský zápis (§ 172/1 ZOK).
- **c) volba a odvolání jednatele**, popř. dozorčí rady
 - schvaluje i smlouvu o výkonu funkce jednatele (§ 59 odst. 2 ZOK), včetně výše odměny (§ 59 odst. 3, § 60 ZOK), jakož i vnitřní předpis, jiná plnění či mzdu podle § 61 odst. 1 a 3 ZOK
 - možné odchylky ve společenské smlouvě?
 - viz např. Eichlerová, K. *Může být jednatel ustaven do funkce jinak než valnou hromadou*. In Bejček, J., Šilán, J., Valdans, J. (eds), Dny práva 2015. Část. I. - Zákonná regulace vs. smluvní úprava? Brno: Acta Universitatis Brunensis, 2016, s. 42
 - či pro poměry akciových společností Hurychová, K. *Schvalování odměn členům řídicích orgánů akciových společností*. Obchodněprávní revue č. 11-12/2016, s. 305 až 314
 - k účinnosti usnesení o volbě či odvolání viz § 45/4 ZOK
 - v případě rozhodnutí jediného společníka/akcionáře vzniká funkce okamžikem, kdy rozhodnutí dojde společnosti
 - jak doručovat v případě, že jediný člen statutárního orgánu byl současně odvolán?
 - nově zvolenému členovi, popř. poštou na adresu sídla
 - předpoklad = souhlas zvolené osoby
 - možnost souhlas podmínit?
 - viz náleží Ústavního soudu **sp. zn. IV. ÚS 137/05**

- Ve spise jsou přitom obsaženy důkazy, z nichž plyne, že stěžovatel se předsedou nestal, neboť nebyla splněna podmínka stanovená v jeho úkonu, jímž s kooptací podmíněně souhlasil. Pokud soud stěžovatelovo odmítnutí chtěl interpretovat jako logickou reakci stěžovatele na zatčení M. Ř., pak měl zdůvodnit, na základě jakých důkazů nelze právě zatčení zakladatele záložny např. považovat za (teprve) první jasný signál, že podnikání záložny je podvodné. Ostatně za signál podvodné podstaty záložny mohl stěžovatel považovat i neakceptování jeho podmínek přijetí kooptace.
- **d) volba a odvolání likvidátora**, určí-li tak společenská smlouva (§ 163, § 189/1 OZ)
 - příslušným orgánem k povolání likvidátora je jednatel, neurčí-li spol. smlouva jinak
- **e) schvalování udělení a odvolání prokury**, ledaže společenská smlouva určí jinak
 - prokuru (jakožto plnou moc) uděluje jednatel, VH ji pouze (fakultativně) schvaluje
 - absence rozhodnutí VH = § 48 ZOK (?)
- **f) rozhodování o zrušení společnosti s likvidací**, určí-li tak společenská smlouva
 - tato působnost ze zákona svědčí všem společníkům (§ 241/1 ZOK)
 - společenskou smlouvou ji mohou společníci svěřit i VH, pak
 - kvalifikovaná (alespoň 2/3) většina hlasů všech společníků, (§ 171/1/d ZOK),
 - notářský zápis (§ 172/1 ZOK)
- **g) schvalování řádné, mimořádné, konsolidované účetní závěrky** a v případech, kdy její vyhotovení stanoví jiný právní předpis, i mezitímní účetní závěrky
 - stanoví-li povinnost vyhotovení mezitímní ÚZ zákon o obchodních korporacích (např. § 40/2 ZOK pro účely vyplacení záloh na podíl na zisku), neschvaluje takovou účetní závěrku VH
 - neurčí-li sám ZOK jinak – viz např. § 227/1 ZOK
 - jiným právním předpisem např. zákon o přeměnách
- **g) rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů a úhrady ztrát**
 - jiným osobám než společníkům lze rozdělovat zisk jen tehdy, určí-li tak společenská smlouva (§ 34/1 in fine ZOK)
 - pravidla pro rozdělení zisku viz (krom § 34 a 35) § 161 ZOK
 - podkladem pouze řádná či mimořádná ÚZ
 - k „využitelnosti“ řádné účetní závěrky po uplynutí lhůty šesti měsíců od konce účetního období viz výše
 - pozor, mlčí-li společenská smlouva, může pouhé rozhodnutí valné hromady určit, že podíl na zisku bude „vyplacen“ jinak než v penězích, anebo jinam než na bankovní účet společníka
 - § 161/4 ZOK – modifikovaný bilanční test, jen pro dělení zisku
- **h) rozhodnutí o přeměně společnosti**, ledaže zákon upravující přeměny stanoví jinak
 - zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách, pro SRO § 17 a násl.
 - přeměna SRO musí být schválena VH, nestanoví-li zákon jinak
 - přeměna musí být schválena alespoň ¾ hlasů společníků přítomných na VH, nestanoví-li zákon jinak. Spol. smlouva může vyžadovat **vyšší počet hlasů** nebo **splnění dalších požadavků**.
 - o rozhodnutí VH o přeměně musí být pořízen notářský zápis, jehož přílohou je projekt přeměny.

- **i) schválení převodu nebo zastavení závodu nebo jeho části**
 - oproti § 67a ObchZ souhlasu valné hromady nepodléhá pacht závodu (dříve nájem podniku) a v případě převodu či zastavení části závodu je vyžadován souhlas valné hromady pouze tehdy, týká-li se významné části závodu
 - společenská smlouva sice může svěřit valné hromadě i působnost schvalovat pacht závodu, popřípadě převod či zastavení i „nevýznamné“ části závodu, ale půjde jen o vnitřní omezení ve smyslu § 47 ZOK
 - důsledkem nedostatku souhlasu valné hromady s převodem či zastavením závodu nebo jeho významné části je relativní neplatnost smlouvy o převodu či zastavení (§ 48 ZOK); [Slovensko sporné, posun v doktríně v prospěch platnosti právního úkonu, doktrína zásadnej zmeny?]
 - schvaluje se převod či zastavení, nikoliv smlouva
 - je věcí společníků, zda schválí pouze obecně převod či zastavení, anebo zda je schválí pouze za určitých podmínek (konkrétní zástavní věřitel či nabyvatel, min. výše kupní ceny, další podmínky....), popř. pouze za podmínky, že smlouva bude mít určité znění
 - sporné, zda § 190/2/i ZOK dopadá pouze na převodce (zástavce), či také na nabyvatele závodu či jeho části (zástavního věřitele)
 - podle mého názoru pojem převod užitý v tomto ustanovení odpovídá pojmu zcizení => převod závodu či jeho významné části musí schválit pouze valná hromada převodce/zástavce
 - obdobně mezi převodem a nabytím závodu rozlišují zvláštní ustanovení o koupi závodu, § 2175 až 2183 OZ
 - také § 48 odst. 1 písm. c) ZVR užívá pojem „převeden“ ve významu zcizení; převod závodu či jeho části se zapisuje pouze u osoby převodce (zcizitele)
 - nemůže být sporu, že zastavení závodu nemusí schvalovat valná hromada zástavního věřitele (není k tomu ani žádný věcný důvod)
 - materiální podmínka, za níž spadá do působnosti valné hromady schválení převodu části závodu, zjevně míří pouze na část závodu, kterou společnost převádí. U nabyvatele by tato podmínka musela zahrnovat nejen nabytí části závodu, ale taktéž nabytí závodu jako celku (jenž se po nabytí zpravidla stane „součástí“ závodu nabyvatele)
 - opačně viz např. Filip V., Lasák J. in: Lasák, J., Pokorná, J., Čáp, Z., Doležil, T. a kol.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář. II. díl (§ 344 až 786)*, Wolters Kluwer, Praha, 2014, s. 1925 a 1926, anebo Čech, P. in Čech, P., Šuk, P. *Právo obchodních korporací v praxi a pro praxi (nejen soudní)*. Praha: Polygon, 2016, s. 285 a 286
- sporný výklad pojmu „část závodu“
 - převažuje názor, podle kterého pojem „část závodu“ je pojmem „materiálním“, zahrnujícím nejen samostatné organizační složky (pobočky), ale jakoukoliv majetkovou složku závodu (např. budovu, strojní vybavení apod.), jejíž převod či zastavení by splňoval podmínku „významnosti“. Podle těchto názorů je třeba pojem část závodu „číst“ jako „část majetku“
 - kromě publikací citovaných v předchozím odstavci srov. např. Čech, P., Flídr, J.: *Nové nejasnosti u dispozic s částí závodu, jež musí schválit valná hromada s.r.o. a a.s.*, *Rekodifikace & praxe* číslo 5, ročník 2015, s. 9-14, nebo Eichlerová K.: *Transakce s podstatnou částí obchodního závodu*, *Obchodněprávní revue* číslo 9, ročník 2015, s. 249-252
 - já se kloním k pojetí „formálně-materiálnímu“, podle něhož je pod uvedeným pojmem nutné rozumět samostatnou organizační složku

- v podrobnostech viz Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 410 a 411
 - Slovensko: sporné, široký výklad v prospěch aplikácie zmluvy o prevode podniku - Csach, K. in Ovečková, O. a kol. *Obchodný zákonník*, 2. Veľký komentár, Wolters Kluwer, 2017, prevládajúca mienka skôr prísna.
 - souhlasu valné hromady podléhá toliko převod samostatné organizační složky podle § 2175 až § 2183 OZ, a to pouze za podmínky, že její převod by znamenal podstatnou změnu dosavadní struktury závodu nebo předmětu podnikání či činnosti společnosti
 - obě podmínky (formální – jde o pobočku, a materiální – významnost pobočky) musí být splněny *kumulativně*
 - při „materiálním“ výkladu nebude možné v řadě případů pro smluvní partnery společnosti *ex ante* bez vynaložení nepřiměřeného úsilí a nákladů zjistit, zda převod či zastavení určité části majetku podléhá souhlasu valné hromady převodce (zástavce)
 - systematický výklad - § 48 odst. 1 písm. c) ZVR taktéž „hovoří“ o dispozicích s „částí závodu“, přitom není pochyb o tom, že do obchodního rejstříku se u převádějícího zapisuje pouze údaj o převodu (či jiných dispozicích s) části závodu ve smyslu samostatné organizační složky, nikoliv převod každé významné části majetku
 - závod = organizovaný soubor jmění (§ 502 OZ), s nímž se disponuje „*uno actu*“ => částí tohoto organizovaného souboru jmění nelze rozumět jednu z jeho „složek“; i část závodu bude mít povahu organizovaného souboru jmění
 - závod = soubor jmění, nikoliv jen majetku => materiální výklad by musel nutně zahrnout nejen dispozice s majetkem, ale i např. převzetí dluhů společnosti. Proč?
 - kdyby chtěl zákonodárce podřídít souhlasu valné hromady dispozice s významnou částí majetku společnosti, nebylo nic jednoduššího než užít pojem „část majetku“
 - *ministerská novela ZOK to činí*
- **j) schválení smlouvy o tichém společenství**
 - smlouva o tiché společnosti – § 2747 až § 2755 OZ
 - Slovensko: nie, netreba
 - **k) schválení finanční asistence**
 - § 41 ZOK, pro SRO § 200 ZOK
 - § 48 ZOK – právním důsledkem nedostatku souhlasu VH s uvedenými smlouvami je jejich relativní neplatnost (§ 48 ZOK).
 - **l) rozhodnutí o převzetí účinků jednání učiněných za společnost před jejím vznikem**
 - § 127 OZ – schválení jednání za tzv. předběžnou společnost; VH tak musí učinit do tří měsíců od zápisu SRO do OR
 - **m) rozhodnutí o naložení s vkladovým áziem**
 - § 15/4 ZOK vkladové ážio = rozdíl mezi emisním kursem a vkladem
 - jde o rozhodnutí předvídané v § 144/2 ZOK
 - **n) rozhodování o změně druhu kmenového listu**
 - co je to „druh kmenového listu“?
 - § 135/1 ZOK - společenská smlouva může připustit vznik různých druhů podílů. Podíly, se kterými jsou spojena stejná práva a povinnosti, tvoří jeden druh

- § 137/1 ZOK - určí-li tak společenská smlouva, může být podíl společníka představován kmenovým listem
- => rozhodnutí o změně druhu kmenového listu je zřejmě rozhodnutím o změně druhu podílu inkorporovaného do kmenového listu
 - ratio??
- **o) další případy, které do působnosti VH svěřuje zákon, jiný právní předpis nebo společenská smlouva**
 - ZOK svěřuje do působnosti VH např.:
 - **udělení pokynu týkajícího se obchodního vedení** (§ 51/2 ZOK),
 - **schválení smlouvy o vypořádání újmy** (§ 53/2 ZOK),
 - **pozastavení výkonu funkce člena orgánu** (§ 54 ZOK),
 - **rozhodnutí o zákazu uzavřít smlouvu** podle § 55 nebo § 56 ZOK (§ 56/2 ZOK)
 - **schválení smlouvy o výkonu funkce** (§ 59/2 ZOK)
 - **rozhodnutí o vyloučení společníka pro prodlení** s plněním vkladové nebo příplatkové povinnosti (§ 151/2, § 165 ZOK)
 - **rozhodnutí o vrácení části příplatku** (§ 166 ZOK)
 - **schválení smlouvy o převodu podílu** (§ 208 ZOK)
 - **rozhodnutí o přechodu uvolněného podílu** na společníky (§ 215 ZOK)
- **§ 190/3 ZOK** VH si může vyhradit rozhodování případů, které podle tohoto zákona náleží do působnosti jiného orgánu společnosti
 - **195/2 ZOK** zapovídá komukoliv udělit jednateli pokyn týkající se obchodního vedení, s výjimkou postupu podle § 51/2 ZOK => VH si na sebe nemůže atrahovat rozhodování o záležitostech spadajících do obchodního vedení, není-li postupem podle § 51/2 ZOK jednatelem požádána o udělení pokynu
 - může si atrahovat rozhodování, nikoliv jednatelské oprávnění
 - nemůže si atrahovat ty záležitosti, které do její působnosti lze svěřit toliko společenskou smlouvou (např. jmenování likvidátora)
 - nemůže si atrahovat rozhodování o záležitostech, jež spadají do výlučné „působnosti“ společníků

Přezkum platnosti usnesení valné hromady

- **§ 3/1 ZOK** Ustanovení občanského zákoníku o spolcích se použijí na obchodní korporace, jen stanoví-li tak tento zákon
- **§ 191/1 věta první ZOK** Každý společník, jednatel, člen dozorčí rady, je-li zřízena, nebo likvidátor se může v mezích tohoto ustanovení dovolávat neplatnosti usnesení VH podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo společenskou smlouvou => **§ 258 až 260 OZ**

Aktivní legitimace

- **§ 191/1 věta první ZOK - taxativně vypočtena**
 - společník
 - jednatel
 - člen dozorčí rady, je-li zřízena, nebo
 - likvidátor
- neuplatní se proto obecná úprava **§ 258 OZ**, jenž dává legitimaci „každému, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany“
- aktivní legitimace zůstává (za určitých okolností) zachována i společníku, jehož podíl byl sepsán do majetkové podstaty dlužníka
 - viz obdobně v poměrech AS a ZKV **29 Cdo 2157/2007**
- Ztráta postavení – dosavadní judikatura
 - po podání návrhu (v průběhu řízení)

- obecně platí, že pro posouzení věcné legitimace je rozhodující stav v době vyhlášení rozhodnutí
 - srov. např. **31 Cdo 1704/98, 29 Odo 657/2001, 29 Cdo 4722/2009**
 - to platí zásadně i pro posouzení aktivní věcné legitimace navrhovatele v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady; ztratí-li navrhovatel po podání návrhu postavení opravňující jej k jeho podání, ztrácí i aktivní věcnou legitimaci
- může-li ale mít rozhodnutí valné hromady dopad do poměrů navrhovatele založených jeho vztahem ke společnosti i poté, kdy ztratil postavení zakládající jeho aktivní věcnou legitimaci v době podání návrhu, bylo by v rozporu s účelem ustanovení § 191 odepřít mu aktivní věcnou legitimaci v řízení. Jeho právní zájem (vyplývající původně z jeho postavení ve společnosti) na rozhodnutí o případné protiprávnosti usnesení valné hromady ztrátou postavení, jež ho opravňuje k podání návrhu, nepominul.
 - proto musí soud v každém konkrétním případě zkoumat, zda v době vydání rozhodnutí o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady trvá právní zájem navrhovatele na jeho vydání, a tedy i jeho aktivní věcná legitimace v řízení
 - **29 Odo 11/2002 (R 55/2003)**, a dále např. **29 Cdo 763/2007, 29 Cdo 2154/2007, 29 Cdo 324/2008**
- popsané závěry platí tehdy, je-li navrhovatelem společník, jehož účast ve společnosti zanikla bez právního nástupce, popř. jednatel či likvidátor.
- zanikne-li však společníku účast ve společnosti proto, že převedl svůj podíl (své podíly), přechází právo podat návrh (jakožto právo, jež je součástí podílu) zpravidla na jeho právního nástupce (nabyvatele podílu)
 - k procesnímu postupu soudu, stane-li se tak po zahájení řízení, srov. **29 Cdo 4554/2007** či **29 Cdo 2403/2010**
- před podáním návrhu (avšak po přijetí usnesení valné hromady)
 - obdobně
- z judikatury:
 - **29 Cdo 2043/2016**: Dovoláním zpochybněný závěr soudů nižších stupňů o nedostatku aktivní věcné legitimace dovolatele je v souladu jak s výslovným zněním § 131 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“), tak i s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu, podle níž jiné osoby než vypočtené v § 131 odst. 1 obch. zák. nemohou zasahovat návrhem na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady do vnitřních poměrů společnosti, a toto právo jim nemůže přiznat ani soud. Za všechna rozhodnutí srov. např. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 13. ledna 1999, sp. zn. 1 Odon 101/97, uveřejněného pod číslem 5/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (k jehož závěrům se výslovně přihlásil i Ústavní soud v usnesení ze dne 5. února 2004, sp. zn. II. ÚS 624/02), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. srpna 2002, sp. zn. 29 Odo 11/2002, uveřejněného pod číslem 55/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (jehož závěry výslovně aproboval i Ústavní soud např. v usnesení ze dne 13. listopadu 2008, sp. zn. III. ÚS 697/08), či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. dubna 2014, sp. zn. 29 Cdo 778/2014, ze dne 23. dubna 2015, sp. zn. 29 Cdo 2093/2013, anebo ze dne 10. února 2016, sp. zn. 29 Cdo 94/2016 (označená rozhodnutí jsou – stejně jako ostatní rozhodnutí Nejvyššího soudu přijatá po 1. lednu 2001 – veřejnosti dále dostupná na webových stránkách Nejvyššího soudu). Spolu se ztrátou postavení společníka (v důsledku zániku účasti podle § 148 obch. zák.) dovolatel ztratil i práva plynoucí z účasti, včetně práva napadat platnost usnesení valné hromady. Tak jako mu po zániku účasti nesvědčí ostatní práva společníka [srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. září 2014, sp. zn. 29 Cdo 3677/2012, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. května 2014, sp. zn. 29 Cdo 2189/2012, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 7, ročník 2015, pod číslem 84, jehož závěry shledal ústavně konformními i Ústavní soud (viz důvody usnesení Ústavního soudu ze dne 28. dubna 2015, sp. zn. III. ÚS 3361/14)], nemůže ani podat

návrh podle § 131 odst. 1 obch. zák. na vyslovení neplatnosti usnesení přijatých valnou hromadou poté, kdy účast dovolatele ve společnosti zanikla.

S ohledem na argumentaci dovolatele pak Nejvyšší soud dodává, že § 131 odst. 1 obch. zák., který upravuje podmínky, za nichž soud může zasahovat do vnitřních poměrů obchodních společností (srov. např. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. června 2005, sp. zn. 29 Odo 442/2004, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 10, ročník 2005, pod číslem 162, či ze dne 28. srpna 2012, sp. zn. 29 Cdo 2911/2011), neshledal ústavně nekonformním ani Ústavní soud (srov. důvody výše označených usnesení Ústavního soudu).

zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2018, **sp. zn. II. ÚS 2303/15** (s ohledem na specifické okolnosti této věci), nicméně obecně uvedené závěry platí

- shodně **29 Cdo 2236/2016**

- Slovensko: Nový akcionár a možnosť podať žalobu o určenie neplatnosti UVZ spred jeho nadobudnutím účasti: R 52/2008, rozsudok NSSR sp. zn. 1 Obdo V 86/2004 24. 3. 2006): „Práva akcionára vo vzťahu k akciovej spoločnosti zlučuje zákon s vlastníctvom akcií. Nadobudnutím akcií nadobudne nový akcionár všetky práva a povinnosti, ktoré zákon a stanovy spoločnosti s akciami spájajú. Akcionár je tým bezprostredne zainteresovaný na chode spoločnosti a jej ovplyvňovaní uplatňovaním, práv, ktoré sú spojené s akciami. Nemožno preto vylúčiť ani právo akcionára podať žalobu o určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia v trojmesačnej pre-kluzívnej lehote od konania mimoriadneho valného zhromaždenia, aj keď v čase konania tohto zhromaždenia ešte nebol akcionárom, pretože nový akcionár nadobudnutím akcií nadobúda aj všetky práva a povinnosti akcionára, ktoré zákon a stanovy s týmito akciami spájajú.“

Slovensko: osobitný režim právneho záujmu / odôvodnenosť žaloby? - § 131 ods.1 a 2 OBZ:

- Bývalý společník -. Ak sa ho uznesenie týka
- Společník – ak mohlo uznesenie obmedziť práva společníka. Odôvodnenosť žaloby. Nález ÚSSR sp. zn. IV. ÚS 434/2010 z 16. júna 2011.: „*Ústavný súd sa predovšetkým nemôže stotožniť s formalistickým výkladom ustanovení § 131 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka uplatneným v namietanom rozsudku najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu v kontexte so skutočnosťou, že v danom prípade nebolo sporné, že mimoriadne valné zhromaždenie bolo zvolané neoprávnenou osobou a na ňom prijaté uznesenia boli v rozpore so zákonom, pričom zo samotného obsahu programu tohto valného zhromaždenia vyplývalo, že sa dotýka práv akcionárov príslušnej obchodnej spoločnosti. Ústavný súd sa naopak vo vzťahu k splneniu „kumulatívnej podmienky“ ustanovenej v § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka v právnom spore podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka stotožňuje s právnym názorom sťažovateľky, podľa ktorého ... „... postačí preukázať, že v rozpore so zákonom prípadne stanovami spoločnosti valným zhromaždením bolo prijaté rozhodnutie, ktoré vo vzťahu k obsahu programu valného zhromaždenia sa dotýkalo akéhokoľvek práva patriaceho akcionárovi a bolo by nadbytočné, v rozpore s právnou normou a aj v rozpore s uplatneným nárokom na takomto skutkovom základe takto postihnutého akcionára skúmať, či aj jeho práva reálne porušené boli.“* Následne NSSR uznesenie sp. zn. 2 Obdo 1/2012 z 22. 2. 2012.

Lhůta k podání návrhu

- **§ 259 OZ**
 - subjektivní - tři měsíce ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl, resp. mohl dozvědět
 - objektivní - nejpozději do jednoho roku od přijetí rozhodnutí
- oproti dosavadní konstrukci lhůty v § 131/1 ObchZ
 - odpadá objektivní tříměsíční lhůta pro případ řádného svolání VH
 - počátek běhu subjektivní lhůty je vázán přesněji na vědomost o rozhodnutí, ne o konání VH
- **§ 191/1 věta druhá ZOK** – výslovná úprava lhůty pro případ
 - rozhodnutí per rollam (§ 175 až 177 ZOK)
 - dodatečného přijetí rozhodnutí (§ 174 ZOK)
 - rozhodnutí jediného společníka v působnosti VH (§ 12/1 ZOK)
 - počátek běhu objektivní lhůty? - § 45/4 ZOK
- **Povaha lhůty**
 - prekluzivní (není-li v ní právo vykonáno, zanikne)
 - hmotněprávní
 - pro zachování lhůty nepostačuje podat návrh k přepravě; návrh musí v této lhůtě dojít soudu (**32 Cdo 4/2000, R 23/2001**)
 - je-li návrh podán telefaxem, je rozhodné, kdy telefaxové podání došlo soudu; skutečnost, že se tak stalo po úředních hodinách soudu, je zcela nerozhodná
 - usnesení VS Praha sp. zn. **14 Cmo 291/2003 (SJ 33/2004)**
 - to platí obdobně i v případě elektronického podání (emilem či prostřednictvím datové schránky)
 - bylo-li elektronické podání odesláno včas (před uplynutím lhůty) a bylo-li možno rozumně očekávat, že bude taktéž včas (ve lhůtě) doručeno soudu, nemusí okolnost, že se tak stalo (obvykle v důsledku technické poruchy při přenosu datové zprávy od odesílatele k soudu) po uplynutí lhůty, bez dalšího vést k závěru o zmeškání lhůty. Bude-li podání soudu doručeno bezprostředně po půlnoci posledního dne lhůty (tedy *stricto sensu* po jejím marném uplynutí), ačkoliv byla datová zpráva obsahující podání odeslána natolik včas, že by (nebyť technické poruchy při přenosu datové zprávy) byla soudu doručena před uplynutím lhůty, bude třeba na takové uplatnění práva hledět (při aplikaci zásady *in dubio mitius*) jako na včasné
 - srov. důvody nálezů Ústavního soudu sp. zn. **II. ÚS 2560/13** a sp. zn. **I. ÚS 892/14**
 - jestliže však oprávněná osoba datovou zprávu obsahující podání (návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady) odešle po marném uplynutí lhůty, lhotejno z jakých důvodů, je třeba takové podání považovat za opožděné (uplatněné po marném uplynutí lhůty); délka prodlení (zda bylo podání odesláno třeba i jen pár minut po uplynutí posledního dne lhůty) není významná
 - **29 NSČR 25/2016**
 - § 654/2 OZ – stavení prekluzivní lhůty?
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 417:
 - *K počítání lhůty srov. § 605 odst. 2 a § 607 ObčZ. Pro běh lhůty platí obdobně ustanovení občanského zákoníku o běhu promlčecí lhůty, tedy § 645 až 652 (§ 654 odst. 2 ObčZ). Považujeme za sporné, v jakém rozsahu lze úpravu běhu promlčecích lhůt aplikovat na běh prekluzivní lhůty k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Máme za to, že se nemůže uplatnit § 647 ObčZ (na tom, zda je usnesení valné hromady platné či neplatné, se strany nemohou dohodnout) ani § 645 věta druhá a § 652*

ObčZ, jde-li o subjektivní lhůtu k podání návrhu. V důsledku vzniku skutečnosti stavící běh lhůty nemůže podle našeho názoru dojít k prodloužení tříměsíční lhůty na lhůtu šestiměsíční, resp. roční. Odpadne-li tudíž překážka běhu lhůty, pokračuje běh lhůty dále „tam, kde skončil“, aniž dochází k prodloužení lhůty. Považujeme za pochybné, zda lze pravidla o stavení promlčecí lhůty aplikovat na objektivní jednoroční lhůtu, jejíž smysl a účel (právní jistota společnosti a dalších osob, že přijaté usnesení již nemůže být za žádných okolností zpochybněno) by byl připuštěním stavení jejího běhu značně relativizován. Uplyne-li oprávněné osobě marně subjektivní nebo objektivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, soud její opožděně podaný návrh bez dalšího zamítne pro nedostatek aktivní věcné legitimace navrhovatele (jemuž v důsledku marného uplynutí lhůty právo podat návrh zaniklo).

- Slovensko: NSSR sp. zn. 6 Obo 193/2007 z 21. 2. 2008: „lehota v priebehu ktorej môže akcionár, člen dozornej rady spoločnosti a člen predstavenstva podať návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia súdom, je prekluzívna lehota. Jej márne uplynutie má za následok zánik práva domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia na súde. Súd na uplynutie prekluzívnej lehoty prihliada ex offo. V prípade, keď valné zhromaždenie (mimoriadne valné zhromaždenie) nebolo riadne zvolané, počíta sa plynutie prekluzívnej lehoty odo dňa, keď sa oprávnená osoba mohla o uznesení dozvedieť. Nie je rozhodujúce, kedy sa skutočne o uznesení dozvedela.“

Důvody neplatnosti

- **Rozpor s právními předpisy** (§ 191/1 ZOK)
 - **Rozpor se společenskou smlouvou** (§ 191/1 ZOK)
 - **Rozpor s dobrými mravy** (§ 191/2 ZOK) – Slovensko: sporné, zrejme rozpor so zákonom
 - V režimu právní úpravy spolků je **rozpor s dobrými mravy** důvodem pro to, že se na dané rozhodnutí orgánu **hledí, jako kdyby nebylo přijato – fikce nepřijetí** (§ 245 OZ). To ale neplatí pro orgány obchodní korporace (§ 45/1 ZOK).
 - Soud neplatnost vyslovuje s účinky *ex tunc* (**29 Cdo 3092/2012**)
- V rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou či dobrými mravy může přitom být (zejména)
- **způsob svolání VH**
 - vady pozvánky (oznámení)
 - **29 Odo 155/2001** (neurčitost pozvánky), **nesprávná adresa miesta konania: NSSR sp. zn. 5 Obdo 17/2010 z 30. 5. 2011,**
 - nedodržení lhůty pro svolání VH
 - **29 Cdo 590/2009**
 - svolání neoprávněnou osobou
 - **29 Cdo 4223/2007** (obdobně se uplatní u SRO) **Slovensko: potenciálně ničotné rozhodnutie - nižšie**
 - Slovensko: nedostatky zvolávania sú konvalidovateľné: NSSR sp. zn. 5 Obo 27/2006 z 23. 4. 2008.
 - jednání v rozporu s účelem právní úpravy svolání VH
 - **29 Cdo 3469/2008** (obdobně se uplatní u SRO)
 - **Způsob přijímání usnesení**
 - schopnost usnášení
 - **29 Cdo 1502/2005, 29 Cdo 4221/2011, 29 Cdo 1104/2016**
 - potřebná většina
 - **29 Cdo 2964/2007, 29 Cdo 4221/2011, 29 Cdo 1104/2016**
 - nedostatky ve zmocnění
 - **29 Cdo 5297/2008**
 - porušení práva společníků na informace
 - **29 Odo 71/2002, 29 Odo 400/2001, 29 Cdo 3009/2007**
 - **Zápis z VH**

- nedostatky v obsahu (**29 Odo 41/2002**) – obvykle nezpůsobují neplatnost samy o sobě, ale mohou být důvodem neprokázání jiných skutečností, v jejichž důsledku bude vyslovena neplatnost UVH
- **Absence osvědčení notářským zápisem**
 - **29 Cdo 282/2010**
 - pouhá neplatnost i v případě UVH o změně společenské smlouvy?
 - srov. výše
- **Obsah usnesení** – např. **29 Cdo 773/2007**, **29 Cdo 3059/2011** (R 58/2014), **29 Odo 1516/2006** či **29 Cdo 346/2010**

Zneužití hlasovacího práva

- V režimu ObchZ § 56a/1, zneužití hlasů mohlo vést k vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (např. **29 Odo 1168/2005**).
- Nyní je zákaz zneužití hlasovacího práva a důsledky jeho porušení upraven v § 212/2 OZ
- Jaký je vztah § 212/2 OZ a § 259 OZ + § 191 ZOK?
 - soudní řízení podle § 212 odst. 2 OZ je koncipováno jako řízení nezávislé na případném řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého (i) zneužívajícími hlasy
 - hlasovací právo může být zneužito nejen k přijetí rozhodnutí, ale také k tomu, aby hlasující společník přijetí určitého usnesení zabránil
 - => k prosazení názoru, že hlasy blokující přijetí usnesení byly zneužity (a při odhlédnutí od nich usnesení bylo přijato) je nezbytné postupovat podle § 212/2 OZ
 - => naopak má-li být „odstraněno“ usnesení přijaté (i) zneužívajícími hlasy, je nutné podat návrh podle § 191 ZOK; určení podle § 212/2 OZ samo o sobě nepovede k neplatnosti přijatého usnesení
 - zneužití hlasovacího práva je důvodem pro vyslovení neplatnosti UVH bez ohledu na to, zda byl uplatněn postup dle § 212/2 OZ
 - srov. i § 88/4 ZŘS
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 419 až 421

Posuzování platnosti usnesení valné hromady mimo režim § 191 a násl. ZOK

- **§ 192/1 ZOK** - výslovně zapovídá přezkum platnosti usnesení VH mimo režim § 191 ZOK => platnost usnesení valné hromady nelze přezkoumat
 - **ani v jiném typu řízení**
 - **ani jako předběžnou otázku** – Slovensko – otázka členov DR, obsahu stanov?
- výjimky stanoví „jiný právní předpis“
- zákon o veřejných rejstřících otázku posuzování platnosti usnesení valné hromady neupravuje => platnost usnesení valné hromady nelze v rejstříkovém řízení přezkoumat
- **29 Cdo 1104/2016, R 62/2018**: S účinností od 1. ledna 2014 rejstříkovému soudu nepřísluší v rejstříkovém řízení posuzovat platnost usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným, a to ani v řízení o povolení zápisu skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku. K vadám, pro které se na usnesení valné hromady hledí, jako by nebylo přijato (srov. zejména § 45 odst. 1 a 2 z. o. k. a § 245 o. z.), však rejstříkový soud přihlédnout musí.
- další výjimka = § 34/3 a § 161/4 ZOK (rozdělení zisku), kdy zákon zakazuje výplatu podílů na zisku přiznaných v rozporu se zákonem bez ohledu na to, zda bylo usnesení o rozdělení zisku prohlášeno za neplatné

● Slovensko: sporné. Prevažujúca judikatura zásadne proti. Ale zároveň výnimky: ○ Uznesenia o zmene stanov / spoločenskej zmluvy? NS SR sp. zn. 1 Obdo 28/2017 z 26. 6. 2018: „<i>platnosť, resp. neplatnosť stanov (resp. ich časti) sa posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka a subsidiárne Občianskeho zákonníka, upravujúcich platnosť, resp.</i>

neplatnosť právnych úkonov. V prípade, ak niektorá časť stanov je v rozpore s kogentným ustanovením zákona, dôsledkom je absolútna neplatnosť časti stanov v zmysle ust. § 39 OZ, ktorá nastáva priamo zo zákona s právnym účinkom *ex tunc* (právný úkon je v dotknutej časti od počiatku neplatný).“ Spravidla sa skúma v konaní o určenie neplatnosti UVZ – napr. NSSR sp. zn. 2 Obdo 17/2012 z 19. 6. 2012 – vyššie uvedené rozhodnutie však v registrovom konaní.

- „**Neuznesenia“ VZ, Rozhodnutia „neorgánu“, na základe zvolania neoprávnenou osobou** - ničotné rozhodnutia, NSSR sp. zn. 5M Obdo 1/2011 z 30. 6. 2011 (Transpetrol) „*Ak osoba, ktorá nie je oprávnená zavolať valné zhromaždenie, napriek tomu valné zhromaždenie zvolá, potom udalosti, ktoré nastanú v termíne zvolania, nie sú kvalifikované ako valné zhromaždenie. Akcionári a členovia štatutárnych orgánov nemajú žiadne povinnosti na ochranu svojich práv. Nemusia sa v zvolanom termíne vôbec zúčastniť, nemusia protestovať proti prijatým nesprávnym uzneseniam a nemusia sa ochrany domáhať v prekluzívnej lehote na podanie žaloby o neplatnosť valného zhromaždenia. Je preto zásadný rozdiel pre právne postavenie akcionárov a ostatných subjektov, či navrhovateľ zvolá valné zhromaždenie na základe poverenia súdu alebo bez poverenia súdu. Ak by navrhovateľ zvolal valné zhromaždenie na základe poverenia súdu, potom by bola spochybnená otázka, že zvolávateľ bol oprávnenou osobou aj v iných konaniach. Dotknuté osoby by museli na ochranu svojich práv čeliť neplatnému valnému zhromaždeniu, ktoré má však úplne iné právne následky pre ich právne záujmy, ako udalosti nepredstavujúce žiadne valné zhromaždenie.*“ (Šuleková, Ž. Ničotnosť uznesení valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti – posun v slovenskej judikatúre? Súkromné právo. 1/2016).

Z aktuální judikatury:

- usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2018, **sp. zn. 29 Cdo 4525/2016:**

Podle § 90 odst. 1 z. v. r. nebyl-li návrh na zápis odmítnut podle § 86, rejstříkový soud zkoumá, zda údaje o skutečnostech, které se do veřejného rejstříku zapisují, vyplývají z listin, které mají být k návrhu doloženy, a zda navrhované jméno není zaměnitelné s jiným již existujícím zapsaným jménem, popřípadě není-li klamavé.

Právní úprava veřejných rejstříků a jejich regulace, obsažená v zákoně o veřejných rejstřících, vychází z právní úpravy obchodního rejstříku obsažené v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníku, a v ustanoveních § 200a až 200de občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2013. Ustanovení § 90 odst. 1 z. v. r. přitom přebírá úpravu obsaženou v § 200da odst. 1 věť první o. s. ř. (srov. výslovně i důvodovou zprávu k zákonu o veřejných rejstřících, sněmovní tisk číslo 986/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 6. volební období, 2010 – 2013).

Řečené znamená, že při výkladu zákona o veřejných rejstřících lze zpravidla vycházet (mimo jiné) i z dosavadní judikatury Nejvyššího soudu, přijaté při výkladu právní úpravy obchodního rejstříku účinné od 1. 7. 2005 (tedy od účinnosti zákona č. 216/2005 Sb., jímž byla významně změněna koncepce řízení ve věcech obchodního rejstříku) do 31. 12. 2013.

Úprava rejstříkového řízení v zákoně o veřejných rejstřících spočívá – stejně jako tomu bylo v občanském soudním řádu ve znění účinném od 1. 7. 2005 do 31. 12. 2013 – na tzv. registračním principu; rejstříkový soud je tak zásadně oprávněn přezkoumat formální předpoklady návrhu a pouze dílčím způsobem také předpoklady hmotněprávní (a to zpravidla jen tehdy, jestliže zapisované skutečnosti nemají podklad v notářském zápisu) [srov. důvodovou zprávu k zákonu č. 216/2005 Sb., sněmovní tisk číslo 566/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 4. volební období, 2002 – 2006, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2008, sp. zn. 29 Cdo 1759/2008].

Rejstříkový soud – až na výjimky stanovené zákonem – podaný návrh věcně nezkontroluje, ale přezkoumává pouze splnění předepsaných formálních náležitostí (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4753/2009).

Řečené však neznamená, že soudu přísluší toliko ověřit, zda k návrhu byly připojeny požadované listiny; jak se podává z výslovného znění § 90 odst. 1 z. v. r., rejstříkový soud ověřuje, zda údaje, které mají být podle návrhu zapsány, z těchto listin vyplývají. Jinak řečeno, nestačí pouhé zjištění, že listiny byly připojeny, ale je nutné také zkoumat jejich obsah (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2013, sp. zn. 29 Cdo 1953/2013).

V důsledku registračního principu ovládajícího procesní úpravu řízení ve věcech veřejného rejstříku však rejstříkový soud nemá prostor pro zjišťování sporných skutečností tak, jak je to běžné v občanskoprávním (sporném či nesporném) řízení. Nemůže-li rejstříkový soud uzavřít, že údaje, které mají být podle návrhu zapsány, vyplývají z připojených listin, návrh na zápis do obchodního rejstříku zamítne. Dotčeným osobám, chtějí-li dosáhnout zápisu do obchodního rejstříku, pak zpravidla nezbyvá než vyřešit sporné skutečnosti

rozhodnutím soudu v příslušném občanskoprávním řízení, jež se následně může stát podkladem pro zápis do veřejného rejstříku (např. je-li sporný okruh společníků v řízení o určení, kdo je společníkem společnosti s ručením omezeným; srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1759/2008).

Nicméně ne vždy platí, že existence sporu mezi dotčenými osobami (např. mezi společníky společnosti, mezi společnostmi a jejich společníky či členy jejich orgánů apod.) o tom, zda z připojených listin vyplývají skutečnosti, které mají být zapsány do obchodního rejstříku, bez dalšího vede k zamítnutí návrhu na zápis těchto skutečností.

Jde-li o skutečnost vyplývající z usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným, je nutné vycházet zásadně z toho, že platnost rozhodnutí valné hromady společnosti s ručením omezeným lze přezkoumávat (neurčuje-li zákon jinak) pouze v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady [§ 191 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), dále též jen „z. o. k.“]; v jiných řízeních nelze otázku platnosti usnesení valné hromady posuzovat ani jako otázku předběžnou (§ 192 odst. 1 z. o. k.). Nebyla-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena soudním rozhodnutím, je třeba je považovat za platné (srov. obdobně pro poměry právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 1870/2010, ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3899/2015, uveřejněné pod číslem 59/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 27 Cdo 3347/2017).

Na rozdíl od právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 rejstříkovému soudu v rejstříkovém řízení nepřísluší posuzovat platnost usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným, a to ani v řízení o povolení zápisu skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku. Naopak k vadám, pro které se na usnesení valné hromady hledí, jako by nebylo přijato, rejstříkový soud přihlédnout musí, podávají-li se tyto vady z jemu předložených listin (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2017, sp. zn. 29 Cdo 1104/2016, uveřejněné pod číslem 62/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Jinak řečeno, vady, které způsobují toliko neplatnost usnesení valné hromady, zásadně nejsou důvodem pro zamítnutí návrhu na zápis skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku, ani kdyby byly zjevné z listin připojených k návrhu. Má-li některá z aktivně věcně legitimovaných osob za to, že zde takové vady jsou a že odůvodňují vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, nezbyvá jí než domoci se vyslovení neplatnosti tohoto usnesení valné hromady soudem postupem podle § 191 z. o. k. Nebude-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena, bude toto usnesení považováno za platné, byť by bylo stíženo vadami odůvodňujícími vyslovení jeho neplatnosti.

Naopak bude-li se z listin předložených rejstříkovému soudu podávat, že usnesení valné hromady je stíženo vadami způsobujícími, že se na ně hledí, jako by nebylo přijato (srov. zejména § 45 odst. 1 a 2 z. o. k. a § 245 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku), či bude-li z nich plynout, že zde vůbec takové usnesení není, popř. bude-li obsah rejstříkového spisu nasvědčovat tomu, že zde takové vady jsou, rejstříkový soud návrh na zápis do obchodního rejstříku zamítne.

Protest

- **§ 192/2 ZOK** - Společník se neplatnosti usnesení valné hromady nemůže úspěšně dovolat, nebyl-li (trpný, nikoliv činný rod) proti usnesení VH podán protest

- **Slovensko:** netreba

- **Výjimky**

- protest nebyl zapsán chybou zapisovatele nebo předsedy VH
 - ve skutečnosti nejde o výjimku, protest podán byl, pouze nebyl zapsán
- navrhovatel nebyl na VH přítomen
 - opravdu povede i nedůvodná neúčast na jednání valné hromady k otevření možnosti dovolávat se neplatnosti usnesení valné hromady z jakýchkoliv důvodů?
 - Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání*, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 428: Je otázkou, zda uvedená výjimka platí pro nezúčastněné společníky bez dalšího (což by relativizovalo význam protestu a důvodů, pro které byl nově upraven), anebo zda ji lze vztáhnout pouze na společníky, kteří se valné hromady nezúčastnili z vážných, resp. důležitých důvodů. **Máme za to, že společník, který se valné hromady neúčastní bez jakéhokoliv důvodu, by neměl mít v řízení podle § 191 lepší postavení než společník, který se valné hromady zúčastnil a na jejím rozhodování se podílel.**
- důvody zakládající neplatnost usnesení VH nebylo možné na této VH zjistit

- Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání*, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 428: (...) třetí a poslední výjimkou je situace, kdy důvody pro neplatnost usnesení valné hromady nebylo možné na tomto jednání zjistit. Je logické, že společníku nemůže být odepřeno právo dovolat se důvodů, které nemohl na jednání valné hromady zjistit. Z výše popsaného účelu právní úpravy protestu plyne, že **tato výjimka zahrnuje jak důvody, které není na jednání valné hromady možné zjistit vůbec, tak i důvody, které společník jednající s potřebnou péčí a v duchu zásady *vigilantibus iura* nemohl zjistit bez vynaložení nepřiměřeného úsilí či nákladů.**
- Protest jako předpoklad uplatnění práva dovolat se neplatnosti usnesení VH stíhá pouze společníky
- Sporné pojetí protestu
 - první názor - stačí pouze obecně protestovat („protestuji!“)
 - Čech, P. in Čech, P., Šuk, P.: *Právo obchodních společností v praxi a pro praxi (nejen soudní)*, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, Praha, 2016, str. 354 a 355
 - druhý názor - je nutné uvést konkrétní okolnosti, v nichž společník spatřuje důvod neplatnosti usnesení valné hromady
 - Josková, L.: *Napadení usnesení valné hromady společníkem podle zákona o obchodních korporacích*, Obchodněprávní revue, číslo 2, ročník 2013
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář, 2. vydání*, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 427 a 428
 - důvodová zpráva: zákon „sleduje *vigilantibus iura*, a tedy vyšší tlak na samotné účastníky valné hromady“
 - ObchZ - obdoba v právní úpravě družstva - § 242 ObchZ
 - **29 Odo 41/2002** (R 25/2004) - Soud je oprávněn přezkoumávat platnost usnesení pouze v rozsahu vznesené námitky a případných navazujících tvrzení družstva (shodně **29 Odo 561/2004**, **29 Odo 163/2005**).
 - **29 Cdo 65/2010** Námitka člena družstva dle § 242/1 ObchZ musí být určitá.
 - **29 Cdo 1068/2014** – Námitka zasahující všechna přijatá usnesení

Důvody nevyslovení neplatnosti usnesení valné hromady

- § 260/1 OZ
 - došlo k porušení právních předpisů nebo společenské smlouvy
 - porušení **nemělo závažné právní následky, a**
 - **je v zájmu společnosti hodném právní ochrany** neplatnost rozhodnutí nevyslovit.
 - **princip proporcionality**
 - **32 Cdo 2963/99** – soud musí nejprve posoudit, zda došlo k porušení právních předpisů či společenské smlouvy (shodně **29 Cdo 2502/2014** a aktuálně **29 Cdo 3307/2016**).
 - obdoba § 131/3/a ObchZ
 - v judikatuře např. **29 Odo 984/2005** (změna místa konání VH oproti pozvánce) či **29 Cdo 3703/2009** (pozdní doručení písemné pozvánky v případě včasného doručení mailem)
- § 260/2 OZ
 - došlo k porušení právních předpisů nebo společenské smlouvy
 - vyslovením neplatnosti UVH by bylo **podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.**
 - ochrana dobré víry třetích osob
 - obdoba § 131/3/b ObchZ
 - nestačí pouhá potencialita zásahu, musí být prokázán (**29 Cdo 2068/2011**)
 - nemusí jít nutně o práva založená dotčeným UVH (**29 Cdo 3082/2009**)

- usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2018, **sp. zn. 29 Cdo 4138/2016**: Rozhodne-li soud v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti tak, že tuto neplatnost nevysloví z důvodu upraveného v ustanovení § 131 odst. 3 písm. b) obch. zák., je při rozhodování o nákladech řízení zásadně nutné vycházet z toho, že navrhovatel byl ve věci plně úspěšný (§ 142 odst. 1 o. s. ř.).

Neplatnost rozhodnutí jiných orgánů

- **§ 193/1 ZOK** Neplatnosti rozhodnutí jiných orgánů společnosti se mohou osoby podle § 191 dovolávat pouze tehdy, byla-li tato rozhodnutí činěna v působnosti VH; ustanovení § 191 a 192 se použijí přiměřeně
- **Slovensko**: Ak valné zhromaždenie deleguje svoje právomoci na iný orgán (napríklad voľba), žaloba o určenie neplatnosti jako při VZ: NS SR, sp. 5 Obo 199/2004 z 25.4.2006 a dovolacie sp. zn. 1 Obdo V 52/2007 z 13.9.2009
- Na jiná rozhodnutí ostatních orgánů nedopadá => jejich platnost nelze napadat (§ 45/3 ZOK)
- Příklady (pro poměry AS) – rozhodnutí pověřeného představenstva o zvýšení ZK (**29 Cdo 3282/2011**), rozhodnutí DR o jmenování členů představenstva či schválení smlouvy o výkonu funkce (**29 Odo 442/2004**);
 - pro poměry SRO např. rozhodnutí jednatele dle § 147/3 ZOK
- **§ 152/3 ZOK** - jak s přezkumem rozhodnutí jednatele o prohlášení kmenových listů za neplatné?
 - **§ 193/1 ZOK** - nejde o rozhodnutí přijaté v působnosti VH => režim § 191 ZOK se neuplatní
 - **§ 45/3 ZOK** => nelze aplikovat obecnou úpravu neplatnosti právních jednání
 - **§ 153 ZOK** => rozhodnutí zasahuje do vlastnického práva společníka
 - jediné ústavně konformní řešení = umožnění žaloby podle § 80 o.s.ř. a přezkum platnosti rozhodnutí jednatele bez ohledu na § 45/3 ZOK (srov. obdobně u AS v režimu ObchZ **29 Cdo 1736/2013**)
 - Šuk, P.: *Ingerence soudů do vnitřních poměrů obchodních korporací*. In: Sborník mezinárodní konference XXV. Karlovarské právnické dny. Praha. Leges, 2017, s. 474 až 483 (publikováno i v časopise Bulletin advokacie 11/2017)
 - (...) co když představenstvo rozhoduje o vyloučení akcionáře pro prodlení s plněním vkladové povinnosti podle § 345 z. o. k.? Nejde o záležitost spadající do působnosti valné hromady, přezkum podle § 430 odst. 1 z. o. k. se tudíž neuplatní. A na první pohled se zdá, posouzení platnosti rozhodnutí představenstva o vyloučení akcionáře brání § 45 odst. 3 z. o. k. Znamená to, že akcionář nemá žádnou možnost, jak se bránit svému vyloučení ze společnosti a s tím spojené ztrátě vlastnického práva k (nesplaceným) akciím? Takový závěr by byl stěžejí obhajitelný; ani na základě principů legální licence a enumerativnosti státních pretenzí totiž nelze akcionáři odepřít ochranu jeho vlastnického práva s argumentem, že zákon soudu zapovídá přezkoumávat rozhodnutí představenstva¹. Řešení lze nalézt v ústavně konformní interpretaci § 45 odst. 3 z. o. k.², jež vede k upřednostnění ochrany vlastnického práva vylučovaného akcionáře před principem právní jistoty, chráněným omezeními upravenými § 45 odst. 3 z. o. k. a § 430 odst. 1 z. o. k. Akcionář se proto může bránit žalobou o určení svého vlastnického práva k akciím, ohledně kterých byl ze společnosti vyloučen, popř.³ návrhem na určení neplatnosti rozhodnutí představenstva o svém vyloučení⁴. Přezkoumání platnosti rozhodnutí představenstva o vyloučení akcionáře nebrání (nemůže bránit) ani § 45 odst. 3, ani § 430 odst. 1 z. o. k.

¹ Takový postup by se rovnal odepření spravedlnosti; dává-li zákon komukoliv subjektivní právo, musí zde současně být i procesní nástroj, jak toto právo chránit.

² Nabízí se i analogická aplikace § 430 odst. 1 z. o. k. Slabina tohoto řešení však spočívá v zákonem výslovně neupravené a jen na základě analogie dovozené prekluze práva domáhat se vyslovení neplatnosti rozhodnutí představenstva. Právě proto se Nejvyšší soud v níže citovaném rozhodnutí k analogické aplikaci právní úpravy přezkumu rozhodnutí valné hromady nepřiklonil.

³ Bude-li mít v konkrétním případě na takovém určení naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 o. s. ř.

⁴ V poměrech obchodního zákoníku toto řešení naznačil Nejvyšší soud v usnesení ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 29 Cdo 1736/2013.

Obdobné závěry je třeba přijmout i v případě rozhodnutí jednatele o prohlášení kmenových listů za neplatné, nejde-li o kmenové listy společníka, jehož účast již dříve, v důsledku jiné právní skutečnosti, zanikla. Jakkoliv po mém soudu samotné rozhodnutí jednatele, přijaté postupem podle § 152 odst. 3 z. o. k., nezpůsobuje zánik účasti společníka, není sporu o tom, že ve spojení s dalšími skutečnostmi je v konečném důsledku způsobilé zánik účasti přivodit. Jinými slovy, přestože nejde o rozhodnutí přijímané v působnosti valné hromady, a přestože § 45 odst. 3 ve spojení s § 193 odst. 1 z. o. k. naznačují zdánlivě opak, je nutné nalézt takový výklad, který ohroženému vlastnickému právu dotčeného společníka poskytne efektivní prostředek ochrany⁵. Tím bude, stejně jako v případě vylučovaného akcionáře, návrh na určení neplatnosti rozhodnutí jednatele, popř. žaloba o určení, že je společníkem společnosti s podíly představovanými spornými kmenovými listy⁶.

Považuji za rozumné, aby všechny popsané situace byly do budoucna podřízeny stejnému režimu, jako je tomu v případě rozhodnutí volených orgánů činěných v působnosti valné hromady⁷. Vyváží se tak zájem na právní jistotě (po uplynutí prekluzivních lhůt již takové rozhodnutí nebude možné napadnout) a potřeba poskytnout dotčeným společníkům/akcionářům efektivní prostředek ochrany jejich práv.

Určení, že usnesení valné hromady bylo přijato?

usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 9. 2018, **sp. zn. 27 Cdo 3439/2017**:

V usnesení ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 548/2013, Nejvyšší soud - v poměrech zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) - dovodil, že jestliže společníci nehlasují, nemůže zde být ani projevu vůle - usnesení valné hromady - jehož platnost by mohla být přezkoumána postupem podle § 131 odst. 1 obch. zák.

Uvedený závěr se uplatní přiměřeně v poměrech úpravy kapitálových společností (viz § 1 odst. 2 z. o. k.) v zákoně o obchodních korporacích; tedy i v poměrech akciové společnosti.

Usnesení valné hromady jako projev vůle pak absentuje nejen za situace, kdy společníci (akcionáři) na valné hromadě vůbec nehlasovali, ale i v případě, kdy společníci (akcionáři) o určité otázce hlasovali, navržené usnesení však nebylo přijato.

Taková situace nastala právě v projednávané věci.

Jak plyne ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, pro přijetí usnesení o odvolání M. Š. z funkce člena představenstva společnosti hlasovalo 27,70 % hlasů, proti jeho přijetí 72,258 % hlasů a 24 hlasů se zdrželo hlasování. Soud prvního stupně proto správně uzavřel, že rozhodnutí o odvolání jmenovaného z funkce nebylo přijato, protože zde není žádné usnesení valné hromady utvořené prostřednictvím daného hlasování, jež by bylo možné podrobit přezkumu podle § 428 a násl. z. o. k.

Skutečnost, že výsledek hlasování byl promítnut do zápisu z valné hromady nepřesně, slovy: „usnesení č. 1: M. Š. nebyl odvolán z funkce člena představenstva společnosti“, na uvedeném ničeho nemění. Jinak řečeno, z toho, že nebylo přijato usnesení o odvolání člena představenstva, nelze usuzovat, že valná hromada přijala usnesení „o neodvolání člena představenstva“, jehož platnost by mohla být přezkoumána postupem podle § 428 a násl. z. o. k. (nepřijetí usnesení o odvolání člena představenstva z funkce nezakládá existenci usnesení opačného).

Ostatně dovolatelce (a soudu prvního stupně) lze přisvědčit i v tom, že (hypotetické) vyslovení neplatnosti případného („negativního“) usnesení valné hromady o tom, že určitý člen představenstva nebyl z funkce odvolán, by nemělo za následek jeho odvolání a nijak by se nepromítlo do vnitřních poměrů akciové společnosti. Nedošlo by jím tedy k odstranění protiprávního stavu, jehož existenci navrhovatel tvrdí.

Navrhovatel přitom má k dispozici způsobilé prostředky právní ochrany. Jednak se může domáhat podle § 80 o. s. ř. **určení, že valná hromada přijala usnesení o odvolání M. Š. z funkce člena představenstva** (má-li za to, že akcionáři M. Š. a PROTON, s. r. o. měli sistována hlasovací práva, a k jejich hlasům proto nelze přihlížet), jednak může iniciovat řízení ve věci zneužití hlasovacího práva k újmě celku podle § 212 odst. 2 o. z. (dovozuje-li, že akcionáři M. Š. a PROTON, s. r. o. zneužili svá hlasovací práva k újmě celku, a proto by se k jejich hlasům nemělo přihlížet).

⁵ Srov. Čech, P., Šuk, P. Právo obchodních korporací v praxi a pro praxi (nejen soudní). Praha: Polygon, 2016, s. 314 a 315.

⁶ Mutatis mutandis budou tyto závěry platit i pro rozhodnutí představenstva či správní rady o prohlášení akcií za neplatné podle § 537 a násl. z. o. k., a konečně i pro řízení o náhradu újmy způsobené těmito rozhodnutími dotčenému společníku/akcionáři. I v těchto řízeních soudy musí mít možnost posoudit soulad sporných rozhodnutí s právními předpisy.

⁷ Jak to činí ministerstvem spravedlnosti připravovaná novela zákona o obchodních korporacích.

- Lze na návrh na určení, že valná hromada přijala určité usnesení, aplikovat prekluzivní lhůty upravené pro návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, či dokonce pro návrh na určení, že se k určitým hlasům nepřihlíží, neboť byly zneužity?
- Jaká je „povaha“ řízení, kdo je účastníkem?

Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady

- je řízením ve statusových věcech právnických osob ve smyslu § 85 písm. a) ZŘS
 - **29 Cdo 2296/2013**, R 69/2014; **29 Cdo 1817/2016**
 - odlišně viz Lavický, P. v komentáři k § 27 ZŘS in: Lavický, P. a kol. *Zákon o zvláštních řízeních soudních. Zákon o veřejných rejstřících. Řízení nesporné - praktický komentář*. Wolters Kluwer, Praha, 2015
 - V aktuální judikatuře viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2018, **sp. zn. 29 Cdo 3307/2016**:
 V poměrech právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 byla judikatura ustálena v závěru, že řízení o vyslovení neplatnosti usnesení nejvyššího orgánu obchodní korporace je řízením ve statusových věcech obchodní korporace ve smyslu § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř., v tehdejší znění (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2014, sp. zn. 29 Cdo 2296/2013, uveřejněné pod číslem 69/2014 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, anebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3880/2009, či ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. 29 Cdo 2992/2012).
 S účinností od 1. 1. 2014 byla úprava těchto řízení přesunuta do zákona o zvláštních řízeních soudních a rozšířena na statusové věci všech právnických osob (tedy nejen obchodních korporací); viz § 2 písm. e) a § 85 písm. a) z. ř. s.
 Z důvodové zprávy k zákonu o zvláštních řízeních soudních (sněmovní tisk číslo 931/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 6. volební období 2010 – 2013) vyplývá, že zákonodárce nezamýšlel změnit obsah dosavadního ustanovení § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř., ale chtěl jeho věcnou působnost rozšířit na všechny právnické osoby (přezkum platnosti rozhodnutí jejich orgánů).
 Z řečeného se podává, že závěr, který až do 31. 12. 2013 platil pro poměry obchodních korporací (totiž že řízení o vyslovení neplatnosti usnesení nejvyššího orgánu obchodní korporace je řízením ve statusových věcech), platí i po 1. 1. 2014 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2016, sp. zn. 29 Cdo 1817/2016, uveřejněné pod číslem 46/2018 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek); nově pak dopadá i na řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu i jiných právnických osob (včetně spolku).
 To, že v poměrech právní úpravy účinné od 1. 1. 2014 jde o řízení nesporné, je ostatně zřejmé i z výslovného znění § 88 odst. 2 a odst. 4 z. ř. s.
 Odbornou literaturou přitom není uvedený závěr přijímán jednoznačně. Např. P. Lavický dovozuje, že „statusovou povahu zásadně nemají věci týkající se neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby, byť je mezi ně judikatura řadila (...). Okolnost, že se o tomto řízení zákon o zvláštních řízeních soudních výslovně zmiňuje (např. § 88 odst. 2 z. ř. s.), ještě neznamená, že jde o statusovou otázku“. Za vhodnější pak považuje řešení, „které nepřiznává § 85 z. ř. s. povahu taxativního výčtu, ale připouští, že vedle věcí vypočtených v tomto ustanovení budou v režimu řízení o některých otázkách právnických osob projednávány také věci, jež v něm zmíněny nejsou“ (srov. Lavický, P. a kol. *Zákon o zvláštních řízeních soudních. Zákon o veřejných rejstřících. Řízení nesporné - praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 87).
 Naopak R. Felgrová a P. Dejl v témže díle (s. 233) uzavírají, byť s výhradami, že řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby je řízení ve statusových věcech právnických osob ve smyslu § 85 písm. a) z. ř. s. K témuž závěru se pak přiklání (také nikoliv bez pochybností) i M. Kokeš in: Macková, A., Muzikář, L. a kol. *Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář s důvodovou zprávou a judikaturou*. Praha: Leges, 2016, s. 182 a 183.
 Nejvyšší soud vnímá výhrady sdílené odbornou literaturou, jde-li o subsumování řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby pod řízení ve statusových věcech právnických osob; má však za to, že neodůvodňují opačný závěr.
 Při vymezení pojmu řízení ve statusových věcech právnických osob je třeba mít na paměti, že jde o pojem procesního práva, který nemusí mít (a nemá) zcela shodný obsah s pojmem tzv.

statusových věcí užívaným v právu hmotném, resp. s pojmem „právo týkající se postavení osob“ ve smyslu § 1 odst. 2 část věty za středníkem o. z.

Zdaleka ne všechny právní normy upravující otázky právnických osob lze považovat za součást práva upravujícího postavení osob ve smyslu posledně označeného ustanovení. Typickým příkladem je většina pravidel upravujících vznik a zánik členství v korporaci. Taktéž platí, že ne vše, o čem rozhodují orgány právnických osob, patří do působnosti práva upravujícího postavení osob (tedy do tzv. statusové úpravy v hmotněprávním smyslu). Nicméně z pohledu procesněprávního zákonodárce zahrnul řízení, v němž soud přezkoumává platnost rozhodnutí orgánu právní osoby, bez dalšího mezi řízení ve statusových věcech právnických osob, aniž by rozlišoval, zda dotčeným rozhodnutím orgán právní osoby rozhodl o záležitosti, která je regulována právem upravujícím postavení osob. Jinými slovy, pro posouzení, zda jde o řízení ve statusových věcech právnických osob ve smyslu § 85 písm. a) z. ř. s., není významné, zda záležitost, o níž orgán právní osoby rozhodl, spadá mezi tzv. statusové věci ve smyslu hmotněprávním (zda je regulována právem upravujícím postavení osob).

Ani tehdy, kdyby bylo možné přisvědčit názoru zastávanému P. Lavickým ve výše citovaném díle, podle kterého je výčet řízení o některých otázkách týkajících se právnických osob uvedený v § 85 z. ř. s. demonstrativní, by nešlo akceptovat opačný přístup. V jeho důsledku by totiž otázka, zda jde o řízení podle § 85 písm. a) z. ř. s., byla zodpovídána v závislosti na povaze záležitosti, o níž orgán právní osoby napadeným rozhodnutím rozhodl, což by vedlo k rozdílnému závěru o věcné příslušnosti vždy podle toho, v jaké záležitosti orgán rozhodoval (krajské soudy jsou věcně příslušné toliko k řízením výslovně vypočteným v § 3 odst. 2 z. ř. s.). Přijal-li by orgán právní osoby na tomtéž zasedání více rozhodnutí, z nichž některá by měla (z pohledu hmotněprávního) povahu statusové věci a jiná nikoliv, rozhodovaly by o jejich neplatnosti soudy různého stupně i v případě, kdy by důvody neplatnosti byly totožné (např. vady při svolání zasedání orgánu). Takový závěr neodpovídá předpokladu racionálního zákonodárce.

S účinností od 1. 1. 2014 je tudíž řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku nesporným řízením, a to řízením ve statusových věcech právnických osob ve smyslu § 85 písm. a) z. ř. s., k jehož projednání a rozhodnutí jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy [§ 3 odst. 2 písm. a) z. ř. s.].

- v prvním stupni jsou věcně příslušné krajské soudy [§ 3 odst. 2 písm. a) ZŘS], místně příslušným je soud, u kterého je společnost zapsána do obchodního rejstříku (§ 86 odst. 1 věta první ZŘS)
- lze zahájit pouze na návrh (§ 13 odst. 1 věta první ZŘS, § 191 odst. 1 ZOK)
- účastníky řízení jsou navrhovatelé a společnost (srov. § 6 ZŘS a **29 Cdo 1982/2011**, **29 Cdo 2853/2016** či **III. ÚS 2447/08**), vedlejší účastenství (podle dosavadní judikatury) není přípustné (**29 Cdo 1136/2015**) – je otázkou, zda není na místě uvažovat o změně tohoto závěru a o připuštění vedlejšího účastenství ve výjimečných případech.

- v aktuální judikatuře viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, **sp. zn. 29 Cdo 4727/2016**:

Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu k účastenství v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti či společnosti s ručením omezeným se podává, že:

1) Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je řízením ve statusových věcech obchodních společností ve smyslu § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř. (srov. z aktuální judikatury usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3307/2016, a judikaturu v něm citovanou).

2) V řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je jednáno především o právech a povinnostech společnosti, jejíž valná hromada napadené rozhodnutí přijala. Dalším osobám, jejichž práva nebo povinnosti mohou být v řízení dotčeny, zakládá § 131 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obch. zák.“), aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

3) Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je kromě navrhovatele pouze společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala.

Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1982/2011, k jehož závěrům se Nejvyšší soud opakovaně přihlásil (srov. za všechna rozhodnutí např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2853/2016).

Jakkoliv v poměrech právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 nebylo usnesení valné hromady akciové společnosti (či společnosti s ručením omezeným) považováno za právní úkon (srov.

např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2008, sp. zn. 29 Cdo 3646/2008), bylo vždy projevem vůle společnosti (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. 29 Odo 258/2005). Právě proto je také společnost, o projev jejíž vůle jde, účastníkem řízení, jehož předmětem je posuzování platnosti tohoto projevu vůle (v takovém řízení je jednáno o právech a povinnostech této společnosti ve smyslu § 94 odst. 1 věty první o. s. ř.).

Nejvyšší soud si je vědom toho, že případné vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady jakožto projevu vůle akciové společnosti může mít dopady i do poměrů akcionářů společnosti (jakožto osob „tvořících“ společnost coby právnickou osobu korporativního typu) či členů jejích orgánů (typicky tam, kde vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady má vliv na jejich setrvání ve funkci, popř. na obsah jejich vztahu ke společnosti). Nicméně tyto osoby (nepodaly-li návrh na vyslovení neplatnosti) nejsou účastníky řízení, neboť v něm není jednáno o jejich právech a povinnostech ve smyslu posledně označeného ustanovení. Na tom nic nemění ani skutečnost, že případné dotčení práv či povinností společnosti může mít (a zpravidla má) zprostředkovaně dopad i na společníky (akcionáře) jakožto osoby „tvořící“ společnost (korporaci).

Skutečnost, že případné vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady může mít dopad i na osoby, které se tohoto řízení neúčastní, ostatně reflektuje i ustanovení § 131 odst. 3 písm. b) obch. zák.

Jinak řečeno, ne každého, jehož se závěr o neplatnosti usnesení valné hromady může ve svých důsledcích dotknout, lze považovat za osobu, o jejíž právech a povinnostech je v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady jednáno ve smyslu § 94 odst. 1 věty první o. s. ř. Uvedené závěry opakovaně shledal ústavně konformními i Ústavní soud. I podle jím přijatého výkladu platí, že účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je vedle navrhovatele (či navrhovatelů) toliko společnost, jejíž valná hromada přijala napadená usnesení. Uvedený závěr Ústavní soud vyslovil i v situaci, kdy se účastí v řízení neúspěšně domáhali členové orgánů společnosti, kteří byli napadenými usneseními odvoláni z funkce či do této funkce zvoleni, a jejichž postavení se případné vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady ve svých důsledcích bezesporu může dotknout (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2008, sp. zn. I. ÚS 1604/08, ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 2447/08, či ze dne 9. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 407/17).

Představa dovolatelky, že účastníkem řízení jsou vždy a bez dalšího všichni, kterých se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady může ve svých důsledcích dotknout, bez ohledu na to, jaký je jejich počet, zda jsou (a mohou být) soudu známi a zda o svoji účast v řízení stojí, není udržitelná a ve svém důsledku by vedla v řadě případů k tomu, že by navrhovateli nebylo možné poskytnout soudní ochranu, neboť by řízení reálně nebylo možné vést.

Taktéž řízení o určení nicotnosti usnesení valné hromady (resp. o určení, že zde takové usnesení není, případně že nejde o usnesení valné hromady) je řízením ve statusových věcech obchodních korporací ve smyslu § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř., jehož předmětem je posouzení, zda napadený projev vůle (společnosti) má (zamýšlené) právní účinky, resp. zda jde vůbec o projev vůle (přičitatelný) společnosti.

Účastníkem řízení je – ze stejných důvodů jako v případě řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady – navrhovatel a dále společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala (měla přijmout) a o projev jejíž vůle jde (má jít).

Rozdíl mezi neplatností a nicotností usnesení valné hromady spočívá v závažnosti vad, které napadené usnesení tíží, a v důsledcích, které tyto vady způsobují. V případě vad způsobujících toliko neplatnost usnesení valné hromady platí, že se vyslovení neplatnosti usnesení mohou domáhat toliko taxativně vypočtené osoby (srov. § 131 odst. 1 a § 183 obch. zák. a např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2043/2016, či ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2236/2016), návrh může být podán pouze v zákonem určené prekluzivní lhůtě (srov. § 131 odst. 1 a § 183 obch. zák.) a v jiném řízení (než v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady) nelze platnost usnesení valné hromady posuzovat, neurčuje-li zákon jinak (§ 131 odst. 8, § 183 obch. zák. a např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 27 Cdo 3347/2017). Nebyla-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena soudem, je třeba je považovat za platné, bez ohledu na to, zda při jeho přijímání nebo jeho obsahem byly porušeny právní předpisy, společenská smlouva či dobré mravy. Výjimku může stanovit pouze zákon (§ 131 odst. 8 obch. zák. a např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3347/2017, jakož i judikaturu v něm citovanou).

Naopak závěr o nicotnosti usnesení valné hromady lze přijmout v jakémkoliv řízení, tj. jak v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (§ 200e odst. 5 o. s. ř. a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2012, sp. zn. 29 Cdo 3397/2010), tak i jako řešení předběžné

otázky v jiném řízení (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 29 Odo 1138/2005, uveřejněné pod číslem 55/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3656/2012). Určení nicotnosti se lze domáhat i samostatným návrhem, má-li navrhovatel na takovém určení naléhavý právní zájem [§ 80 písm. c) o. s. ř.], přičemž okruh potenciálních navrhovatelů není (s výjimkou požadavku naléhavého právního zájmu) výslovně limitován (zpravidla však půjde právě o osoby vypočtené v § 131 odst. 1 obch. zák.) a právo podat návrh není omezeno žádnou lhůtou (byť plynutí času bude zpravidla mít význam pro posuzování naléhavého právního zájmu).

Vadou způsobující nicotnost usnesení může být např. nedostatek působnosti valné hromady rozhodnout o určité záležitosti (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 6. 2000, sp. zn. 32 Cdo 500/2000) či skutečnost, že rozhodnutí v působnosti valné hromady přijala osoba, jež nebyla oprávněna vykonávat práva jediného společníka (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3247/2009). Na rozdíl od závěru o neplatnosti usnesení valné hromady (jenž může být přijat pouze v řízení podle § 131 odst. 1 obch. zák. a dále v řízení o povolení zápisu skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku – § 131 odst. 8 obch. zák.), může závěr o nicotnosti usnesení (resp. tom, že zde takové usnesení není či že nemá žádné právní účinky) přijmout i sama společnost. Učiní-li tak, bude vycházet z toho, že zde žádné usnesení valné hromady není (resp. z toho, že sporné usnesení nemá žádné právní účinky), aniž by pro takový závěr bylo nezbytné rozhodnutí soudu.

Bude-li mít např. akcionář na rozdíl od společnosti za to, že sporné usnesení není postiženo vadou způsobující jeho nicotnost, může se domáhat návrhem k soudu určení, že sporné usnesení je usnesením valné hromady (a že vyvolává zamýšlené právní účinky), bude-li mít na takovém určení naléhavý právní zájem [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Účastníkem takového řízení bude nepochybně (vedle navrhovatele) společnost.

V případech vad způsobujících pouze neplatnost usnesení valné hromady rozhodnutí soudu o tom, že sporné usnesení je platné, zásadně nepřichází v úvahu; není-li neplatnost usnesení vyslovena, je usnesení platné, bez ohledu na případné vady jej tížící. Na takovém určení by zásadně nebyl dán naléhavý právní zájem.

Jinými slovy, na rozdíl od (pouhé) neplatnosti usnesení valné hromady lze v případě sporu o to, zda určité usnesení valné hromady zde je či nikoliv (zda jde o usnesení valné hromady a zda má právní účinky), vést jak řízení o určení nicotnosti usnesení, tak i řízení o určení, že sporné usnesení je usnesením valné hromady. Lze si představit i situaci, kdy návrh podají jak akcionáři mající za to, že sporné usnesení je nicotné, tak akcionáři dovozující, že jde o usnesení valné hromady (vyvolávající zamýšlené právní účinky).

Ze stejných důvodů, pro které zákon vyžaduje, aby s řízením o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady bylo spojeno každé další řízení o neplatnosti téhož usnesení (§ 131 odst. 12 obch. zák.), je nezbytné, aby i o různých návrzích na určení nicotnosti usnesení valné hromady, popř. na určení, že určité usnesení valné hromady není nicotné (že jde o usnesení valné hromady), bylo vedeno společné řízení (srov. obdobně i důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2008, sp. zn. 29 Odo 1019/2006, ze dne 2. 9. 2009, sp. zn. 29 Cdo 1202/2009, či ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3856/2010).

Podá-li akcionář návrh na určení nicotnosti usnesení valné hromady, a učiní-li tak předmětem řízení otázku, zda sporné usnesení trpí vadami způsobujícími jeho nicotnost, může jinému akcionáři, majícímu opačný názor (tj. že sporné usnesení je rozhodnutím valné hromady a že vyvolává zamýšlené právní účinky), svědčit naléhavý právní zájem na takovém (opačném) určení. O obou návrzích by přitom bylo třeba vést společné řízení, jehož účastníky by byli dotčení akcionáři (jako navrhovatelé) a společnost.

Jinak řečeno, akcionář, mající za to, že určité usnesení valné hromady není nicotné, je rozhodnutím valné hromady a vyvolává zamýšlené právní účinky, se může domáhat určení, že tomu tak je, má-li na takovém určení naléhavý právní zájem. Takový návrh by pak bylo nutné projednat ve společném řízení s dříve podaným návrhem na určení nicotnosti sporného usnesení valné hromady (srov. výše), v důsledku čehož by se tento (v pořadí druhý) navrhovatel stal účastníkem řízení zahájeného již dříve (návrhem prvního akcionáře).

- Kto koná v mene spoločnosti (§ 131 ods. 3 OBZ)? Ak člen dozornej rady, tak si súd musí prejudiciálne zistiť, kto ním je. Skúma aj platnosť uznesení o voľbe člena DR? Z rozhodnutia NSSR sp. zn. 1 Obdo V 52/2007 z 13. 8. 2009: „V čase rozhodovania na súde prvého stupňa bolo sporné nielen, či je neplatné uznesenie, ktorého neplatnosť je predmetom tohto konania, ale i to, dozorná rada v akom zložení má legitimitu na zastupovanie žalovaného v konaní. Jej zloženie sa viackrát menilo, pričom uznesenia valných zhromaždení, ktoré dozornú radu volili boli predmetom

súdnych konaní, ktoré neboli právoplatne skončené. Súd prvého stupňa si v tejto situácii musel vyriešiť prejudiciálne otázku, ktorá dozorná rada je legitímna a má v konaní za žalovaného konať, resp. poveriť zastupovaním zástupcu (advokáta).“

- zanikne-li společnost s právním nástupcem, lze v řízení pokračovat s jejím právním nástupcem (**29 Cdo 1898/2008, 29 Cdo 3680/2012**)
- soud je v řízení vázán uplatněnými důvody neplatnosti usnesení valné hromady tak, jak je v návrhu vymezí navrhovatel; z jiných než navrhovatelem vymezených důvodů soud platnost usnesení valné hromady nemůže posuzovat (**29 Cdo 4814/2015**)

Platí aj pre rozpor uznesenia so stanovami, ktoré sú ex lege neplatné?

- s ohledem na důvody, pro které byl nově (odlišně od obchodního zákoníku) upraven protest, lze usuzovat, že prekluzivní lhůta pro podání návrhu podle § 191 se vztahuje nejen na okruh usnesení, která jsou napadána, ale taktéž na důvody, z jakých se tak činí
- **§ 88 ZŘS** – spojení řízení
 - všech řízení o vyslovení neplatnosti téhož usnesení VH
 - řízení o vyslovení neplatnosti usnesení VH a řízení o zneužití hlasovacího práva
- **§ 91 ZŘS** – zastavení řízení
- **§ 90/2 ZŘS** – neplatnost a fikce nepřijetí (obdoba § 200e/5 o.s.ř. účinného do 31.12.2013)
 - **29 Cdo 3397/2010** - Ustanovení § 200e odst. 5 o. s. ř. upravuje způsob vypořádání vztahu mezi navrhovatelem a společností v situaci, kdy soud shledá, že usnesení valné hromady, jehož platnost byla napadena, je nicotné. Představuje tak jeden z případů, kdy soud může překročit návrhy účastníků a přisoudit něco jiného nebo více, než čeho se domáhají, ve smyslu ustanovení § 153 odst. 2 o. s. ř. Dospěje-li soud k závěru, že napadené usnesení valné hromady je nicotné, vysloví jeho nicotnost, aniž by současně zamítal návrh na vyslovení jeho neplatnosti.

Usnesení, na něž se hledí, jako by nebyla přijata

- **§ 45/1 ZOK** – odkaz na úpravu spolků v OZ (§ 245)
 - změna společenské smlouvy (co do obsahu) v rozporu se zákonem
 - přijetí usnesení v záležitosti, nespádající do působnosti VH
 - **NE** rozpor s dobrými mravy (viz § 45/1 část věty za středníkem)
 - rozpor s dobrými mravy může být důvodem neplatnosti usnesení valné hromady (§ 191/2 ZOK)
- **§ 45/2 ZOK** – obsah usnesení neurčitý, nesrozumitelný či zavazuje k nemožnému plnění
- **§ 34 a 161 ZOK** – rozhodnutí o rozdělení zisku v rozporu se ZOK (srov. i § 350/3)??
- **§ 162/2 ZOK** – usnesení valné hromady o příplatku při absenci náležitosti společenské smlouvy dle § 162/2 ZOK

K rozlišení mezi neplatností usnesení a situací, kdy se na ně hledí, jako by nebylo přijato, srov. v aktuální judikatuře

- usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, **sp. zn. 29 Cdo 4727/2016**
- usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2018, **sp. zn. 29 Cdo 4525/2016**

Důsledky fikce nepřijetí rozhodnutí:

- nemá žádné právní účinky
- to, zda na rozhodnutí fikce dopadá, lze posoudit
 - v jakémkoliv řízení jako předběžnou otázku
 - **29 Odo 1138/2005** (R 55/2008)
 - v řízení podle § 80 OSŘ
 - **29 Odo 1060/2006**
 - v řízení podle § 191 ZOK
 - **29 Odo 1060/2006**
 - § 90 odst. 2 ZŘS

Účinnost rozhodnutí valné hromady

- § 45/4 ZOK
- v režimu ObchZ viz např. 29 Cdo 2363/2010
- neodloží-li valná hromada výslovně účinnost svého rozhodnutí, nabývá její rozhodnutí účinků zásadně dnem, kdy bylo přijato
 - 1 Odon 25/96 (SJ 66/97), 1 Odon 60/97 (R 64/98)
- účinnost rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady – až když dojde společnosti

VALNÁ HROMADA AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI

Zasedání (jednání); rozhodování per rollam

- § 398 ZOK
- § 418 až 420 ZOK
 - oproti SRO neplyne možnost valné hromady rozhodovat per rollam ze zákona (musí jí výslovně připustit stanovy)
 - vyžaduje-li zákon osvědčení usnesení valné hromady notářským zápisem, musí mít formu notářského zápisu (o právním jednání) vyjádření (hlasy) akcionářů
 - právo akcionářů na vysvětlení (§ 357 a násl. ZOK)?
 - musí zůstat zachováno => po dobu, po kterou bude záležitost otevřena k hlasování, musí společnost podat každému akcionáři, který o to požádá, vysvětlení záležitostí společnosti nebo jí ovládaných osob, je-li potřebné pro posouzení obsahu navrhovaného rozhodnutí a výkon akcionářských práv ve vztahu k němu
 - Šuk, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 728:
 - *Akcionáři (na rozdíl od společníků společnosti s ručením omezeným – srov. zejména § 155) mají právo na vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti (nebo jí ovládaných osob) pouze v omezeném rozsahu; vysvětlení musí být nezbytné pro posouzení obsahu záležitostí zařazených na pořad jednání valné hromady, popřípadě pro výkon akcionářských práv na ní (srov. § 357 odst. 1 a komentář k němu). Máme za to, že uvedené právo musí být akcionářům zachováno i tehdy, rozhoduje-li valná hromada mimo jednání. Přinejmenším po dobu, po kterou bude záležitost otevřena k hlasování [tj. zpravidla 15 dnů – § 418 odst. 2 písm. b)], musí společnost podat každému akcionáři, který o to požádá, vysvětlení záležitostí společnosti nebo jí ovládaných osob, je-li potřebné pro posouzení obsahu navrhovaného rozhodnutí a výkon akcionářských práv ve vztahu k němu (§ 357 odst. 1). Jelikož se rozhodnutí přijímá mimo zasedání, nezbude, než aby společnost takové vysvětlení poskytla každému akcionáři individuálně ve svém sídle či jiném vhodném místě určeném v návrhu rozhodnutí. Současně společnost musí být připravena vysvětlení poskytnout i písemně, popřípadě prostřednictvím elektronických komunikačních prostředků, tak, aby akcionáři měli reálnou možnost vysvětlení získat bez zbytečných nákladů a komplikací (jež může přinášet možnost získat vysvětlení pouze v sídle společnosti) a aby smysl a účel práva na vysvětlení zůstal zachován. Právo na uplatnění návrhů či protinávrhů (§ 361 až 364), ani právo na zařazení určité záležitosti na pořad jednání valné hromady (§ 369), nelze zřejmě při rozhodování per rollam uplatnit, neupraví-li tuto možnost stanovy. Kvalifikovaný akcionář však má možnost domoci se svolání valné hromady s jím navrhovaným pořadem jednání postupem podle § 366 a násl. Představenstvo bude moci v takovém případě postupovat podle § 418 až 420 (namísto svolání valné hromady) pouze tehdy, vysloví-li žádající kvalifikovaný akcionář s tímto postupem souhlas.*
 - jinak obdobně jako u SRO, viz výše

Usnášeníschopnost

- **§ 156/1 OZ** – obecně pro poměry všech kolektivních orgánů všech právnických osob
- **§ 412/1 ZOK** – zvláštní úprava pro valnou hromadu AS, odchylně od § 156/1 OZ ve dvou směrech
 - není rozhodný počet členů (akcionářů), ale počet či jmenovitá hodnota akcií, vlastněných přítomnými (účastníci se) akcionáři
 - nemusí být přítomna většina, ale postačí akcie, jejichž (souhrnná) jmenovitá hodnota nebo počet (byli-li emitovány kusové akcie - § 257 ZOK) přesahuje 30 % základního kapitálu
- Stanovy mohou určit pro schopnost valné hromady usnášet se odlišný počet či jmenovitou hodnotu akcií, resp. hlasů (vyšší i nižší), mohou vázat usnášeníschopnost na jiná kritéria, např. účast akcionářů s určitým druhem akcií či naopak mohou určit, že VH je usnášeníschopná bez ohledu na „počet“ účastníků se akcionářů
- **§ 412/2 ZOK** – při posouzení schopnosti VH se usnášet se nepřihlíží k akciím,
 - s nimiž není spojeno hlasovací právo nebo
 - nelze-li podle ZOK či stanov hlasovací právo vykonávat
- hlasovací právo není spojeno s prioritními akciemi (neurčí-li stanovy jinak – § 278 ZOK), popř. s jiným druhem akcií, určí-li tak stanovy
- hlasovací právo nemohou vykonávat
 - zakladatelé, popř. členové představenstva v případě porušení zákazu, podle kterého akciová společnost nemůže upisovat vlastní akcie (§ 298/1 ZOK), a to ohledně akcií, které nabyli podle § 299/1 ZOK a jejichž emisní kurs dosud nesplatili (§ 299/2 ZOK) – **§ 299 ZOK**
 - společnost, která nabude vlastní akcie – **§ 309/1 ZOK**
 - akcionář je-li v prodlení se splněním vkladové povinnosti, a to v rozsahu prodlení – **§ 426/a ZOK**
 - k rozsahu prodlení a sistaci viz výklad k VH SRO
 - **§ 426/b,c ZOK** rozhoduje-li VH o zde vypočtených záležitostech týkajících se dotčeného akcionáře; jde o vyloučení jen pro dotčená usnesení, o ostatních záležitostech na dané VH je akcionář oprávněn hlasovat a k jeho účasti se přihlíží.
 - **§ 426/d ZOK** v dalších případech stanovených zákonem (viz výše § 299 a § 309 ZOK)
 - k sistaci hlasovacího práva viz v podrobnostech výklad u SRO
- **§ 427 ZOK** - Omezení podle § 426/b až d a jednání ve shodě (odlišně od SRO!)

Náhradní valná hromada

- **§ 414 ZOK**
- jen tehdy, je-li to stále potřebné
- musí mít stejný pořad
 - k jeho změně může dojít jen se souhlasem všem akcionářů – § 414/3 ZOK
- je schopna se usnášet bez ohledu na počet přítomných hlasů/akcií
 - neurčí-li stanovy jinak
- pozvánka nemusí obsahovat přiměřené informace o podstatě jednotlivých záležitostí zařazených na program
 - tj. zdůvodnění navrhovaných usnesení a vyjádření představenstva podle § 407/2 ZOK
- tři lhůty, které musí svolavatelé náhradní valné hromady dodržet
 - lhůtu mezi dnem, kdy se měla konat (a pro nedostatek schopnosti se usnášet nekonala) řádná valná hromada, a dnem uveřejnění a zaslání pozvánky
 - maximálně 15 dnů
 - lhůtu mezi oznámením náhradní valné hromady (tj. uveřejněním a doručením pozvánky akcionářům) a dnem konání náhradní valné hromady
 - minimálně 15 dnů

- lhůtu mezi dnem, kdy se měla konat (a pro nedostatek schopnosti se usnášet nekonala) řádná valná hromada a dnem konání náhradní valné hromady
 - maximálně 6 týdnů
 - na valnou hromadu konanou po uplynutí této lhůty již nelze pohlížet jako na náhradní valnou hromadu
 - => neplatí pro ni tedy zkrácení lhůty pro její svolání, upravené v § 406 odst. 1 ZOK, výjimka ze schopnosti usnášet se upravené v § 412 odst. 1 ZOK ani výjimka z náležitostí pozvánky podle § 407 ZOK
- k počítání lhůt viz § 605 a § 607 OZ

Hlasování

- určení počtu hlasů spojených s jednou akcií je jednou z podstatných náležitostí stanov (§ 250/2/e ZOK)
- jsou-li vydány **kusové akcie** (bez jmenovité hodnoty – § 257 ZOK), je s každou akcií spojen jeden hlas, nepřipustí-li stanovy vydání různých druhů akcií s rozdílnou vahou hlasů (§ 257/3 ZOK)
- stanovy mohou připustit vydání různých druhů akcií, s nimiž jsou spojena zvláštní práva, tedy např. i vyšší počet hlasů (§ 276 a § 277 ZOK)
- lze vydat (jiné než prioritní) akcie, s nimiž nebude spojeno hlasovací právo?
 - z úpravy **prioritních akcií** (§ 278 až 280 ZOK) by bylo možno dovozovat, že hlasovací právo lze odebrat jen v případě těchto akcií
 - v případě kladného závěru je významné, že i **akcie s pevným podílem na zisku** jsou akciemi prioritními
 - kdy dochází k obživení hlasovacího práva u prioritních akcií (§ 280 ZOK)
 - i tehdy, není-li vůbec vytvořen zisk, anebo jen v případě, že zisk je vytvořen, ale není rozdělen?
 - prodlení s výplatou podílu na zisku a insolvenční test?
 - jiný než kladný závěr činí úpravu prioritních akcií nadbytečnou
 - přesto, z důvodů popsaných výše u SRO, *mám za to, že je možné vydat i jiné než prioritní akcie bez hlasovacího práva*
 - v tom případě platí hranice uvedená v § 279 ZOK pro všechny akcie bez hlasovacího práva
 - i tyto akcie nabývají hlasovacího práva
 - hlasuje-li se podle druhů akcií (§ 417 odst. 2 až 4 ZOK),
 - při rozhodování o vytěsnění (§ 382 ZOK)?
 - v případě, že všichni akcionáři s hlasovacím právem nemohou vykonávat hlasovací právo - § 308 odst. 3, § 426 a 427 ZOK (?)
 - s akciemi bez hlasovacího práva ale musí být spojeno alespoň právo na podíl na zisku (ne nutně prioritní) a/nebo právo na podíl na likvidačním zůstatku
- stanovy mohou omezit výkon hlasovacího práva stanovením nejvyššího počtu hlasů jednoho akcionáře, ve stejném rozsahu pro všechny akcionáře nebo i jimi ovládané osoby (§ 353/2 ZOK)
- usnesení se přijímá zásadně prostou většinou hlasů přítomných (přesněji účastnících se) akcionářů; stanovy či zákon mohou stanovit jinak (§ 415 ZOK)
- alespoň 2/3 většiny hlasů přítomných (účastnících se) akcionářů (stanovy mohou určit **vyšší většinu**) je třeba k rozhodnutí (§ 416/1 ZOK)
 - o změně obsahu stanov,
 - jejichž důsledkem je změna stanov,
 - o pověření představenstva zvýšit základní kapitál,
 - o možnosti započtení peněžité pohledávky vůči společnosti proti pohledávce na splacení emisního kursu,
 - o vydání vyměnitelných nebo prioritních dluhopisů,
 - o zrušení společnosti s likvidací,
 - o rozdělení likvidačního zůstatku

- ke kvalifikované většině a hlasování podle druhu akcií viz dále § 417 ZOK
- k rozhodnutí o nuceném přechodu účastnických cenných papírů je nutný souhlas min. 90 % hlasů všech vlastníků akcií (§ 375 an. ZOK)
- ke schválení smlouvy o vypořádání újmy je nutná nejméně 2/3 většina hlasů všech akcionářů (§ 53/3 ZOK)
- k rozhodnutí o přeměně společnosti je nutná minimálně 3/4 většina hlasů přítomných akcionářů (§ 21 a § 22 PřemZ)
- k rozhodnutí o rozdělení společnosti s nerovnoměrným výměnným poměrem dokonce 90% většina hlasů všech akcionářů zanikající nebo rozdělované společnosti

Zastoupení na VH

- § 399 a 400 ZOK
- viz výklad k SRO

Svolání valné hromady

- k účelu právní úpravy svolání valné hromady viz výklad u SRO

Osoba oprávněná svolat valnou hromadu

§ 402/2 ZOK

- Představenstvo, popř. kterýkoliv jeho člen
- § 460/2 ZOK – v AS s monistickým systémem svolává valnou hromadu správní rada

§ 404 ZOK

- Dozorčí rada, popř. kterýkoliv její člen
 - vyžadují-li to zájmy společnosti,
 - nemá-li AS představenstvo či zvolené představenstvo neplní své povinnosti a VH nesvolá ani jeho člen
 - 29 Cdo 4223/2007 – k nesplnění předpokladů pro vznik oprávnění DR svolat VH
 - 29 Odo 567/2004 – k zájmu společnosti a k možnosti DR svolat náhradní VH.

§ 368 ZOK

- Kvalifikovaný akcionář zmocněný soudem
 - 29 Odo 567/2004, 32 Cdo 2776/99 (R 24/2001), 29 Odo 407/2004, 29 Odo 149/2005 (R 61/2006), 32 Cdo 2717/99, 29 Odo 1205/2006, 29 Cdo 524/2006, 29 Cdo 1300/2000 (R 72/2001) a 29 Odo 657/2001 (R 25/2003)
 - Čech, P., Šuk, P.: *Právo obchodních společností v praxi a pro praxi (nejen soudní)*, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, Praha, 2016, str. 337 až 339:

V akciové společnosti s monistickým systémem vnitřní struktury svolává valnou hromadu **správní rada**, resp. za stejných podmínek jako v případě představenstva její člen (srov. § 460 odst. 2 ZOK a výklad podaný výše). Dodejme, že rozdělení působnosti mezi orgány je kogentní (zasahující status společnosti), stanovy tudíž působnost svolat valnou hromadu **nemohou přenést na statutárního ředitele**. Učiní-li tak (v praxi jsme se s takovou úpravou setkali), půjde o neplatné ujednání. Valnou hromadu, kterou by na jeho základě svolal statutární ředitel, by svolal orgán k tomu neoprávněný, valná hromada by tudíž nebyla svolána řádně. Jinou otázkou je, nakolik by tato vada sama o sobě byla v konkrétním případě způsobilá založit důvod neplatnosti usnesení přijatých na takovém zasedání (§ 428 odst. 1 ZOK, § 260 odst. 1 OZ).

Nesvolá-li valnou hromadu k žádosti kvalifikované akcionáře (§ 365 ZOK) podle § 366 ZOK k tomu příslušný orgán (§ 367 ZOK), může ji svolat **kvalifikovaný akcionář zmocněný k tomu soudem** (§ 368 ZOK). S ohledem na obdobnou úpravu v obchodním zákoníku (§ 181 obch. zák.) lze i v režimu nové právní úpravy vycházet z dosavadní judikatury Nejvyššího soudu; srov. zejména

- usnesení ze dne 27. dubna 2005, **sp. zn. 29 Odo 567/2004**, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 6, ročník 2005, pod číslem 94 (k účelu právní úpravy svolání valné hromady akcionářem zmocněným k tomu soudem),
- usnesení ze dne 11. dubna 2000, **sp. zn. 32 Cdo 2776/99**, uveřejněné pod číslem 24/2001 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení ze dne 6. května 2004, **sp. zn. 29 Odo 841/2003**, usnesení ze dne 22. února 2005, **sp. zn. 29 Odo 407/2004**, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 5, ročník 2005, pod číslem 77 (k závěru, podle něhož se akcionář může postupem podle § 366 ZOK domáhat svolání valné hromady pouze k projednání záležitostí, které patří do působnosti valné hromady),
- usnesení ze dne 14. prosince 2005, **sp. zn. 29 Odo 149/2005**, uveřejněné pod číslem 61/2006 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek (k možnosti představenstva i soudu svolat valnou hromadu, resp.

zmocnit ke svolání valné hromady, pouze s těmi body pořadu jednání, které spadají do působnosti valné hromady), či

- usnesení ze dne 30. ledna 2008, **sp. zn. 29 Odo 1205/2006**, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 9, ročník 2008, pod číslem 133 (k řešení situace, kdy oprávněný orgán valnou hromadu k žádosti akcionáře sice nesvolal, ale následně – dříve než bylo skončeno řízení o zmocnění akcionáře podle § 368 ZOK – se konala valná hromada, jež projednala i záležitosti navržené akcionářem v žádosti podle § 366 ZOK, přičemž akcionář má za to, že usnesení přijatá konanou valnou hromadou jsou neplatná a vyslovení neplatnosti se domáhá v řízení podle § 428 ZOK).

Z posledně označeného rozhodnutí se podává, že nebyla-li neplatnost usnesení konané valné hromady, jež projednala (byť po lhůtě dle § 367 ZOK) záležitosti navržené oprávněným akcionářem, vyslovena v řízení podle § 428 ZOK, nemůže soud návrhu akcionáře na jeho zmocnění podle § 368 ZOK vyhovět. To, zda tato neplatnost stále může být vyslovena (např. proto, že řízení podle § 428 ZOK stále probíhá), je nepodstatné. Nicméně, probíhá-li řízení o vyslovení neplatnosti usnesení konané valné hromady, je podle našeho názoru namístě nikoliv návrh na zmocnění akcionáře bez dalšího zamítnout, ale přerušit řízení o něm až do skončení řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady postupem podle ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř.

Představenstvo může právo akcionářů zakotvené v § 366 a § 367 ZOK porušit nejen tím, že valnou hromadu nesvolá vůbec nebo ji svolá opožděně, ale také tím, že **zasáhne do navrhovaného pořadu jednání** (spadajícího do působnosti valné hromady), aniž k tomu dá navrhující akcionář souhlas (§ 367 odst. 2 in fine ZOK). I zde přitom platí, že návrhu akcionáře, jehož právo bylo takto porušeno, na zmocnění ke svolání valné hromady s jím požadovaným pořadem jednání, lze vyhovět pouze tehdy, byla-li usnesení valné hromady (do jejíhož pořadu jednání představenstvo bez souhlasu akcionáře doplnilo další záležitosti) shledána neplatnými v řízení podle § 428 ZOK (srov. např. již výše citované usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2008, **sp. zn. 29 Odo 1205/2006**).

V praxi může dojít k tomu, že o svolání valné hromady zažádá více akcionářů, přičemž každý z nich požaduje projednat jiné záležitosti. I v takovém případě platí, že představenstvo může jimi navrhované pořady jednání spojit a svolat k jejich projednání jen jednu valnou hromadu pouze tehdy, **souhlasí-li s tím všichni žadatelé**, jejichž žádosti se takový postup týká. Resp. musí mít možnost se k zamýšlenému spojení pořadů jednání vyjádřit. Nelze totiž vyloučit, že by nevhodným spojením navrhovaných programů mohlo dojít ke zmaření či ohrožení projednání některých bodů navrženého programu a tím i ke zmaření účelu sledovaného ustanovením § 367 odst. 2 in fine ZOK. Ovšem dotčení akcionářů mohou odmítnout udělit souhlas pouze z vážných důvodů. Z toho plyne, že absence souhlasu některého ze žadatelů se spojením navrhovaných programů nebude mít vždy za následek neplatnost těch usnesení valné hromady, k jejichž začlenění do programu nedal souhlas. Zda takový následek nastane, bude vždy nutno posoudit podle konkrétních okolností případu, zejména ve vazbě na důvody, pro které žadatel souhlas odepřel (srov. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. prosince 2007, **sp. zn. 29 Cdo 524/2006**, uveřejněného v časopise Soudní judikatura číslo 9, ročník 2008, pod číslem 132).

Poruší-li tedy představenstvo ustanovení § 367 odst. 2 in fine ZOK a doplní-li navrhovaný pořad jednání, aniž si k tomu opatří souhlas žádajícího akcionáře, popřípadě učiní-li tak vzdor jeho výslovně formulovanému nesouhlasu, riskuje, že soud následně v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení takto svolané valné hromady shledá relevantními jeho důvody, pro které s doplněním pořadu jednání nesouhlasí, a vysloví neplatnost usnesení takto svolané valné hromady (popř. některých z nich).

Žádost podle § 366 ZOK může podat pouze akcionář, mající akcie, jejichž souhrnná jmenovitá (anebo účetní) hodnota dosahuje alespoň limitů upravených v § 365 odst. 1 až 3 ZOK. Tato podmínka musí být splněna ke dni podání žádosti (jinak by představenstvu povinnost svolat valnou hromadu nevznikla). Nesvolá-li představenstvo valnou hromadu a podá-li takový akcionář návrh na své zmocnění k jejímu svolání, musí tuto podmínku splňovat i ke dni rozhodnutí soudu o tomto návrhu. Pro posouzení jeho aktivní legitimace je přitom nerozhodné, zda akcionář v průběhu řízení rozhodný podíl nejprve pozbyl a posléze (dříve, než soud rozhodl, a to třeba i v řízení o odvolání) opět nabyl. Podstatné je, zda jej měl ke dni podání žádosti podle § 366 ZOK a ke dni rozhodnutí soudu o návrhu na zmocnění podle § 368 ZOK (§ 167 odst. 2 a 154 odst. 1 o. s. ř.; dále srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. října 2000, **sp. zn. 29 Cdo 1300/2000**, uveřejněné pod číslem 72/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, a ze dne 15. května 2002, **sp. zn. 29 Odo 657/2001**, uveřejněné pod číslem 25/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Forma pozvánky

- **§ 406/1 ZOK** – pozvánka musí být uveřejněna na internetových stránkách společnosti.
 - internetové stránky viz § 7/2 ZOK
 - Čech, P., Šuk, P.: *Právo obchodních společností v praxi a pro praxi (nejen soudní)*, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, Praha, 2016, str. 339: **Doménové jméno** (slovy § 7 odst. 2 ZOK „elektronická adresa“ internetové stránky, na které budou uveřejňovány pozvánky na valnou hromadu a další informace pro akcionáře, které zákon ukládá uveřejňovat stejným způsobem) musí být pro každého akcionáře snadno zjistitelné. Jednou z možností (velmi vstřícnou k akcionářům) je

zapsat doménové jméno **do obchodního rejstříku** podle § 25 odst. 1 písm. k) ZVR. Další je uvést příslušné doménové jméno **ve stanovách společnosti**; nevýhodou takového přístupu je nutnost měnit stanovy pokaždé, kdy dojde ke změně doménového jména (elektronické adresy internetových stránek užívaných společností). Máme však za to, že postačí, jsou-li příslušné internetové stránky snadno zjistitelné po zadání obchodní firmy společnosti do některého z internetových vyhledávačů.

- pluralita internetových stránek?
 - Čech, P., Šuk, P.: *Právo obchodních společností v praxi a pro praxi (nejen soudní)*, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, Praha, 2016, str. 339: Má-li společnost **více internetových stránek** a neuvádí-li v obchodním rejstříku, popř. ve stanovách, na kterých z nich jsou uveřejňovány pozvánky na valnou hromadu a další zákonem předpokládané informace, bude zpravidla muset při svolání valné hromady na každou z jí užívaných stránek umístit alespoň aktivní odkaz (obsahující informaci o dni konání valné hromady), přes který se akcionář pouhým kliknutím dostane na internetové stránky společnosti obsahující celou pozvánku. Výjimkou budou společnosti, v nichž je bez jakýchkoliv pochybností všem akcionářům známo, na kterých internetových stránkách (na které adrese) společnost pozvánku uveřejňuje.
 - možnost „zaheslovat“ pozvánku a veřejná přístupnost internetových stránek?
 - Čech, P., Šuk, P.: *Právo obchodních společností v praxi a pro praxi (nejen soudní)*, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, Praha, 2016, str. 340: Máme za to, že tomuto přístupu nebrání definice internetových stránek v § 7 odst. 2 ZOK, z níž se podává, že internetové stránky jsou přístupné veřejnosti. Požaduje-li § 406 odst. 1 ZOK, aby pozvánka byla uveřejněna na internetových stránkách, definuje tím, kam je třeba pozvánku „umístit“. Úprava svolání valné hromady slouží akcionářům, nikoliv veřejnosti. Nicméně vždy musí být zabezpečeno, že přístup do příslušné části internetových stránek má každý akcionář.
 - účel právní úpravy svolání VH => ideálně aktivní odkaz na první stránce
- **§ 406/2 ZOK** - Uveřejněním oznámení na internetových stránkách je pozvánka doručena akcionářům vlastním listinné akcie na majitele.
 - Emitovala-li společnost akcie na jméno, nebo zaknihované akcie (bez ohledu na formu), zašle pozvánku současně s jejím uveřejněním na internetových stránkách na adresu uvedenou
 - v seznamu akcionářů nebo
 - v evidenci zaknihovaných cenných papírů anebo
 - v evidenci vedené schovatelem držícím imobilizované akcie v úschově (??)
 - zašle = odešle (viz argumentaci v **29 Cdo 590/2009**)
 - **29 Odo 1233/2006** - Z obálky obsahující pozvánku na valnou hromadu nemusí být patrné, jakou zásilku obsahuje.
 - k dodržení písemné formy viz i § 562 OZ (v tom případě musí stanovy určit elektronickou adresu, na kterou se pozvánka zasílá)
 - **35 Odo 755/2005** (R 102/2007) => **NE**, pozvánka = právní jednání společnosti => musí být podepsána (neurčí-li spol. smlouva jinak); absence podpisu nicméně nebude zpravidla důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení VH
 - **§ 406/1 věta druhá a třetí ZOK** - stanovy mohou
 - určit další požadavky na svolání VH
 - určit, jakým způsobem bude nahrazeno zasílání pozvánky na adresu akcionáře; tento způsob nesmí neodůvodněně omezovat akcionáře v možnosti účastnit se valné hromady
 - **způsob nahrazující písemné zasílání pozvánky**
 - musí vyhovovat účelu právní úpravy svolání VH (**29 Odo 634/2005, 29 Cdo 3469/2008**) => užitý informační zdroj musí být dostupný pro každého akcionáře, a to bez vynaložení nepřiměřeného úsilí a nákladů
 - obdoba § 184/4, resp. § 184a/2 ObchZ – vhodný způsob uveřejnění pozvánky u AS s akciemi na majitele
 - => využitelná judikatura k výkladu uvedených ustanovení

- např. **29 Odo 88/2001**, **29 Odo 311/2006**
- **32 Cdo 2826/99** (R 45/2001) – písemná pozvánka namísto oznámení dle stanov

Lhůta pro svolání valné hromady

- **§ 406 ZOK** – min. 30 dnů přede dnem konání VH
 - zašle = odešle (viz argumentaci v **29 Cdo 590/2009**) => v této lhůtě musí být pozvánka umístěna na internetových stránkách a – nemá-li společnost pouze listinné akcie na majitele – odeslána akcionářům, popř. zpřístupněna akcionářům způsobem nahrazujícím její zaslání
 - stanovy mohou lhůtu prodloužit, ale ne zkrátit
- **29 Odo 1429/2006** (R 22/2009) – k včasnému odeslání pozvánky a nedoručení z příčin na straně akcionáře
 - Co když odeslána včas a řádně, ale nedoručena z příčin nespočívajících na straně akcionáře?
- **§ 573 OZ** - domněnka dojití doručené zásilky odeslané prostřednictvím držitele poštovní licence
- k počítání času - § 605 an. OZ a **29 Odo 783/2003**
- k účelu lhůty - **29 Cdo 3469/2008**
- **§ 411/2 ZOK** – k možnosti konat valnou hromadu, ač nebyla řádně a včas svolána
 - musí to *ex ante* umožňovat stanovy?

Obsah pozvánky

- **§ 407/1 ZOK** – kromě náležitostí známých z § 184a/3 ObchZ přináší ZOK další požadavky na obsah pozvánky
 - má-li být volen člen orgánu, uvede se v pozvánce i osoba, která je navrhována jako člen orgánu (písm. d/)
 - návrh usnesení VH a jeho zdůvodnění (písm. f/)
 - => v případě změny stanov tudíž musí obsahovat celé znění změn stanov, nikoliv pouze „charakteristiku podstaty změn stanov“ (srov. dříve § 184a/6 ObchZ)
 - Čech, P., Šuk, P.: *Právo obchodních společností v praxi a pro praxi (nejen soudní)*, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, Praha, 2016, str. 342: *Text měněných částí stanov může být buď přímo integrální součástí navrhovaných usnesení, anebo – typicky v případě většího rozsahu změn – může být obsažen v příloze k pozvánce [která v takovém případě bude spoluobsahovat náležitost podle § 407 odst. 1 písm. f) ZOK]. V prvním případě by příslušná část pozvánky zněla například takto: Představenstvo navrhuje přijetí usnesení tohoto znění: „Článek IX. odst. 2 stanov se mění tak, že nově zní: Valná hromada je usnášeníschopná za přítomnosti nebo jiné účasti akcionářů vlastnících akcie, s nimiž je spojeno alespoň 50 % všech hlasů spojených se všemi akciemi emitovanými společností“. V druhém případě by v textu pozvánky bylo uvedeno: Představenstvo navrhuje změnit články III., V., IX a XVIII. stanov tak, jak je uvedeno v příloze k této pozvánce. Příloha by potom obsahovala text měněných částí stanov.*
 - **29 Cdo 2444/2009** – formulace typu „přizpůsobení stanov platným právním předpisům“ neobstála ani v režimu ObchZ
 - **§ 408/2 ZOK ??**
 - lhůtu pro vyjádření akcionáře v případě, je-li umožněno korespondenční hlasování (písm. g/)
 - **§ 407/2 ZOK** Není-li o některé záležitosti, jež má být projednána, předkládán návrh usnesení (protože se neschvaluje, ale pouze projednává), obsahuje pozvánka vyjádření představenstva ke každé navrhované záležitosti
 - **§ 408/3 ZOK** Záležitosti neuvedené v pozvánce lze projednat nebo rozhodnout pouze se souhlasem všech akcionářů.

- K obsahu pozvánky, má-li být rozhodováno o snížení základního kapitálu [výklad § 516 odst. 1 písm. a) z. o. k.]:
 - usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2018, **sp. zn. 27 Cdo 1175/2017**:
Čistě gramatický výklad § 516 písm. a) z. o. k. vede k závěru, že je třeba rozlišovat mezi účelem a důvody snížení základního kapitálu. To je i teoreticky možné; zatímco účelem lze rozumět cíl sledovaný snížením základního kapitálu, požadavek na uvedení důvodů lze chápat tak, že míří na zdůvodnění, proč je tento cíl sledován a proč je jako nástroj pro jeho dosažení zvoleno právě snížení základního kapitálu.
Nicméně nelze přehlížet, že označené ustanovení implementuje článek 73 druhý pododstavec směrnice 2017/1132 (resp. článek 34 druhý pododstavec směrnice 2012/30), který vyžaduje toliko uvedení účelu snížení základního kapitálu (shodně např. anglická i německá jazyková verze).
Z důvodové zprávy k zákonu o obchodních korporacích je pak zjevné, že úmyslem zákonodárce bylo – jde-li o snížení základního kapitálu – zachovat dosavadní úpravu (obsaženou v obchodním zákoníku) a implementovat požadavky plynoucí z unijního práva (aniž by šel nad jejich rámec).
Ustanovení § 211 odst. 1 písm. a) zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 vyžadovalo toliko uvedení „důvodu“ snížení základního kapitálu. Je zjevné, že zákonodárce ve snaze přiblížit se textu směrnice doplnil do pravidla nyní obsaženého v § 516 odst. 1 písm. a) z. o. k. požadavek na uvedení účelu, aniž by však současně vypustil dosavadní (v obchodním zákoníku obsažený) požadavek na uvedení důvodu. Jak se však podává z důvodové zprávy, „zdvojením“ požadavku (na uvedení jak účelu, tak i důvodů) zákonodárce nesledoval úmysl zpřísnit – oproti režimu obchodního zákoníku, resp. oproti pravidlu obsaženému ve směrnici 2012/30 – požadavky na obsah usnesení valné hromady a pozvánky na valnou hromadu.
Nejvyšší soud proto uzavírá, že při výkladu § 516 odst. 1 písm. a) z. o. k. není na místě rozlišovat mezi účelem a důvody snížení základního kapitálu; postačí, je-li v usnesení valné hromady uveden jím sledovaný účel.
Tím samozřejmě není dotčeno právo akcionářů na vysvětlení podle § 357 a násl. z. o. k., proč představenstvo (správní rada) navrhuje dosažení tohoto účelu a proč je jako nástroj pro jeho dosažení zvoleno právě snížení základního kapitálu (neplyne-li to s ohledem na konkrétní okolnosti již z povahy věci). Současně platí, že důvody – neplynou-li již z povahy věci, resp. ze sledovaného účelu – by měly být alespoň stručně uvedeny v pozvánce na valnou hromadu [§ 407 odst. 1 písm. f) z. o. k.].

Rozhodný den

- § 284 ZOK obecná úprava rozhodného dne
- § 405 ZOK úprava dne rozhodného pro právo účastnit se valné hromady
- rozhodný den může být určen
 - stanovami
 - rozhodnutím předcházející valné hromady, a to i když jej jinak upravují stanovy (takové rozhodnutí není rozhodnutím o změně stanov – § 405/1 věta první ZOK)
 - to neplatí u AS s kótovanými akciemi
- § 405/2 ZOK - rozhodný den, určený stanovami či rozhodnutím valné hromady, nemůže předcházet dni konání valné hromady o více jak 30 dnů
- není-li rozhodný den určen, pak
 - u společnosti, jež vydala zaknihované akcie, které nejsou přijaté k obchodování na evropském regulovaném trhu, platí, že rozhodným dnem k účasti na valné hromadě je sedmý den předcházející dni konání valné hromady (§ 405/4 ZOK)
 - u ostatních společností se valné hromady mohou účastnit ti, kteří jsou vlastníky akcií v den konání valné hromady
- u společností s kótovanými akciemi je rozhodným dnem (bez možnosti odchylky ve stanovách) sedmý den předcházející dni konání valné hromady (§ 405/3 ZOK)
- vydala-li společnost listinné akcie na jméno, má právo účastnit se valné hromady a hlasovat ten, kdo byl v seznamu zapsán k rozhodnému dni (§ 284/2 ZOK)

- vydala-li společnost listinné akcie na majitele, musí být imobilizovány (§ 274/4 ZOK) => právo účastnit se valné hromady a hlasovat má ten, kdo je zapsán k rozhodnému dni v seznamu vedeném schovatelem držícím imobilizované akcie v úschově
- **Rozhodný den a per rollam?**

Doba a místo konání VH

- § 408 ZOK – nesmí nepřiměřeně omezovat právo akcionáře účastnit se valné hromady
- viz výklad k SRO

Průběh valné hromady

- § 422 ZOK Výslovně se stanoví, že není-li předseda VH zvolen, řídí VH svolavatel. Stejně se nově upravuje postup určení zapisovatele, ověřovatele a osoby pověřené sčítáním hlasů, nedojde-li k jejich zvolení
 - řešení situace, kdy se akcionáři neshodnou ani na osobě předsedy valné hromady (viz skutkové okolnosti **29 Cdo 9/2009**)
 - předsedou valné hromady nemusí být akcionář (**35 Odo 755/2005**)
 - v režimu ObchZ srov. i **29 Cdo 2834/2012**
- § 413 ZOK nově se upravují náležitosti listiny přítomných, významná je zejména povinnost uvést v listině odmítnutí zápisu určité osoby a jeho důvody (§ 413/2 ZOK)
- § 402/3 ZOK členové představenstva se vždy účastní valné hromady (**29 Cdo 3009/2007**)

Právo akcionáře na vysvětlení

§ 357 až 360 ZOK

- zásadně jen na VH, resp. v souvislosti s VH
 - výjimka viz § 358/2 in fine ZOK
- jen informace
 - o společnosti či jí ovládaných osob (*a současně*)
 - týkající se záležitostí projednávaných VH nebo potřebné pro výkon akcionářských práv na VH
 - jiné informace společnost není povinna poskytnout – **29 Cdo 2850/2008**
- možnost omezit stanovami čas/rozsah žádosti
- vysvětlení lze výjimečně poskytnout dodatečně (§ 358/1 ZOK)
- důsledkem neposkytnutí vysvětlení může být i vyslovení neplatnosti UVH (**29 Cdo 3009/2007**)
- důvody odmítnutí
 - poskytnutí informace by mohlo způsobit společnosti či jí ovládaným osobám újmu
 - obchodní tajemství
 - jde-li o utajovanou informaci podle jiného právního předpisu (např. zákon č. 412/2005 Sb.),
 - jde o vnitřní informaci dle § 124 ZPKT, anebo
 - je požadovaná informace veřejně dostupná.
 - i tehdy, je-li společníku známa (**29 Cdo 3839/2009**)
- možný přezkum soudem
 - soud není vázán důvody odmítnutí sdělenými představenstvem (**29 Cdo 2850/2008**)

Zápis z valné hromady

- § 423/1 ZOK
- povinnost vyhotovit zápis svědčí zapisovateli
- zápis musí být vyhotoven do 15 dnů od konání VH
- podepisuje jej předseda VH (popř. svolavatel), zapisovatel a ověřovatel
- § 423/2, 3 ZOK – náležitosti zápisu
- § 425 ZOK zápis představenstvo buď uveřejní na internetových stránkách společnosti, nebo je povinno vydat jeho kopii kterémukoliv akcionáři na požádání na náklady společnosti.
- Uveřejní-li představenstvo zápis na internetových stránkách společnosti, musí sice také vydat jeho kopii na požádání kterémukoliv akcionáři, nicméně již ne na náklady společnosti; akcionář nese v takovém případě náklady sám.

Osvědčení notářským zápisem

- § 416/2 ZOK
- srov. výklad k SRO

Působnost valné hromady

Výklad působnosti valné hromady srov. u SRO. Dále se věnuji jen některým záležitostem spadajícím do působnosti valné hromady akciové společnosti

- **§ 421/2/a ZOK - rozhodování o změně obsahu stanov**
 - jen určí-li tak stanovy
 - mlčí-li stanovy, lze je (jakožto smlouvu - § 125/1 OZ) měnit pouze dohodou všech akcionářů uzavřenou ve formě notářského zápisu o právním jednání (§ 8 ZOK, § 564 OZ)
 - nutno odlišit od rozhodnutí, v jejichž důsledku dochází ke změně stanov
 - ta může valná hromada přijímat i tehdy, nesvěřují-li stanovy valné hromadě působnost měnit stanovy
 - příklady = viz u SRO
 - patří sem i usnesení vypočtená v § 417 odst. 2 až 4 ZOK?
 - 2/3 většina hlasů přítomných (účastnících se) akcionářů, notářský zápis (§ 416 ZOK), neurčují-li stanovy či zákon vyšší většinu (srov. např. některá usnesení valné hromady vypočtená v § 417/3 a 4 ZOK)
- **§ 421/2/b ZOK - pověření představenstva/správní rady ke zvýšení základního kapitálu** (§ 511 a násl. ZOK)
 - alespoň 2/3 většina hlasů přítomných (účastnících se) akcionářů (§ 416 ZOK)
 - notářský zápis (§ 416/2 ZOK)
 - **29 Cdo 3282/2011, R 79/2014** – *Pověří-li valná hromada akciové společnosti představenstvo, aby zvýšilo základní kapitál s tím, že emisní kurs akcií lze splácet i nepeněžitými vklady, posuzuje splnění předpokladů pro zvýšení základního kapitálu nepeněžitými vklady podle § 204 odst. 3 obch. zák. až představenstvo při přijímání rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu (§ 210 odst. 2 in fine obch. zák.). Při rozhodování valné hromady o pověření představenstva podle § 210 obch. zák. se zásadně neuplatní zákaz výkonu hlasovacího práva podle § 186c odst. 2 písm. b) obch. zák. Důsledkem vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o pověření představenstva ke zvýšení základního kapitálu podle § 210 obch. zák. je nicotnost rozhodnutí představenstva o zvýšení základního kapitálu, přijatých na základě uvedeného pověření.*
- **§ 420/2/d - rozhodování o vydání vyměnitelných nebo prioritních dluhopisů**
 - vydání musí připouštět stanovy (§ 286/1 ZOK). Pokud je připouští, může VH rozhodnout o jejich vydání (§ 286 a násl. ZOK)
 - jde o rozhodnutí dle § 416 ZOK => nutná alespoň 2/3 většina hlasů přítomných akcionářů, notářský zápis (§ 416/2 ZOK)
- **§ 421/2/e ZOK - volba a odvolání členů představenstva či statutárního ředitele (?),** neurčují-li stanovy, že tato působnost náleží dozorčí radě (§ 438 ZOK)
 - problematická vazba na § 463/1 ZOK – kdo tedy volí statutárního ředitele, mlčí-li stanovy?
 - řešení viz **Cpjn 204/2015, bod V, odst. 28** - *Statutárního ředitele volí a odvolává valná hromada, neurčí-li stanovy, že tak činí správní rada [§ 421 odst. 2 písm. e), § 456 odst. 2 a § 463 odst. 1 věta první z. o. k.].*
- **§ 420/2/f ZOK - volba a odvolání členů dozorčí rady, správní rady a dalších orgánů,** určených stanovami, s výjimkou těch členů dozorčí rady, které nevolí VH (?),
 - participace, vysílací právo, přenesení působnosti na jiný orgán?
 - s účinností od 14. 1. 2017 změněn (**zákonem č. 458/2016 Sb.**) § 448 ZOK => zavedena **povinná zaměstnanecká participace** a připuštěna **participace dobrovolná**
 - **mnoho nejasností**

- dopadá povinná participace i na akciové společnosti s monistickým systémem vnitřní struktury?
 - Tomášek, P. *Obnovení povinné kodeterminace - návrat nejistoty*. Obchodně právní revue, 2017, roč. 9. č. 2 nebo Štenglová, I., Havel, B., Čileček, P., Kuhn, P. in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2017, str. 800
 - ano
 - Dědič, J., Šuk, P. *Nad novelou zákona o obchodních korporacích (aneb sporné otázky nové úpravy zaměstnanecké participace)*. Obchodně právní revue, 2017, roč. 9. č. 4
 - ne
 - výklad gramatický, systematický, historický i teleologický
 - na které společnosti dopadá přechodné ustanovení (čl. II. zákona č. 458/2016 Sb.)?
 - jen na ty, které měly více než 500 zaměstnanců k 14. 1. 2017, anebo i na společnosti, které tuto hranici překročí v průběhu „přechodného období (dvou let od účinnosti novely)?
 - k jakému dni je třeba posuzovat, zda společnost podléhá povinné participaci?
 - jde-li o povinnost přizpůsobit požadavkům novely/zákona stanovy?
 - jde-li o povinnost umožnit zaměstnancům „obsadit“ třetinu míst v dozorčí radě?
 - jaké jsou důsledky nepřizpůsobení stanov, případně složení dozorčí rady požadavkům novely?
 - u společností, na něž dopadá přechodné ustanovení novely?
 - u ostatních společností?
 - jak se přizpůsobuje složení dozorčí rady?
 - povinnost odvolat třetinu členů?
 - jaký vliv má překročení hranice 500 zaměstnanců na mandát stávajících členů dozorčí rady?
 - kdo stanoví pravidla volby třetiny členů zaměstnanci a z čeho plyne jejich závaznost?
 - zákon mlčí
 - mlčí-li i stanovy, prosadí se § 163 OZ => představenstvo
 - nepřímá volba?
 - závaznost volebního řádu?
 - aktivní a pasivní volební právo
 - kdo (kteří zaměstnanci) mohou volit?
 - kdo může být volen?
 - kdo může navrhopvat kandidáty?
 - lze to upravit ve volebním řádu?
 - jak lze přezkoumat platnost volby učiněné zaměstnanci
 - jde o rozhodnutí „orgánu“ korporace v působnosti valné hromady ve smyslu § 430 odst. 1 ZOK?
 - kdo schvaluje smlouvu o výkonu funkce člena dozorčí rady zvoleného zaměstnanci?
 - kooptace a členové dozorčí rady zvolení za zaměstnance?
- § 421/2/h ZOK - rozhodnutí o rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů, nebo o úhradě ztráty
 - § 34 ZOK
 - podkladem **řádná** nebo **mimořádná ÚZ schválená** valnou hromadou
 - k „využitelnosti“ řádné účetní závěrky i po uplynutí šesti měsíců od konce účetního období srov. výše

- stanovy mohou určit, že zisk lze rozdělit mezi jiné osoby než akcionáře (činí-li tak usnesením VH, nutno dodržet § 417/3 ZOK)
- mohou stanovy zcela vyloučit právo akcionářů na podíl na zisku (a tento založit pouze jiným osobám)?
 - podle mého názoru ano
 - v literatuře i odlišné názory, viz zejm. Štenglová, I. *Lze akcionářům odejmout zákonem přiznaná práva, aneb kdy přestává být akcie akcií?* Sborník mezinárodní konference XXV. Karlovarské právnické dny. Praha. Leges, 2017, s. 463 až 473 (publikováno i v časopise Bulletin advokacie číslo 11/2017)
- tantiémy bez dividend (**29 Cdo 1326/2009**, R 13/2011)?
 - nově lze, ale zásadně za dodržení podmínek formulovaných v **29 Cdo 3059/2011** (R 58/2014)
- **§ 348 ZOK**
 - poměr podle podílu k základnímu kapitálu
 - stanovy mohou určit jinak
 - možné zvláštní druhy akcií
 - v penězích, ale **stanovy** (nikoliv UVH) mohou určit jinak
 - dluh donosný (na účet akcionáře uvedený v seznamu akcionářů)
 - akcie na majitele - § 1954 a násl. OZ
 - akcie s pevným podílem na zisku => netřeba usnesení valné hromady o rozdělení zisku (§ 348/4 ZOK)
- **§ 350 ZOK**
 - odst. 1 = čl. 17/1 směrnice č. 2012/30/EU [resp. dnes čl. 56 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132, o některých aspektech práva obchodních společností].
 - i na rozdělení jiných vlastních zdrojů
 - jen na AS!
 - odst. 2 = shodně jako § 161/4 ZOK
 - pouze na rozdělení zisku
 - odst. 3 = porušení pravidel prvních dvou odstavců => fikce nepřijetí usnesení valné hromady o rozdělení zisku
- **Výkladové stanovisko KANCLu č. 25** ze dne 9. 4. 2014 - rozdělení zisku a jiných vlastních zdrojů: „*Pro všechny obchodní korporace platí pro výplatu prostředků z jiných vlastních zdrojů (ostatní kapitálové fondy) podmínka zakotvená v § 40 odst. 1 ZOK, a sice že si takovou výplatou nesmí přivodit úpadek podle insolvenčního zákona. Pouze pro akciovou společnost je pro výplatu prostředků z jiných vlastních zdrojů stanovena v § 350 odst. 1 ZOK další podmínka, a sice že se v důsledku takového rozdělení jiných vlastních zdrojů nesmí snížit vlastní kapitál pod výši upsaného základního kapitálu zvýšeného o fondy, které nelze podle zákona o obchodních korporacích nebo stanov rozdělit mezi akcionáře. Na rozdělení prostředků z jiných vlastních zdrojů nedopadá ustanovení § 350 odst. 2 ZOK. Do distribuovatelného zisku podle § 161 odst. 4 a 350 odst. 2 se započítává veškerý zisk za předchozí období, tj. nejen nerozdělený zisk, ale i zisk účtovaný v ostatních fondech ze zisku nebo jako jiný hospodářský výsledek minulých let.*“
- **Z literatury:**
 - Čech, P.: *Aktuální otázky rozdělení zisku v SRO a AS*, Metodické aktuality (Svaz účetních), č. 8/2016, str. 4 – 60
 - Dědič, J., Lasák, J.: *Vybrané otázky rozdělování zisku, jiných vlastních zdrojů a poskytování záloh na dividendy v akciové společnosti po rekonstrukci*, Bulletin Komory daňových poradců ČR, 1/2014, str. 18 – 24
 - Vrba, M.: *Test úpadku při výplatě zisku v kapitálové společnosti*, Obchodněprávní revue, 2/2014, str. 41 – 48
 - J. Skálová: *Účetní zobrazení záloh na podíly na zisku*, Bulletin Komory daňových poradců ČR, 1/2014, str. 43 – 47
 - Čech, P., Skálová, J.: *Zálohy společníkům na podíly na zisku v kapitálových společnostech – právní a účetní pohled*, Obchodněprávní revue, 9/2014, str. 241 – 250

- Eichlerová, K.: *Záloha na podíl na zisku v kapitálových společnostech*, Bulletin Advokacie, 11/2014, str. 42 – 47
- Pata, M.: *Přeplatek na zálohách na podíl na zisku – právní a účetní souvislosti*, Rekodifikace & Praxe, 7-8/2015, str. 43 – 49
- **§ 420/2/i ZOK - rozhodnutí o kótaci či zrušení kótace akcií** na evropském regulovaném trhu
- **§ 421/2/p ZOK - rozhodnutí o dalších záležitostech**, jež do působnosti VH svěřuje ZOK nebo stanov
 - ZOK svěřuje do působnosti VH dále
 - udělení pokynu týkajícího se obchodního vedení (§ 51/2 ZOK),
 - schválení smlouvy o vypořádání újmy podle § 53/2 ZOK,
 - rozhodnutí o pozastavení výkonu funkce podle § 54/4 ZOK
 - rozhodnutí o zákazu uzavřít smlouvu podle § 55 nebo § 56 ZOK (§ 56/2 ZOK)
 - schválení smlouvy o výkonu funkce (§ 59/2 ZOK)
 - schválení finanční asistence (§ 311/c ZOK)
 - definice finanční asistence § 41 ZOK, úprava pro AS § 311 až 315 ZOK,
 - rozhodnutí o nuceném přechodu účastnických cenných papírů (§ 375 an. ZOK)
 - usnesení o omezení nebo vyloučení přednostního práva akcionářů na úpis části nových akcií (§ 488 ZOK)
 - Ačkoliv tak § 421/2/p ZOK nestanoví výslovně (na rozdíl od úpravy působnosti VH SRO), může určitou záležitost svěřit do působnosti VH AS i zvláštní zákon.
 - činí tak např. zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách, který v ustanovení § 21 a § 22 upravuje působnost VH AS rozhodnout o přeměně společnosti (s výjimkou přeměn podle § 211 PřemZ)
- **§ 421/3 ZOK Rozhodování o záležitostech, které nespádají do působnosti VH** na základě zákona či stanov, si valná hromada AS (na rozdíl od VH SRO) nemůže atrahovat.

Přezkum platnosti usnesení valné hromady

- Úprava přezkumu platnosti usnesení VH AS se nachází v § 428 až 430 ZOK a § 258 až 261 OZ
- Protest a důsledky jeho absence pro oprávnění akcionáře domáhat se neplatnosti usnesení VH viz § 424 ZOK
- V podrobnostech viz výklad k SRO.

Usnesení, na něž se hledí, jako by nebyla přijata

- V podrobnostech viz výklad k SRO
- dále viz § 350/3 ZOK
-

Účinnost usnesení valné hromady

- V podrobnostech viz výklad k SRO